

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 10 grudnia 2020 r.
(OR. en)

13944/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0353 (COD)

ENV 792
ENT 150
MI 561
CODEC 1320

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 10 grudnia 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2020) 798 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie baterii i zużytych baterii, uchylające dyrektywę 2006/66/WE i zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 798 final.

Zał.: COM(2020) 798 final

Bruksela, dnia 10.12.2020 r.
COM(2020) 798 final

2020/0353 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie baterii i zużytych baterii, uchylające dyrektywę 2006/66/WE i zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2020) 420 final} - {SWD(2020) 334 final} - {SWD(2020) 335 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozwój i produkcja baterii są celami strategicznymi Europy w kontekście przejścia na czystą energię. Stanowią również kluczowy element europejskiego sektora motoryzacyjnego. W UE transport odpowiada za blisko jedną czwartą emisji gazów cieplarnianych i jest główną przyczyną zanieczyszczenia powietrza w miastach.

Bardziej powszechne wykorzystanie pojazdów elektrycznych ograniczy emisję gazów cieplarnianych i szkodliwe emisje pochodzące z transportu drogowego. Oczekuje się, że w latach 2020–2030 w UE nastąpi znaczny wzrost elektryfikacji samochodów osobowych, samochodów dostawczych, autobusów i, w mniejszym stopniu, samochodów ciężarowych. Głównym czynnikiem tej transformacji jest prawodawstwo unijne określające normy emisji CO₂ dla producentów pojazdów, a także prawodawstwo unijne określające minimalne cele państw członkowskich w zakresie zamówień publicznych na ekologicznie czyste pojazdy¹. Następstwem tego będzie elektryfikacja niektórych usług mieszkaniowych, takich jak magazynowanie energii lub ogrzewanie, co przyczyni się do dalszej redukcji emisji.

Według szacunków Światowego Forum Ekonomicznego **należy 19-krotnie zwiększyć światową produkcję baterii**, aby przyspieszyć przejście na gospodarkę niskoemisyjną².

Niniejsza inicjatywa ma na celu unowocześnienie unijnych ram prawnych dotyczących baterii. Jest ona nieodłączną częścią **unijnego Zielonego Ładu**³, nowej unijnej strategii na rzecz wzrostu, która ma przekształcić UE w nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarkę, w której: (i) do 2050 r. poziom emisji gazów cieplarnianych netto będzie zerowy; (ii) wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych; oraz (iii) żadna osoba ani żadne miejsce nie zostaną pozostawione w tyle. Inicjatywa ta opiera się na zobowiązaniach i sprawozdaniach przyjętych przez Komisję Europejską, w tym na **strategicznym planie działania na rzecz baterii**⁴, **nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym**⁵, **nowej strategii przemysłowej dla Europy**⁶ oraz **strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności**⁷, której celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych związanych z transportem o 90 % do 2050 r.

Poza pracami prowadzonymi przez Komisję zarówno **Rada, jak i Parlament** wezwały do podjęcia działań na rzecz przejścia na elektromobilność, magazynowanie energii neutralne pod względem emisji dwutlenku węgla oraz zrównoważony łańcuch wartości baterii. Ponadto

---

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/33/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 5).

² Światowe Forum Ekonomiczne i Global Batteries Alliance (światowy sojusz na rzecz baterii), „A vision for a sustainable battery value chain in 2030: Unlocking the potential to power sustainable development and climate change mitigation” (Wizja zrównoważonego łańcucha wartości baterii w 2030 r.: Uwolnienie potencjału w zakresie zrównoważonego rozwoju i łagodzenia zmiany klimatu), 2019.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład (COM(2019) 640 final).

⁴ Załącznik do COM(2018) 293 final.

⁵ COM(2020) 98 final.

⁶ COM(2020) 102 final.

⁷ COM(2020) 789.

Europejski Bank Inwestycyjny zapowiedział, że zamierza zwiększyć swoje wsparcie dla projektów związanych z bateriami do ponad **1 mld EUR w 2020 r.**⁸

Niniejsza inicjatywa dotyczy **trzech grup silnie powiązanych ze sobą problemów** związanych z bateriami.

- **Pierwsza grupa** dotyczy **braku warunków ramowych będących źródłem zachęt do inwestowania** w zdolności produkcyjne zrównoważonych baterii. Problemy te związane są z nieefektywnym funkcjonowaniem **jednolitego rynku** oraz brakiem **wystarczająco równych warunków działania**⁹ ze względu na różne ramy regulacyjne na **rynku wewnętrznym**. Podstawowe przyczyny tego stanu rzeczy to nierównomierne wdrażanie dyrektywy w sprawie baterii oraz brak wiarygodnych i porównywalnych informacji na szczeblu UE.
- **Druga grupa problemów** dotyczy **nieoptymalnego funkcjonowania rynków recyklingu i niewystarczająco zamkniętego obiegu materiałów**, co zmniejsza możliwości UE w zakresie ograniczania ryzyka związanego z dostawami surowców. W obecnych ramach regulacyjnych występuje szereg niedociągnięć. Niedociągnięcia te obejmują brak jasnych i wystarczająco zharmonizowanych przepisów, a także przepisy dyrektywy w sprawie baterii, które nie uwzględniają najnowszych zmian technologicznych i rynkowych. Wady te zmniejszają opłacalność recyklingu i hamują inwestycje w nowe technologie oraz w dodatkowe zdolności w zakresie recyklingu baterii przyszłości.
- **Trzecia grupa problemów** dotyczy **ryzyka społecznego i środowiskowego**, którego unijne prawo ochrony środowiska obecnie nie uwzględnia. Problemy te obejmują: (i) brak przejrzystości w kwestii pozyskiwania surowców; (ii) substancje niebezpieczne; oraz (iii) niewykorzystany potencjał zrównoważenia wpływu baterii na środowisko w ramach ich cyklu życia.

Przyczyną tych problemów są niedoskonałości rynku i informacji. Oba te problemy są związane z funkcjonowaniem jednolitego rynku. Ponadto pogarsza je trzecia kwestia – złożoność łańcuchów wartości baterii.

Wniosek ma trzy **cele**: 1) wzmocnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego (w tym w odniesieniu do produktów, procesów, zużytych baterii i recyklatów) poprzez zapewnienie równych warunków działania dzięki wspólnemu zestawowi zasad; 2) działanie na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym; oraz 3) zmniejszenie wpływu na środowisko i społeczeństwo na wszystkich etapach cyklu życia baterii. Te trzy cele są silnie ze sobą powiązane.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecne ramy regulacyjne obejmują jedynie etap wycofania baterii z użytku na podstawie **dyrektywy w sprawie baterii**. Obecnie w UE nie ma przepisów prawnych, które obejmowałyby inne aspekty etapów produkcji i użytkowania baterii, takie jak wydajność elektrochemiczna, trwałość, emisje gazów cieplarnianych lub odpowiedzialne pozyskiwanie.

⁸ <https://www.eib.org/en/press/all/2020-121-eib-reaffirms-commitment-to-a-european-battery-industry-to-boost-green-recovery>

⁹ „Równe warunki działania” to termin określający zbiór wspólnych przepisów i norm, które uniemożliwiają przedsiębiorstwom w jednym kraju uzyskanie przewagi konkurencyjnej nad przedsiębiorstwami działającymi w innych krajach.

Zgodnie z zasadą „jedno więcej – jedno mniej”¹⁰ proponowane rozporządzenie powinno **zastąpić obecną dyrektywę w sprawie baterii**.

Wniosek jest w pełni zgodny z **obowiązującymi przepisami UE dotyczącymi ochrony środowiska i odpadów**. Stanowi uzupełnienie tych przepisów, w tym: dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji¹¹; dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów¹²; dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)¹³; dyrektywy 2011/65/UE w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym¹⁴; dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola)¹⁵; oraz rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)¹⁶;

Niniejszy wniosek wprowadza stopniowe wymogi mające na celu zminimalizowanie śladu węglowego w całym cyklu życia baterii. W tym kontekście wysiłki na rzecz zmniejszenia śladu węglowego w procesie produkcji pośrednio doprowadzą do promowania wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Inicjatywa jest spójna z międzynarodowymi zobowiązaniami UE w zakresie **polityki handlowej**, w szczególności ponieważ zapewnia brak dyskryminacji między produktami wytwarzanymi w UE a produktami przywożonymi.

Inicjatywa jest w pełni zgodna z **zasadą innowacyjności** i związanymi z nią działaniami wspomagającymi w ramach unijnego finansowania badań naukowych i innowacji z programu „Horyzont 2020”.

Celem wniosku jest również zapewnienie wprowadzenia prostych i usprawnionych obowiązków związanych z monitorowaniem i obowiązków sprawozdawczych, ograniczając w ten sposób obciążenie administracyjne spoczywające na państwach członkowskich, zgodnie z **unijną polityką lepszego stanowienia prawa**¹⁷ oraz oceną adekwatności w zakresie monitorowania i sprawozdawczości¹⁸.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest **art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)**, który należy stosować w odniesieniu do środków mających na celu ustanowienie lub

¹⁰ Każdy wniosek ustawodawczy generujący nowe obciążenia powinien ujmować ludziom i przedsiębiorstwom równoważne istniejące na poziomie UE obciążenia w tym samym obszarze polityki. Komunikat przewodniczącej do Komisji: Metody pracy Komisji Europejskiej (P(2019) 2).

¹¹ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34.

¹² Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

¹³ Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38.

¹⁴ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88.

¹⁵ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

¹⁶ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

¹⁷ SWD(2015) 111 final.

¹⁸ COM(2017) 312 final.

zapewnienie funkcjonowania **jednolitego rynku**. Jest to zmiana w stosunku do obecnej podstawy prawnej, ponieważ dyrektywa w sprawie baterii 2006/66/WE opierała się na art. 175 TWE (obecnie art. 191 TFUE) oraz na art. 95 TWE (obecnie art. 114 TFUE) w odniesieniu do określonych przepisów dotyczących produktów.

Wniosek odnosi się do **szeregu zasadniczych problemów związanych z jednolitym rynkiem**. Dotyczą one: (i) nierównych warunków działania w odniesieniu do baterii wprowadzanych do obrotu, ponieważ obowiązujące przepisy podlegają interpretacji; (ii) barier w funkcjonowaniu rynków recyklingu; (iii) nierównomiernego wdrażania dyrektywy w sprawie baterii; (iv) pilnej potrzeby przeprowadzenia inwestycji na dużą skalę w odpowiedzi na zmiany na rynku; (v) konieczności uzyskania korzyści skali; oraz (vi) konieczności utworzenia stabilnych i w pełni zharmonizowanych ram regulacyjnych.

Jednocześnie istnieje szereg **problemów środowiskowych** związanych z produkcją baterii, użytkowaniem baterii i gospodarowaniem zużytymi bateriami. Wszystkie problemy środowiskowe, które nie są bezpośrednio objęte dorobkiem prawnym UE w zakresie ochrony środowiska i które w związku z tym wymagają interwencji regulacyjnej, **można powiązać z funkcjonowaniem jednolitego rynku**. Jednym z takich problemów jest **szkodliwy wpływ substancji niebezpiecznych zawartych w bateriach na środowisko**, jeżeli nie zostaną prawidłowo usunięte – problem ten można rozwiązać poprzez odpowiednie zbieranie i recykling baterii przenośnych. Jednym z powodów, dla których poziomy zbierania baterii przenośnych są tak niskie, jest fakt, że tworzenie systemów zbiórki wiąże się z kosztami, a na jednolitym rynku nie wdrożono zasady „zanieczyszczający płaci” w sposób odpowiedni i zharmonizowany. Nieoptymalne poziomy zbiórki są **problematiczne** również z punktu widzenia rentowności przedsiębiorstw. Wynika to z faktu, że technologie recyklingu są **kapitałochłonne** i w związku z tym wymagają znacznych **korzyści skali**, w niektórych przypadkach wykraczających poza to, co można osiągnąć na unijnych rynkach krajowych. Innym problemem jest niepowodzenie w **zmniejszeniu całkowitego wpływu baterii na środowisko** poprzez większe zamknięcie obiegu łańcucha wartości baterii. W tym przypadku główną przyczyną problemu również jest niedoskonałość rynku. Nie ujednociono zachęt (i informacji) między różnymi podmiotami w łańcuchu wartości. Na rynku drugiego cyklu życia akumulatorów pojazdów elektrycznych używanych nie ma pewności prawa co do statusu odpadu zużytych baterii, a także brakuje odpowiednich informacji pozwalających przewidzieć zachowania dotyczące baterii.

Celem wniosku jest zatem zapewnienie wdrożenia wspólnych przepisów dla podmiotów gospodarczych w ramach jednolitego rynku, oraz uniknięcie zakłóceń konkurencji. Środki te doprowadzą do dalszej harmonizacji: (i) **wymagań dotyczących produktu** w odniesieniu do baterii wprowadzonych do obrotu w Unii; oraz (ii) poziomu usług gospodarowania odpadami świadczonych przez przedsiębiorstwa. We wniosku zostaną również określone wymogi dotyczące zapewnienia **prawidłowego funkcjonowania rynku surowców wtórnych**, przy jednoczesnym zapewnieniu zapobieżenia **wpływowi produkcji i użytkowania baterii na środowisko** (jak również ich przetwarzania – w tym recyklingu – po zakończeniu ich eksploatacji) oraz ograniczeniu tego wpływu. Przyczyni się to do rozwoju sektora produkcji baterii o obiegu zamkniętym w całej Europie i pozwoli **uniknąć rozdrobnienia** wynikającego z potencjalnie rozbieżnych podejść krajowych.

Produkcja i wykorzystanie baterii, podstawowy łańcuch wartości oraz postępowanie ze zużytymi bateriami to **kwestie przekrojowe**, które mają wpływ na wiele obszarów polityki. Dlatego też, oprócz osiągnięcia celów dotyczących rynku wewnętrznego, **wniosek przyczyni się również do osiągnięcia celów związanych ze środowiskiem, transportem, działaniami w dziedzinie klimatu, energią i handlem międzynarodowym**. Z analizy skutków proponowanych środków wynika, że **w większości przypadków cele dotyczące rynku**

wewnętrznego przeważają, a korzyści dla środowiska mają charakter uzupełniający. W związku z tym właściwe jest wykorzystanie art. 114 TFUE jako jedynej podstawy prawnej.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Ustanowienie wspólnych wymogów na poziomie UE, które obejmują cały cykl życia baterii, stanowi wyraźną wartość dodaną. Należy koniecznie zapewnić, aby wytwórcy, importerzy i inne podmioty gospodarcze podlegali zharmonizowanym wymogom, które muszą być spełnione podczas (i) wprowadzania baterii do obrotu w Unii oraz (ii) dostarczania informacji klientom na jednolitym rynku. Podmioty zajmujące się recyklingiem również muszą być w stanie działać zgodnie z jednolitymi wymogami, które mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw zajmujących się recyklingiem w taki sam sposób w całej UE. W przypadku braku interwencji na poziomie UE w celu ustanowienia zharmonizowanych przepisów interwencja na poziomie krajowym doprowadziłaby do nałożenia na podmioty gospodarcze rozbieżnych wymogów.

Rozwój zrównoważonego łańcucha wartości baterii jest kapitałochłonny i wymaga korzyści skali, których gospodarki krajowe nie są w stanie zapewnić. Osiągnięcie tego celu wymaga zharmonizowanego i dobrze funkcjonującego jednolitego rynku we wszystkich państwach członkowskich, na którym wszystkie podmioty gospodarcze uczestniczące w łańcuchu wartości produkcji baterii podlegają tym samym przepisom.

Ponadto należy koniecznie wprowadzić wspólne przepisy dotyczące **przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym**, które przyczynią się do wspierania w Europie innowacyjnych i zrównoważonych modeli biznesowych, produktów i materiałów. Państwa członkowskie nie mogą obrać tych celów indywidualnie: **skala** niezbędnych działań powoduje, że będzie je łatwiej osiągnąć na poziomie UE. **Jednolite działanie na szczeblu UE jest zatem uzasadnione i konieczne.**

- **Proporcjonalność**

Proponowane środki nie wykraczają poza to, co jest konieczne do zapewnienia pewności regulacyjnej niezbędnej do **zachęcania do inwestycji na dużą skalę** w gospodarce o obiegu zamkniętym przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i środowiska.

Ogólnie rzecz biorąc, proponowany wariant strategiczny oznacza **stopniową zmianę** względem **obowiązujących ram regulacyjnych i instytucjonalnych** (tj. obecnej dyrektywy w sprawie baterii). Jeżeli chodzi o **wcześniejsze etapy** łańcucha wartości, których przepisy UE obecnie nie uwzględniają, proponowane zmiany dotyczą głównie **informacji i podstawowych wymogów** dotyczących baterii, które mają zostać wprowadzane na rynek UE.

W przypadku niektórych z proponowanych wariantów strategicznych w ocenie skutków stwierdzono, że zasadę proporcjonalności najlepiej zachowa **podejście etapowe**. W związku z tym wniosek przewiduje **stopniowe zwiększanie** ambicji i wymogów w szeregu obszarów. Ma to miejsce na przykład w przypadku przepisu dotyczącego wymogów w zakresie wydajności i trwałości baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania. Przepis ten obejmuje w pierwszej kolejności obowiązki informacyjne; nie będzie wymagał określenia odpowiednich minimalnych wartości, dopóki nie będzie więcej informacji na ten temat.

- **Wybór instrumentu**

W ocenie dyrektywy w sprawie baterii oraz analizie poprzedzającej ocenę skutków wykazano, że **harmonizację lepiej osiągnąć za pomocą rozporządzenia**, a nie dyrektywy, co miało miejsce w ramach wcześniejszego, bardziej ograniczonego podejścia. **Rozbieżne**

środki krajowe dotyczące zbierania i odzysku odpadów doprowadziły do tego, że podmioty gospodarcze i producenci podlegają **niespójnym ramom regulacyjnym**. Te istniejące bariery w postaci zróżnicowanych krajowych ram regulacyjnych można usunąć za pomocą wprowadzenia bardziej szczegółowych, zharmonizowanych przepisów dotyczących organizacji procesów zbiórki i odzysku oraz związanych z nimi obowiązków. Te szczegółowe i zharmonizowane przepisy powinny obejmować wymogi mające zastosowanie bezpośrednio do przedsiębiorstw.

Rozporządzenie **ustanowi bezpośrednio wymogi obowiązujące wszystkie podmioty gospodarcze**, zapewniając tym samym niezbędną pewność prawa i możliwość egzekwowania prawa na w pełni zintegrowanym rynku w całej UE. Ponadto dzięki rozporządzeniu **zobowiązania zostaną wdrożone tym samym czasie i w ten sam sposób we wszystkich 27 państwach członkowskich**.

Instrument ten będzie również zawierał szereg **upoważnień dla Komisji do przygotowywania środków wykonawczych**. Te środki wykonawcze umożliwią Komisji, w razie potrzeby, dalsze prace nad rozporządzeniem, co pozwoli szybciej ustanowić wspólne przepisy. Rozporządzenie przyczyni się również **do ograniczenia niepewności co do terminów** w ramach procesu transpozycji, którą zazwyczaj kojarzy się z dyrektywą, a jest to dziedzina, w której czas i pewność prawa mają kluczowe znaczenie ze względu na przewidywany rozwój rynku i ogólnie na zmiany w dynamice rynku.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

W kwietniu 2019 r. Komisja opublikowała ocenę dyrektywy w sprawie baterii¹⁹ zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa i z uwzględnieniem kwestii określonych w art. 23 dyrektywy w sprawie baterii. Najważniejsze ustalenia z oceny podsumowano w załączniku 6 do oceny skutków i wykorzystano w analizie (w szczególności w części dotyczącej definicji problemów).

Niniejszy wniosek dotyczący polityki obejmuje **środki, które odnoszą się do obszarów określonych w ocenie dyrektywy w sprawie baterii, w przypadku których brak harmonizacji lub niewystarczająco szczegółowe przepisy** prowadzą do rozdrobnienia na jednolitym rynku. Zakłócają one równe warunki działania, ponieważ nie zapewniają jasności i opłacalności (np. organizacje odpowiedzialności producenta). Wniosek obejmuje również szereg **środków, które gwarantują, że otoczenie regulacyjne będzie aktualne i gotowe na nowości technologiczne**, takie jak akumulatory do pojazdów elektrycznych, rowerów elektrycznych i skuterów elektrycznych, lub na możliwość „drugiego cyklu życia” baterii przemysłowych.

---

¹⁹ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 9 kwietnia 2019 r. dotyczące wykonania dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG, a także dotyczące wpływu tej dyrektywy na środowisko i funkcjonowanie rynku wewnętrznego (COM(2019) 166 final) i dokument roboczy służb Komisji dotyczący oceny dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (SWD(2019) 1300).

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa zorganizowano szereg konsultacji. W poniższych punktach przedstawiono ich krótki opis.

- Podczas przygotowywania inicjatywy regulacyjnej dotyczącej **wymogów w zakresie zrównoważoności baterii** DG ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP zorganizowała pierwszą rundę konsultacji w okresie czerwiec–listopad **2019 r.** Składała się ona z otwartych konsultacji publicznych, w ramach których otrzymano 180 uwag, oraz trzech publicznych spotkań z zainteresowanymi stronami na temat ustaleń dwóch studiów wykonalności.
- Po podjęciu decyzji politycznej, że dyrektywę w sprawie baterii zastąpi **jeden instrument prawny**, w którym uwzględnione zostaną wymogi w zakresie zrównoważoności baterii wielokrotnego ładowania opracowywane przez DG ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP od połowy 2018 r., w okresie luty–maj **2020 r.** zorganizowano drugą rundę konsultacji. Druga runda obejmowała:
  - ukierunkowane rozmowy z przedstawicielami podmiotów w łańcuchu wartości baterii, konsumentami i organizacjami ekologicznymi;
  - badanie przedsiębiorstw (wytwórców, podmiotów gospodarujących odpadami i podmiotów zajmujących się recyklingiem);
  - badanie przedstawicieli projektów w zakresie badań naukowych i innowacji (finansowanych w ramach programów „Horyzont 2020” i LIFE);
  - spotkania sektorowe z zainteresowanymi stronami;
  - spotkanie z grupą ekspertów z państw członkowskich.
- **Wstępna ocena skutków** rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, została opublikowana w dniu 28 maja 2020 r., a okres przewidziany na przekazanie informacji zwrotnej zakończył się w dniu 9 lipca 2020 r. Ogółem otrzymano 103 odpowiedzi, zasadniczo popierające stanowiska przedstawione przez zainteresowane strony na wcześniejszym etapie procesu (na przykład podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami).

Ogólnie rzecz biorąc, konsultacje pokazały, że w społeczeństwie panuje **powszechna zgoda** co do konieczności podjęcia inicjatywy regulacyjnej, która obejmowałaby cały łańcuch wartości baterii w sposób zintegrowany. Zainteresowane strony, które uczestniczyły w konsultacjach publicznych, zasadniczo przyznały, że **zmiany technologiczne, gospodarcze i społeczne** uzasadniają utworzenie nowych ram regulacyjnych dotyczących baterii. Zainteresowane strony zgodziły się również, że należy **lepiej zharmonizować** obowiązujące przepisy i unijne ramy obejmujące **cały cykl życia baterii**. Zainteresowane strony stwierdziły, że ramy te powinny zawierać wspólne i bardziej rygorystyczne przepisy w zakresie zrównoważoności baterii, części, zużytych baterii i recyklatów, aby ustanowić jasne i wspólne zasady, które zagwarantują funkcjonowanie jednolitego rynku UE.

Przedstawiciele **branży** zgłosili, że przede wszystkim potrzebują: (i) stabilnych ram regulacyjnych, które gwarantują pewność inwestycji; (ii) równych warunków działania umożliwiających zrównoważoną produkcję baterii; oraz (iii) sprawnego działania rynków recyklingu, aby wzrosła dostępność wysokiej jakości surowców wtórnych. Główne obawy wyrażane przez przedstawicieli **społeczeństwa obywatelskiego** dotyczyły konieczności

zrównoważonego środowiskowo wyboru dostawców oraz stosowania zasad gospodarki o obiegu zamkniętym względem łańcucha wartości baterii.

Szczegółowe wnioski z konsultacji z zainteresowanymi stronami przedstawiono w **załączniku 2** i **załączniku 9** do oceny skutków.

• **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Aby uzasadnić analizę poszczególnych wariantów, Komisja zawarła z ekspertami zewnętrznymi szereg **umów o udzielenie wsparcia**, których zakres obejmował m.in.:

- badanie oceniające wykonalność środków mających na celu usunięcie wad w obecnych unijnych ramach prawnych dotyczących baterii;
- badanie dotyczące konkretnych zagadnień (drugi cykl życia, ograniczenia, systemy zwrotów kaucji itp.);
- badanie przygotowawcze dotyczące ekoprojektu i etykietowania energetycznego baterii elektrochemicznych wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym;
- uzupełniające studium wykonalności dotyczące zrównoważonych baterii;
- ocenę skutków dotyczącą ekoprojektu i etykietowania energetycznego baterii elektrochemicznych wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym.

Eksperci pracowali w ścisłej współpracy z Komisją na poszczególnych etapach badania.

Oprócz tych badań pomocniczych dodatkową wiedzę specjalistyczną wskazano za pomocą przeglądu literatury i na podstawie odpowiedzi udzielonych w konsultacjach z zainteresowanymi stronami.

• **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek opiera się na ocenie skutków. W następstwie ustosunkowania się do uwag Rady ds. Kontroli Regulacyjnej zawartych w jej negatywnej opinii z dnia 24 czerwca 2020 r., ocena skutków otrzymała w dniu 18 września 2020 r. pozytywną opinię z zastrzeżeniami. W swojej ostatecznej opinii Rada zwróciła się o dodatkowe informacje szczegółowe dotyczące głównie sytuacji wyjściowej i struktury wariantów strategicznych.

Ocena skutków obejmuje **13 środków** mających na celu **rozwiązanie problemów** dotyczących: (i) braku warunków ramowych będących źródłem zachęt do inwestowania w zdolności produkcyjne zrównoważonych baterii; (ii) nieoptymalnego funkcjonowania rynków recyklingu; oraz (iii) ryzyka społecznego i środowiskowego, którego dorobek prawny UE w zakresie ochrony środowiska obecnie nie uwzględnia. Te 13 środków **oparto na**: (i) analizie na podstawie oceny dyrektywy w sprawie baterii; (ii) konsultacjach publicznych w sprawie niniejszej inicjatywy; (iii) szeregu badań dodatkowych; oraz (iv) zobowiązaniach politycznych, takich jak Zielony Ład. Odzwierciedlają one fakt, że **należy podjąć działania na całej długości złożonego łańcucha wartości.**

W ramach każdego z 13 szeroko zakrojonych środków polityki rozważono szereg podśrodków. Te podśrodki w wielu przypadkach stanowią dla siebie **alternatywę** (np. w przypadku środka 3 docelowe poziomy zbiórki baterii przenośnych mogą wynosić 65 % lub 75 %, ale nie obie wartości). W innych przypadkach podśrodki opracowano w taki sposób, aby mogły się **łączyć lub uzupełniać** (np. w przypadku środka 13 „paszport” baterii przemysłowych działa w dodatku względem obowiązków informacyjnych). Wszystkie te podśrodki przeanalizowano proporcjonalnie i szczegółowo w **załączniku 9** do oceny

skutków, wraz z porównaniem ich skutków względem dotychczasowego scenariusza postępowania.

Aby ułatwić analizę, podśrodkki podzielono na **cztery główne warianty strategiczne**, które porównano z dotychczasowym scenariuszem postępowania. Te cztery warianty przedstawione poniżej.

- **Wariant 1, dotychczasowy scenariusz postępowania**, to wariant, gdzie dyrektywa w sprawie baterii, która obejmuje głównie etap wycofywania baterii z użytku, pozostaje **niezmieniona**. **Wcześniejszych etapów** łańcucha wartości nie obejmują obecnie **żadne przepisy UE**, a zatem nie ulegną one zmianie. Dalsze szczegółowe informacje na temat tego wariantu znajdują się w **sekcji 5** dotyczącej sytuacji wyjściowej oraz w **załączniku 9**.
- **Wariant 2, wariant o średnim poziomie ambicji**, to wariant, który opiera się na dyrektywie w sprawie baterii, ale stopniowo wzmacnia i zwiększa poziom ambicji. Jeżeli chodzi o **wcześniejsze etapy** łańcucha wartości, których przepisy UE obecnie nie uwzględniają, proponowane zmiany dotyczą zapewnienia **informacji i podstawowych wymogów** jako warunku wprowadzenia baterii na rynek UE.
- **Wariant 3, wariant o wysokim poziomie ambicji**, to **podejście nieco bardziej zaburzające stan rzeczy**, ale nadal mieszczące się w granicach tego, co jest technicznie wykonalne. Polega on na przykład na ustaleniu wartości granicznych i progów, których należy przestrzegać w określonym terminie.
- **Wariant 4, wariant o bardzo wysokim poziomie ambicji**, obejmuje środki, które wykraczałyby daleko poza obecne ramy regulacyjne i obecne praktyki działalności gospodarczej.

W **tabeli 1** przedstawiono przegląd poszczególnych podśrodkków zawartych w wariantach strategicznych, przy czym wariant preferowany na podstawie oceny skutków wyróżniono kolorem zielonym.

Komisja preferuje połączenie wariantów 2 i 3. To połączenie daje zrównoważone podejście pod względem skuteczności (osiągnięcie celów) i efektywności (opłacalności). Preferowany wariant ułatwi Unii reakcję na szybko zmieniające się warunki rynkowe i zdecydowanie pomoże w przejściu na gospodarkę niskoemisyjną, bez ryzyka nadmiernych kosztów lub zakłóceń.

Tabela 1: Wariant preferowany

Środki	Wariant 2 – średni poziom ambicji	Wariant 3 – wysoki poziom ambicji	Wariant 4 – bardzo wysoki poziom ambicji
1. Klasyfikacja i definicja	Nowa kategoria dla akumulatorów pojazdów elektrycznych Limit wagowy 5 kg dla odróżnienia baterii przenośnych od przemysłowych	Nowa metodyka obliczania poziomów zbierania baterii przenośnych na podstawie ilości baterii, jaką można zebrać	/

Środki	Wariant 2 – średni poziom ambicji	Wariant 3 – wysoki poziom ambicji	Wariant 4 – bardzo wysoki poziom ambicji
2. Drugi cykl życia baterii przemysłowych	Pod koniec pierwszego cyklu życia zużyte baterie uznaje się za odpady (z wyjątkiem ponownego użycia). Wykorzystanie do innych celów uznaje się za przetwarzanie odpadów. Baterie przeznaczone do wykorzystania do innych celów (drugi cykl życia) uznaje się za nowe produkty, które muszą spełniać wymogi dotyczące produktów wprowadzanych do obrotu.	Pod koniec pierwszego cyklu życia zużytych baterii nie uznaje się za odpady. Baterie przeznaczone do wykorzystania do innych celów (drugi cykl życia) uznaje się za nowe produkty, które muszą spełniać wymogi dotyczące produktów wprowadzanych do obrotu.	<i>Obowiązkowa gotowość do drugiego cyklu życia</i>
3. Poziom zbierania baterii przenośnych	Docelowy poziom zbierania 65 % w 2025 r.	Docelowy poziom zbierania 70 % w 2030 r.	Docelowy poziom zbierania 75 % w 2025 r.
4. Poziom zbierania baterii samochodowych i przemysłowych	Nowy system sprawozdawczości dotyczący baterii samochodowych, akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych	Docelowy poziom zbierania baterii służących do zasilania lekkich pojazdów transportowych	Jasny docelowy poziom zbierania baterii przemysłowych, akumulatorów pojazdów elektrycznych i akumulatorów samochodowych
5. Poziomy wydajności recyklingu i odzysk materiałów	<u>Baterie litowo-jonowe i Co, Ni, Li, Cu:</u> Wydajność recyklingu baterii litowo-jonowych: 65 % do 2025 r. Wskaźniki odzysku materiałów dotyczące Co, Ni, Li, Cu: odpowiednio 90 %, 90 %, 35 % i 90 % w 2025 r. <u>Baterie kwasowo-ołowiowe i ołów:</u> Wydajność recyklingu baterii kwasowo-ołowiowych: 75 % do 2025 r. Odzysk materiałów w przypadku ołowiu: 90 % w 2025 r.	<u>Baterie litowo-jonowe i Co, Ni, Li, Cu:</u> Wydajność recyklingu baterii litowo-jonowych: 70 % do 2030 r. Wskaźniki odzysku materiałów dotyczące Co, Ni, Li, Cu: odpowiednio 95 %, 95 %, 70 % i 95 % w 2030 r. <u>Baterie kwasowo-ołowiowe i ołów:</u> Wydajność recyklingu baterii kwasowo-ołowiowych: 80 % do 2030 r. Odzysk materiałów w przypadku ołowiu: 95 % do 2030 r.	/
6. Ślad węglowy baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych	Obowiązkowa deklaracja dotycząca śladu węglowego	Klasy efektywności pod względem śladu węglowego i maksymalne progi śladu węglowego jako warunek wprowadzenia baterii do obrotu	/
7. Wydajność i trwałość baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych wielokrotnego ładowania	Wymogi informacyjne dotyczące wydajności i trwałości	Minimalne wymogi dotyczące wydajności i trwałości baterii przemysłowych jako warunek wprowadzenia do obrotu	/

Środki	Wariant 2 – średni poziom ambicji	Wariant 3 – wysoki poziom ambicji	Wariant 4 – bardzo wysoki poziom ambicji
8. Baterie przenośne nienadające się do powtórnego naładowania	Parametry techniczne dotyczące wydajności i trwałości przenośnych baterii pierwotnych	Stopniowe wycofywanie przenośnych baterii pierwotnych ogólnego stosowania	Całkowite wycofanie baterii pierwotnych
9. Zawartość materiałów z recyklingu w bateriach przemysłowych, akumulatorach pojazdów elektrycznych i akumulatorach samochodowych	Obowiązkowa deklaracja poziomów zawartości materiałów z recyklingu, w 2025 r.	Obowiązkowe poziomy zawartości materiałów z recyklingu, w 2030 r. i 2035 r.	/
10. Rozszerzona odpowiedzialność producenta	Jasne specyfikacje dotyczące obowiązków z zakresu rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do baterii przemysłowych Minimalne normy dotyczące obowiązków z zakresu odpowiedzialności producenta	/	/
11. Wymogi dotyczące projektowania baterii przenośnych	Wzmocniony obowiązek dotyczący możliwości usuwania	Nowy obowiązek w zakresie możliwości wymiany	Wymóg dotyczący interoperacyjności
12. Zapewnianie informacji	Zapewnianie podstawowych informacji (za pośrednictwem etykiet, dokumentacji technicznej lub stron internetowych) Zapewnianie użytkownikom końcowym i podmiotom gospodarczym bardziej szczegółowych informacji (z dostępem selektywnym)	Stworzenie elektronicznego systemu wymiany informacji o bateriach i akumulatorach oraz systemu paszportów (tylko dla baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych)	/
13. Systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw surowców do produkcji baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych	Dobrowolne systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw	Obowiązkowe systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw	/

Legenda: kolor zielony = wariant preferowany; kolor jasnozielony = wariant preferowany w oczekiwaniu na klauzulę rewizyjną.

Celem **środka 1** dotyczącego klasyfikacji i definicji jest wyjaśnienie obowiązujących przepisów dotyczących kategorii baterii oraz ich aktualizacja zgodnie z najnowszym postępem technologicznym (wariant 2). Zmiany administracyjne w niektórych przepisach

obowiązującej dyrektywy w sprawie baterii poprawiłyby skuteczność szeregu innych przepisów, nie tworząc przy tym żadnych istotnych kosztów gospodarczych ani obciążeń administracyjnych. Zainteresowane strony oświadczyły, że w pełni akceptują ten środek. Zaproponowano poddanie możliwości ustalenia nowej metodyki w zakresie poziomów zbierania na podstawie „ilości baterii, jaką można zebrać” (wariant 3) ponownej ocenie w drodze klauzuli rewizyjnej.

Jeżeli chodzi o **środek 2** dotyczący drugiego cyklu życia baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych, szacowane **korzyści dla gospodarki i środowiska** w przypadku wariantów 2 i 3 byłyby **równoważne** (przy założeniu jednakowych poziomów penetracji rynku) przy uznaniu, że występują kompromisy między promowaniem rozwoju drugiego cyklu życia baterii a recyklingiem. **Koszty administracyjne wariantu 3** – w ramach którego zużyte baterie niekoniecznie byłyby uznawane za odpady na koniec ich pierwszego cyklu życia (i byłyby uznawane za odpady dopiero, gdy posiadacz baterii podejmie decyzję o ich wyrzuceniu) – są **znacznie niższe** niż w przypadku wariantu 2. Wariant 3 został uznany za wariant preferowany w ocenie skutków ze względu na to, że w najlepszy sposób zachęciłby do rozwoju rynku drugiego cyklu życia baterii i został poparty przez zainteresowane strony. Wariant 2 – w ramach którego baterie stają się odpadami – wiązałyby się z dodatkowymi kosztami pozwoleń niezbędnych do postępowania z odpadami niebezpiecznymi, na co zainteresowane strony zwróciły szczególną uwagę. Wariant ten mógłby ograniczyć rozwój rynku drugiego cyklu życia baterii, ponieważ koszty byłyby wyższe. Komisja stwierdziła, że najwłaściwszym rozwiązaniem będzie połączenie wariantu 2 i wariantu 3, w ramach którego określa się konkretne kryteria zniesienia statusu odpadu, obejmujące ocenę stanu zdrowia baterii, które to kryteria baterie muszą spełnić, aby mogły zostać przeznaczone do wykorzystania do innych celów lub regeneracji. Podejście to, które obejmuje też wymogi rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ma na celu zachęcanie do wykorzystania do innych celów lub regeneracji baterii przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego przetwarzania zużytych baterii zgodnie z przepisami UE dotyczącymi odpadów i umowami międzynarodowymi.

Jeżeli chodzi o **środek 3** dotyczący docelowego poziomu zbierania baterii przenośnych, preferowanym wariantem jest **wariant 2**, czyli 65 % docelowy poziom zbierania w 2025 r., oraz **wariant 3**, czyli 70 % docelowy poziom zbierania w 2030 r. Koszty tych wariantów szacuje się odpowiednio na około 1,09 EUR i 1,43 EUR na mieszkańca rocznie, finansowane w ramach mechanizmu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Powód znacznego wzrostu docelowych poziomów zbierania w porównaniu z sytuacją wyjściową jest dwójaki. Po pierwsze, ponieważ wyższy poziom zbierania baterii litowo-jonowych zwiększa **korzyści dla środowiska w sposób nieliniowy**. Po drugie, ponieważ z dowodów wynika, że istnieje potencjał **korzyści skali i przyrostu wydajności**. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą **zainteresowane strony akceptują wyższe docelowe poziomy zbierania**, o ile są one realistyczne i jest wystarczająco dużo czasu na osiągnięcie tych poziomów. Nie ma to miejsca w przypadku wariantu 4, gdzie docelowy poziom zbierania wynosi 75 % do 2025 r.

Wariantem preferowanym dla **środka 4** jest **wariant 2**, nowy system sprawozdawczości dotyczący baterii samochodowych i przemysłowych. Oczekuje się, że środek ten nie wygeneruje żadnych znaczących kosztów gospodarczych ani obciążeń administracyjnych, ale spowoduje wzrost poziomów zbierania. **Wariant 3**, który obejmuje określony **docelowy poziom zbierania dotyczący baterii stosowanych w środkach transportu lekkiego**, ma doprowadzić do znacznego wzrostu poziomów zbierania. Jednak ze względu na konieczność uprzedniego opracowania metodyki dotyczącej „ilości baterii, jaką można zebrać” proponuje się, aby wariant ten został poddany ponownej ocenie w drodze klauzuli rewizyjnej.

Wariantem preferowanym w przypadku **środka 5** dotyczącego poziomów wydajności recyklingu i odzysku materiałów jest **wariant 2**, zwiększający poziomy docelowe dotyczące baterii kwasowo-ołowiowych, oraz **wariant 3**, wprowadzający nowe cele dotyczące baterii litowo-jonowych, kobaltu, niklu, litu i miedzi. Wariant 2 określa poziomy docelowe na 2025 r., biorąc pod uwagę kwestię tego, co jest obecnie technicznie wykonalne, natomiast wariant 3 określa poziomy docelowe na 2030 r., biorąc pod uwagę kwestię tego, co będzie technicznie wykonalne w przyszłości. Ze względu na **wysoki stopień niepewności** co do szeregu zmiennych ilościowe określenie wpływu tych wariantów na gospodarkę i środowisko okazało się trudne. Z szacunków opartych na modelach wynika, że **wpływ byłby pozytywny nawet przy najbardziej konserwatywnych założeniach**.

Jeżeli chodzi o **środek 6** dotyczący śladu węglowego akumulatorów pojazdów elektrycznych, preferowanym wariantem jest **wariant 2**, obowiązkowa deklaracja, uzupełniony z czasem o wariant 3, przewidujący określenie klas efektywności pod względem śladu węglowego i maksymalnych wartości progowych jako warunku wprowadzenia baterii do obrotu w UE. Natychmiastowe wprowadzenie **wariantu 3** byłoby skuteczniejsze niż wariant 2, ale uzupełnienie potrzebnych informacji i ram metodycznych wymaga więcej czasu. Wariant 2 umożliwi jednak stopniowe wprowadzenie środków przewidzianych w wariantcie 3. Środki te mają przyczynić się do realizacji celu Unii, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. i przeciwdziałanie zmianie klimatu, zgodnie z nowym planem działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym, na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy²⁰. Aktowi delegowanemu ustanawiającemu wartości progów śladu węglowego towarzyszyć będzie specjalna ocena skutków.

Jeżeli chodzi o **środek 7** dotyczący wydajności i trwałości baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych wielokrotnego ładowania, preferowanym wariantem jest **wariant 2**, przewidujący w perspektywie krótkoterminowej wprowadzenie wymogów informacyjnych. Pomogłoby to zharmonizować obliczenia i dostępność informacji na temat wydajności i trwałości baterii, a tym samym umożliwiłoby konsumentom i przedsiębiorstwom podejmowanie świadomych decyzji. Gdy niezbędne informacje będą dostępne i normalizacja zostanie zakończona na późniejszym etapie możliwe będzie wprowadzenie **wymogów dotyczących minimalnej wydajności** (wariant 3). Komisja stwierdziła, że wariant ten skuteczniej pomoże w perspektywie długoterminowej w **przestawieniu rynku na bardziej wydajne baterie**, a tym samym spowodowaniu, że wpływ na środowisko będzie mniejszy.

W przypadku **środka 8** dotyczącego **baterii przenośnych nienadających się do powtórnego naładowania**, preferowanym wariantem jest **wariant 2**, w którym określono parametry wydajności elektrochemicznej i trwałości w celu zminimalizowania nieefektywnego wykorzystania zasobów i energii. Parametry te zostaną również uwzględnione w wymogach dotyczących etykietowania, które są objęte środkiem 12 w celu informowania konsumentów o wydajności baterii. W odniesieniu do **wariantów 3 i 4** stwierdzono, że obecnie brakuje wystarczających dowodów na skuteczność i wykonalność częściowego lub całkowitego wycofania baterii nienadających się do powtórnego naładowania. Producenci i podmioty zajmujące się recyklingiem baterii nienadających się do powtórnego naładowania sprzeciwiają się wprowadzeniu tych dwóch bardziej ambitnych wariantów.

Wariantem preferowanym w przypadku **środka 9** jest zarówno **wariant 2**, wprowadzający obowiązkowe deklaracje dotyczące zawartości materiałów z recyklingu, w perspektywie krótkoterminowej, jak i **wariant 3**, określający obowiązkowe poziomy docelowe zawartości

---

²⁰ COM(2020) 98 final, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9903b325-6388-11ea-b735-01aa75ed71a1.0007.02/DOC_1&format=PDF

materiałów z recyklingu w odniesieniu do litu, kobaltu, niklu i ołowiu w 2030 r. i 2035 r. Te dwa warianty wzajemnie się uzupełniają i przyczyniłyby się do stworzenia **przewidywalnych ram prawnych, które zachęciłyby uczestników rynku do inwestowania** w technologie dotyczące recyklingu, których w przeciwnym razie by nie rozwinięto, ponieważ nie są konkurencyjne cenowo w stosunku do produkcji surowców pierwotnych.

W przypadku **środka 10** dotyczącego **rozszerzonej odpowiedzialności producenta i organizacji odpowiedzialności producenta** nie zaproponowano wysoce ambitnego wariantu, ponieważ środek przewiduje głównie dostosowanie istniejących przepisów w ramach dyrektywy w sprawie baterii. Proponowany środek **wyrównałby szanse** w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych, które są obecnie klasyfikowane jako baterie przemysłowe, oraz w odniesieniu do obowiązków z zakresu odpowiedzialności producenta w odniesieniu do baterii przenośnych. Oczekuje się, że **koszty gospodarcze** tego środka będą **znikome** i **w dużej mierze zrównoważone przez korzyści dla środowiska** wynikające ze wzrostu poziomów zbierania.

W przypadku **środka 11** dotyczącego wymogów w zakresie projektowania baterii przenośnych preferowanym wariantem jest wzmocniony obowiązek dotyczący możliwości usuwania baterii (wariant 2) oraz nowy obowiązek dotyczący możliwości wymiany baterii (wariant 3). Koszty gospodarcze tych wariantów są **znikome**, natomiast przyniosą one **korzyści dla środowiska i zwiększą oszczędność zasobów**. Wynika to z ułatwienia ponownego użycia, naprawy i recyklingu baterii oraz urządzeń, z którymi są zintegrowane.

W przypadku **środka 12** dotyczącego zapewniania wiarygodnych informacji, preferowane jest połączenie wariantów 2 i 3. Preferowany jest **wariant 2**, polegający na wprowadzeniu systemu etykiet drukowanych i online zapewniającego podstawowe i bardziej szczegółowe informacje, ponieważ dzięki niemu konsumenci i użytkownicy końcowi otrzymaliby lepsze informacje oraz pobudziłby on **przestawienie rynku w kierunku baterii bardziej przyjaznych dla środowiska**. **Wariant 3**, czyli elektroniczny system wymiany informacji i paszportów baterii w formie zaproponowanej przez Global Batteries Alliance, został co do zasady zaakceptowany przez szereg organizacji światowych. **Elektroniczny system wymiany informacji** będzie wiązał się z jednorazowymi kosztami administracyjnymi związanymi z jego utworzeniem, ale w perspektywie długoterminowej doprowadzi do uproszczenia procedur administracyjnych i obniżenia kosztów wdrażania. **Paszport baterii** powinien ponadto umożliwić podmiotom zajmującym się drugim cyklem życia podejmowanie świadomych decyzji biznesowych i pozwolić podmiotom zajmującym się recyklingiem na lepsze planowanie działalności i poprawę poziomów wydajności recyklingu.

W przypadku **środka 13** dotyczącego należytej staranności w odniesieniu do surowców preferowanym wariantem jest **wariant 3**, czyli działania obowiązkowe. Zainteresowane strony są **zasadniczo zgodne** co do tego, że wariant ten byłby **bardziej skuteczny** w radzeniu sobie z ryzykiem społecznym i środowiskowym związanym z wydobyciem surowców, przetwarzaniem i handlem niektórymi surowcami do celów produkcji baterii. Wariant ten należy rozważyć w świetle trwających prac nad wnioskiem dotyczącym międzysektorowego prawodawstwa dotyczącego zrównoważonego ładu korporacyjnego, który Komisja zamierza przedstawić w 2021 r.

W załączniku 3 do oceny skutków przedstawiono podsumowanie kosztów i korzyści, a w szczególności ujęto je ilościowo.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Proponowane środki mają **znikomy wpływ** pod względem obciążenia administracyjnego.

Niniejszy wniosek dotyczący polityki w maksymalnym stopniu wykorzystuje potencjał **cyfryzacji** w celu zmniejszenia kosztów administracyjnych. Na przykład w ramach środka 12 proponuje się ustanowienie **elektronicznego systemu wymiany informacji na temat baterii**, który będzie zawierać informacje na temat każdego wprowadzanego do obrotu modelu baterii przenośnych i przemysłowych. Środek 12 przewiduje również wygenerowanie paszportu baterii dla każdej indywidualnej baterii przemysłowej i każdego indywidualnego akumulatora pojazdów elektrycznych wprowadzanych do obrotu. Opracowanie zarówno systemu wymiany informacji, jak i systemu paszportów pociągnie za sobą znaczne koszty zarówno dla Komisji, jak i dla przedsiębiorstw. Jednak dzięki niemu organy państw członkowskich i Komisja uzyskają **skuteczne narzędzie egzekwowania obowiązków** przewidzianych w proponowanym rozporządzeniu, a także narzędzie służące do badań rynkowych umożliwiające zmianę i doskonalenie obowiązków w przyszłości.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek zakłada zaangażowanie personelu i wykorzystanie pieniędzy na zakup danych i usług. Oczekuje się, że niektóre z potrzeb kadrowych zostaną zaspokojone w ramach istniejących przydziałów Komisji, Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) i Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA). Potrzeby Komisji w zakresie personelu zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej. Do pracowników tych przydzielony zostanie dodatkowo personel, który ma dołączyć do zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Wniosek zawiera szereg artykułów określających dalsze kierunki prac, które należy przeprowadzić w celu uzupełnienia rozporządzenia i które musiałyby zostać przyjęte w drodze aktów wykonawczych/delegowanych w perspektywie 3–8 lat. Obejmą one: weryfikację zgodności z wymogami w zakresie zrównoważoności; system kontroli zgodności; gospodarkę odpadami; informacje; oraz etykietowanie. Szczegółowy wykaz tych planowanych działań znajduje się poniżej:

- przeprowadzenie działań związanych ze standaryzacją w CEN/CENELEC;
- opracowanie wspólnych specyfikacji dotyczących: (i) wydajności i trwałości baterii przenośnych nienadających się do powtórnego naładowania; (ii) wydajności i trwałości baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania; oraz (iii) bezpieczeństwa stacjonarnych systemów magazynowania energii;
- wspieranie opracowania zharmonizowanych zasad obliczeniowych dotyczących: (i) deklaracji dotyczącej śladu węglowego (w tym przegląd zasad dotyczących kategorii śladu środowiskowego produktu w odniesieniu do akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania); oraz (ii) obliczania klas efektywności pod względem śladu węglowego dla akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania;
- wspieranie opracowania zharmonizowanych zasad obliczeniowych dotyczących: (i) zawartości materiałów z recyklingu w akumulatorach pojazdów elektrycznych i bateriach przemysłowych wielokrotnego ładowania; (ii) poziomów wydajności recyklingu, (iii) odzyskanych materiałów; oraz (iv) klasyfikacji odpadów;

- opracowanie wytycznych dotyczących możliwości usuwania i wymiany baterii przenośnych;
- ustanowienie elektronicznego systemu wymiany informacji służącego do przekazywania informacji dotyczących akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania;
- opracowanie kryteriów zielonych zamówień publicznych dotyczących baterii;
- zmiana wykazu odpadów znajdującego się w decyzji Komisji 2000/532/WE²¹;
- przeprowadzenie oceny ryzyka związanego z substancjami stosowanymi w bateriach i zarządzanie tym ryzykiem;
- zmiana obowiązków sprawozdawczych.

Kluczową rolę we wspieraniu Komisji w niektórych niezbędnych pracach technicznych odegra JRC. Na sfinansowanie niezbędnych badań oraz porozumienia administracyjnego z JRC w sprawie wsparcia Komisji w szeregu kierunków prac określonych w poniższych punktach zostanie przeznaczony około 6,2 mln EUR.

- Opracowanie wspólnych specyfikacji dotyczących: (i) wydajności i trwałości baterii przenośnych ogólnego stosowania; (ii) wydajności i trwałości baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych oraz (iii) bezpieczeństwa stacjonarnych systemów magazynowania energii.
- Opracowanie zharmonizowanych przepisów dotyczących: (i) selektywnego zbierania baterii przenośnych; (ii) deklarowania śladów węglowych; (iii) obliczania śladu węglowego, zawartości materiałów z recyklingu i wydajności recyklingu oraz (iv) obliczania klas efektywności pod względem śladu węglowego dla akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania.
- Przeanalizowanie kryteriów dotyczących zielonych zamówień publicznych (w tym konsultacji z zainteresowanymi stronami zajmującymi się zamówieniami publicznymi oraz kontroli prawnej proponowanych przepisów dotyczących zamówień publicznych).
- Wspieranie opracowania wytycznych dotyczących możliwości usuwania i wymiany baterii przenośnych.
- Wspieranie opracowania ukierunkowanych zmian w pozycjach europejskiego wykazu odpadów dotyczących baterii.
- Wspieranie stopniowego wycofywania baterii przenośnych ogólnego stosowania nienadających się do powtórnego naładowania.
- Wspieranie wymogów dotyczących etykietowania.
- Opracowanie kryteriów zielonych zamówień publicznych.

---

²¹ 2000/532/WE: Decyzja Komisji z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

ECHA będzie również wspierać Komisję w zarządzaniu substancjami zawartymi w bateriach i ograniczeniach regulacyjnymi w ramach istniejących działań REACH. Wymaga to w sumie dwóch nowych pracowników zatrudnionych na czas określony w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (AD 5–7) w ECHA (średni koszt 144 000 EUR rocznie przez 7 lat i później). Ponadto niezbędne będzie zatrudnienie jednego pracownika kontraktowego w ekwiwalencie pełnego czasu pracy (CA FG III, średni koszt 69 000 EUR rocznie przez 3 lata), aby zwiększyć bazę wiedzy, umożliwiając ustalanie priorytetów w oparciu o informacje i przygotowanie planu prac. Plan prac powinien być oparty na badaniu służącym poszerzeniu posiadanej przez ECHA wiedzy na temat sposobów, za pomocą których sektor produkcji baterii zarządza niebezpiecznymi chemikaliami, aby wskazać odpowiednie substancje na potrzeby regulacyjnego zarządzania ryzykiem w przyszłości. Szacuje się, że zlecenie części potrzeb badawczych na zewnątrz będzie kosztować 400 000 EUR (w ciągu 3 lat).

DG ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP oszacowała, że opracowanie proponowanego elektronicznego systemu wymiany informacji o bateriach będzie kosztować około 10 mln EUR. Studium wykonalności, które ma się rozpocząć w 2021 r., obejmie również ustalenie najlepszej architektury proponowanego elektronicznego systemu wymiany informacji, oraz określenie usług, jakie powinien zapewniać.

Komisja Europejska będzie odpowiedzialna za negocjacje w sprawie rozporządzenia, jego ogólne wdrożenie oraz przyjęcie wszystkich aktów wykonawczych/delegowanych przewidzianych w rozporządzeniu. Będzie to wymagało: (i) przeprowadzenia prac przez JRC i ECHA; (ii) przeprowadzenia normalnych procesów decyzyjnych, w tym konsultacji z zainteresowanymi stronami i procedur komitetowych. Obecne symulacje finansowe opierają się na dwóch stanowiskach AD w ekwiwalentach pełnego czasu pracy poświęconych tylko realizacji zadań zakresu zarządzania, tj. (i) negocjacji i ogólnego wdrażania rozporządzenia; oraz (ii) poszczególnych prac przygotowawczych i związanych z przygotowaniem wniosku dotyczącego prawa wtórnego zgodnie z terminami zaproponowanymi w rozporządzeniu w sprawie baterii. Zadania techniczne mogą być wykonane przez jednego oddelegowanego eksperta krajowego w ekwiwalencie pełnego czasu pracy (biorąc pod uwagę przewidywany harmonogram) i pracowników kontraktowych. Jedno z tych dwóch stanowisk AD jest efektem przesunięcia wewnątrz DG ENV. Koszty personelu Komisji wynoszą ogółem 3 075 000 EUR, zgodnie z najnowszymi informacjami dotyczącymi kosztów personelu Komisji przedstawionymi na stronie internetowej DG ds. Budżetu:

https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.

Należy zauważyć, że informacje przedstawione w ocenie skutków finansowych regulacji są zgodne z wnioskiem w sprawie wieloletnich ram finansowych po 2020 r.

W latach 2021–2029 potrzebne będą dodatkowe środki, aby kontynuować prace dotyczące: (i) opracowania norm i wspólnych specyfikacji dotyczących wydajności i trwałości baterii; (ii) opracowania zharmonizowanych zasad obliczania dla celów selektywnego zbierania baterii przenośnych, deklaracji dotyczącej śladu węglowego, obliczania klas efektywności pod względem śladu węglowego oraz obliczania zawartości materiałów z recyklingu i poziomów wydajności recyklingu; (iii) opracowania wytycznych dotyczących możliwości usuwania i wymiany baterii przenośnych; (iv) podjęcia decyzji w sprawie formatów i opracowania systemów przyjmowania zgłoszeń związanych z elektronicznym systemem wymiany informacji; oraz (v) opracowania kryteriów zielonych zamówień publicznych. Środki na badania i ustalenia administracyjne w tym kontekście zostaną sfinansowane z programu LIFE na łączną kwotę około 4,7 mln EUR, a także 10,7 mln EUR w ramach „Funkcjonowania i rozwoju rynku wewnętrznego towarów i usług”.

Budżet wniosku przedstawiono w cenach bieżących, z wyjątkiem części budżetu dotyczącej ECHA, gdzie indeksowano wynagrodzenia na poziomie 2 % wzrostu rocznie. Zwiększenie dotacji otrzymywanej przez ECHA będzie wymagało dodatkowych środków.

Dołączona do niniejszego wniosku ocena skutków finansowych regulacji obejmuje skutki dla zasobów budżetowych, ludzkich i administracyjnych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Celem proponowanej zmiany **klasyfikacji baterii** jest zaktualizowanie obowiązujących przepisów w taki sposób, tak aby uwzględniały wszystkie baterie, w tym możliwe nowe rodzaje baterii. Ustalenia dotyczące monitorowania musiałyby zapewnić wdrożenie i egzekwowanie nowych środków zgodnie z założeniami.

Ustanowienie **nowego docelowego poziomu zbierania baterii przenośnych** wymaga monitorowania poziomu zbierania w państwach członkowskich. Określono to w odniesieniu do obecnego docelowego poziomu wynoszącego 45 % i uwzględniono coroczne zbieranie informacji od państw członkowskich przez Eurostat. Określenie nowego poziomu docelowego nie wiązałoby się zatem z dodatkowymi obowiązkami sprawozdawczymi.

Utworzenie **systemu sprawozdawczości dotyczącego baterii samochodowych i przemysłowych** wymaga zebrania informacji, które są już generowane na poziomie krajowym. Ponadto w przypadku baterii samochodowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych system sprawozdawczy można oprzeć na systemie utworzonym na mocy dyrektywy w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Docelową **wydajność recyklingu** baterii litowych określono na poziomie 65 % od 2025 r. Od 2014 r. Eurostat gromadzi corocznie dane dotyczące poziomów wydajności recyklingu dla baterii ołowiowych, kadmowych i innych. Włączenie wydajności recyklingu litu do ustalonej procedury gromadzenia danych byłoby zatem niewielką zmianą.

Obowiązek zgłaszania **śladu węglowego** związanego z całym cyklem życia (z wyjątkiem etapu użytkowania) baterii wprowadzanych do obrotu wymaga opracowania narzędzia informatycznego umożliwiającego wytwórcom bezpośrednio wprowadzanie informacji. Aby ułatwić proces obliczania śladu węglowego, w oparciu o przyjęte zasady, Komisja zamierza udostępnić narzędzie internetowe i zapewnić bezpłatny dostęp do bibliotek zbiorów danych wtórnych. Przedłożone dane można by wykorzystać do ustalenia poziomów odniesienia w zakresie emisji gazów cieplarnianych, do oceny, czy wprowadzenie klas intensywności emisji gazów cieplarnianych pomogłoby poprawić sytuację dotyczącą śladu węglowego i wydajność ekologiczną baterii oraz do oceny, czy potrzeba wprowadzić dodatkowe zachęty lub środki w zakresie warunkowości rynku.

Obowiązek przedstawienia informacji na temat **wydajności i trwałości** również powinien stanowić część dokumentacji technicznej. W zależności od rodzaju baterii informacje te powinny się również znaleźć w internetowej bazie danych dotyczących baterii lub w paszporcie baterii.

Obowiązek przedstawienia przez producentów informacji na temat **zawartości materiałów z recyklingu** byłby zgodny z jednolitą metodyką.

Jeśli chodzi o **możliwość usuwania**, należy wzmocnić obecne obowiązki i zaproponować nowe przepisy dotyczące **możliwości wymiany**.

Przepisy w zakresie deklaracji dotyczących śladu węglowego i zawartości materiałów z recyklingu oraz dotyczące strategii w zakresie należytej staranności dotyczącej odpowiedzialnego pozyskiwania surowców zasadniczo wymagałyby **zewnętrznej weryfikacji** przeprowadzonej przez jednostki notyfikowane.

Krajowe organy ds. rynków byłyby odpowiedzialne za sprawdzanie, czy dostarczone informacje są zgodne ze wszystkimi zobowiązaniami wynikającymi z rozporządzenia.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Ponieważ instrument prawny jest rozporządzeniem, które ma bezpośrednie zastosowanie w państwach członkowskich, nie ma potrzeby sporządzania dokumentu wyjaśniającego.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Rozdział I niniejszego rozporządzenia zawiera przepisy ogólne.

W **art. 1** określono, że w przedmiotowym rozporządzeniu ustanowiono wymogi w zakresie zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania, których spełnienie umożliwia wprowadzenie do obrotu i oddanie do użytku baterii, jak również wymogi w zakresie zbierania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii. Rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich rodzajów baterii i wymieniono w nim cztery główne kategorie baterii, mianowicie baterie przenośne, akumulatory samochodowe, akumulatory pojazdów elektrycznych i baterie przemysłowe.

Art. 2 zawiera definicje.

W **art. 3** określono zasadę swobodnego przepływu na jednolitym rynku baterii, które spełniają wymogi ustanowione w rozporządzeniu.

W **art. 4** streszczono, które przepisy określają i zawierają precyzyjne informacje dotyczące wymogów w zakresie zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania i odniesiono się odpowiednio do rozdziałów II i III. Jeżeli chodzi o pozostałe wymogi, baterie nie mogą stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi, bezpieczeństwa oraz mienia i dla środowiska.

Art. 5 dotyczy wymogu, aby państwa członkowskie wyznaczyły co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za etap wycofania baterii z użytku.

W **rozdziale II** rozporządzenia określono wymogi w zakresie zrównoważonego charakteru i bezpieczeństwa.

Art. 6 oraz **załącznik I** przewiduje ograniczenia stosowania w bateriach substancji niebezpiecznych, w szczególności rtęci i kadmu.

W **art. 7** oraz **załączniku II** ustanowiono przepisy dotyczące śladu węglowego akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania. Wymogi zostały uszeregowane w taki sposób, aby jako pierwszy został spełniony wymóg informacyjny w formie deklaracji dotyczącej śladu węglowego. Następnie baterie dzieli się na klasy efektywności pod względem śladu węglowego. Ostatecznie, na podstawie wyników specjalnej oceny skutków, baterie będą musiały być zgodne z maksymalnymi progami śladu węglowego w całym cyklu życia. Terminy na spełnienie tych trzech wymogów przypadają na dzień 1 lipca 2024 r. dla deklaracji dotyczącej śladu węglowego, dzień 1 stycznia 2026 r. dla klas efektywności i dzień 1 lipca 2027 r. dla maksymalnych progów śladu węglowego w całym cyklu życia.

W **art. 8** ustanowiono wymóg, aby od dnia 1 stycznia 2027 r. dokumentacja techniczna baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych z magazynem

wewnętrzny, które zawierają kobalt, ołów, lit lub nikiel w masach czynnych, zawierała informacje o ilości powyższych materiałów, które zostały odzyskane i są obecne w każdym modelu i każdej partii baterii na zakład produkcyjny. Od dnia 1 stycznia 2030 r. baterie te muszą zawierać następujący minimalny odsetek odzyskanego kobaltu, ołowiu, litu lub niklu z odpadów kobaltu, ołowiu, litu lub niklu, obecny w masach czynnych w tych bateriach: 12 % kobaltu; 85 % ołowiu, 4 % litu i 4 % niklu. Z dniem 1 stycznia 2035 r. minimalny odsetek odzyskanego kobaltu, litu lub niklu wzrasta do 20 % kobaltu, 10 % litu i 12 % niklu. W przypadku ołowiu minimalny odsetek wynosi nadal 85 %. Gdy jest to uzasadnione i odpowiednie ze względu na dostępność kobaltu, ołowiu, litu lub niklu odzyskanego z odpadów lub ich brak Komisja jest uprawniona aktu delegowanego, aby zmienić poziomy docelowe.

Art. 9 oraz **załącznik III** wymagają, aby od dnia 1 stycznia 2026 r. baterie przenośne ogólnego stosowania mogły być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy spełnione są parametry wydajności elektrochemicznej i trwałości. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia minimalnych wymogów dotyczących tych parametrów oraz ich zmiany ze względu na postęp naukowo-techniczny. Do dnia 31 grudnia 2030 r. Komisja oceni wykonalność środków mających na celu stopniowe wycofanie z użytku baterii przenośnych ogólnego stosowania nienadających się do powtórnego naładowania i w tym celu przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oraz rozważy przyjęcie odpowiednich środków, w tym przyjęcie wniosków ustawodawczych.

W **art. 10** oraz **załączniku IV** określono wymóg informacyjny w zakresie parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości dla baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym. Od dnia 1 stycznia 2026 r. baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania muszą być zgodne z minimalnymi wartościami, które Komisja jest uprawniona przyjąć w drodze aktu delegowanego.

W **art. 11** wymaga się, aby wytwórcy projektowali urządzenia, do których wmontowano baterie przenośne, w taki sposób, by zużyte baterie mogły być łatwo usunięte i zastąpione przez użytkownika końcowego lub niezależnych operatorów.

W **art. 12** oraz **załączniku V** określono wymóg wykazania, że stacjonarne systemy magazynowania energii są bezpieczne podczas ich zwykłego działania i korzystania z nich, w tym przedstawienia dowodów na to, że zostały one z powodzeniem poddane testom pod kątem parametrów bezpieczeństwa określonych w załączniku V, do przeprowadzenia których należy stosować najnowocześniejsze metodyki przeprowadzania testów. Komisja jest uprawniona do zmiany w drodze aktu delegowanego wymogów bezpieczeństwa określonych w załączniku V, które należy uwzględnić przy przeprowadzaniu testu bezpieczeństwa baterii.

W **rozdziale III** rozporządzenia ustanowiono wymogi informacyjne i wymogi w zakresie etykietowania.

W **art. 13** i **załączniku VI** nakłada się obowiązek, aby od dnia 1 stycznia 2027 r. baterie były etykietowane w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny w celu zapewnienia informacji niezbędnych do identyfikacji baterii i ich głównych właściwości. Różne etykiety umieszczone na baterii lub opakowaniu baterii zawierają również informacje o żywotności, pojemności ładowania, wymogu selektywnego zbierania, obecności substancji niebezpiecznych i zagrożeniach dla bezpieczeństwa. Kod QR, który należy wydrukować lub wygrawerować na baterii, zapewnia, w zależności od rodzaju baterii, dostęp do informacji istotnych dla danej baterii. Komisja jest uprawniona do ustanowienia

w drodze aktu wykonawczego zharmonizowanych specyfikacji dotyczących niektórych wymogów w zakresie etykietowania.

W **art. 14** wymaga się, aby baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania i akumulatory pojazdów elektrycznych zawierały system zarządzania baterią, w którym przechowywane są informacje i dane niezbędne do ustalenia stanu zdrowia i przewidywanej żywotności baterii zgodnie z parametrami, o których mowa w **załączniku VII**. Dostępu do danych na temat tych parametrów wprowadzonych do systemu zarządzania baterią udziela się w dowolnym momencie osobie prawnej lub fizycznej, która nabyła baterię zgodnie z prawem, lub każdej osobie trzeciej działającej w jej imieniu na potrzeby przeprowadzenia oceny wartości końcowej baterii, ułatwienia ponownego użycia, wykorzystania do innych celów lub regeneracji baterii oraz do celów udostępnienia baterii niezależnym agregatorom prowadzącym elektrownie wirtualne w sieciach elektroenergetycznych.

Rozdział IV określa przepisy dotyczące oceny zgodności baterii i zawiera głównie przepisy standardowe. Warto omówić art. 17 i 18.

Art. 17 odnosi się do procedur oceny zgodności i określa dwie różne procedury oceny w zależności od wymogu w zakresie produktu, który ma być poddany ocenie. W **załączniku VIII** szczegółowo opisano obowiązujące procedury. W drodze aktu delegowanego Komisja może zmienić procedury oceny zgodności zarówno w celu dodania etapów weryfikacji do procedury, jak i zmiany modułu oceny na podstawie zmian na rynku baterii lub w łańcuchu wartości baterii.

Art. 18 dotyczy deklaracji zgodności UE, w której stwierdza się, że wykazano zgodność z wymogami rozporządzenia w zakresie zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania. W **załączniku IX** do rozporządzenia dokładnie określono wzór deklaracji zgodności UE.

W **rozdziale V** jest mowa o notyfikowaniu jednostek oceniających zgodność i zawiera on głównie przepisy standardowe. Niektóre przepisy zostały zmienione, aby wzmocnić niezależność jednostek notyfikowanych. W tym celu warto omówić art. 23, 25, 27, 28 i 33.

W **art. 23** ustanowiono wymogi dotyczące organów notyfikujących. Organy notyfikujące są obiektywne i bezstronne w swoich działaniach oraz zabezpieczają poufność informacji, które pozyskują. Powinny one jednak mieć możliwość wymiany informacji na temat jednostek notyfikowanych z organami krajowymi, organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z Komisją w celu zapewnienia takiej spójności w ocenie zgodności.

Art. 25 zawiera wymogi odnoszące się do jednostek notyfikowanych. Jednostka notyfikowana i zatrudniani przez nią personel powinni mieć możliwość utrzymania niezależności od podmiotów gospodarczych w łańcuchu wartości baterii oraz od innych przedsiębiorstw, w szczególności od wytwórców baterii, partnerów handlowych wytwórców baterii, inwestorów posiadających udziały w zakładach wytwórców baterii i innych jednostek notyfikowanych oraz stowarzyszeń przedsiębiorców jednostek notyfikowanych oraz spółek dominujących i spółek zależnych.

W **art. 27** jest mowa o jednostkach zależnych i podwykonawcach jednostek notyfikowanych. Chociaż dopuszcza się, by jednostki notyfikowane zlecały realizację części zadań związanych z oceną zgodności podwykonawcom lub korzystały z usług jednostek zależnych, należy zapewnić, aby niektóre działania i procesy podejmowania decyzji były realizowane wyłącznie przez pojedynczą jednostkę notyfikowaną, która przeprowadza ocenę zgodności.

Art. 28 dotyczy wniosku o notyfikację. Zgodnie z art. 25 jednostka notyfikowana powinna być w stanie udokumentować swoją niezależność oraz przekazać tę dokumentację organowi notyfikującemu.

Art. 33 odnosi się do obowiązków operacyjnych jednostek notyfikowanych. W przypadku podjęcia odmownej decyzji w sprawie certyfikacji, podmiot gospodarczy powinien mieć możliwość uzupełnienia dokumentacji dotyczącej baterii, zanim jednostka oceniająca zgodność wyda drugą i ostateczną decyzję w sprawie certyfikacji.

W **rozdziale VI** określono obowiązki podmiotów gospodarczych. Przepisy są standardowe, ale warto omówić art. 39.

W **art. 39** oraz **załączniku X** przewidziano wymóg ustanowienia strategii w zakresie należytej staranności w odniesieniu do baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych wprowadzanych do obrotu na jednolitym rynku. Komisja jest uprawniona do przeprowadzenia przeglądu wykazu substancji i kategorii ryzyka, których dotyczy ten wymóg.

W **rozdziale VII** przedstawiono obowiązki w zakresie gospodarowania zużytymi bateriami. Istotne wydaje się odniesienie się w szczególności do przepisów dotyczących rejestracji, rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zbierania, przetwarzania i recyklingu, w tym poziomów wydajności recyklingu, informacji na temat wycofania z użytku, wykorzystania baterii do innych celów oraz sprawozdawczości. Przepisy, o których mowa w tym rozdziale, zastępują odpowiednie przepisy dyrektywy 2006/66/WE, która traci moc ze skutkiem od dnia 1 lipca 2023 r.

W **art. 46** od państw członkowskich wymaga się utworzenia rejestru służącego monitorowaniu przestrzegania przez producentów wymogów w zakresie gospodarowania zużytymi bateriami. Rejestr jest prowadzony przez właściwy organ w państwie członkowskim. Producenci są zobowiązani do rejestracji, a rejestracji dokonuje się na wniosek, który musi zawierać wszystkie informacje wymienione w tym artykule.

Wart. 47 ustanawia się rozszerzoną odpowiedzialność producenta w odniesieniu do baterii dostarczanych w państwie członkowskim po raz pierwszy. Obejmuje on wymóg, aby producenci baterii zapewnili wypełnienie obowiązków z zakresu gospodarowania odpadami. W celu wykonania swoich obowiązków producenci mogą również zrzeczać się w ramach organizacji odpowiedzialności producenta. Odpowiedzialność ta obejmuje w szczególności obowiązki finansowania i organizowania selektywnej zbiórki zużytych baterii i ich przetwarzania, przedkładania sprawozdań właściwemu organowi, propagowania selektywnej zbiórki baterii oraz dostarczania informacji, w tym o aspektach wycofywania baterii z użytku.

Art. 48 stanowi, że producenci, indywidualnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producenta, zapewniają zbieranie wszystkich zużytych baterii przenośnych niezależnie od ich charakteru, marki czy pochodzenia. W tym celu we współpracy z innymi zaangażowanymi podmiotami, w tym dystrybutorami, zakładami zajmującymi się zużytym sprzętem elektrycznym i pojazdami wycofanymi z eksploatacji, organami publicznymi i punktami dobrowolnego zbierania ustanawiają bezpłatną dla użytkownika końcowego sieć punktów zbierania. Ponadto producenci mają obowiązek przewidzieć niezbędne praktyczne rozwiązania dotyczące zbierania i transportu zużytych baterii z tych punktów zbierania w celu zapewnienia, aby zużyte baterie przenośne zostały następnie poddane przetwarzaniu i recyklingowi. Producenci zużytych baterii przenośnych są zobowiązani do osiągnięcia docelowego poziomu zbierania określonego w tym artykule. Rozwiązania w zakresie zbierania podlegają zatwierdzeniu przez właściwy organ, który

musi zweryfikować, czy producenci wypełniają obowiązki odnoszące się do zbierania zużytych baterii prężnośnych, zapewniając osiągnięcie docelowych poziomów.

W **art. 49** wymaga się, aby producenci akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych organizowali indywidualnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producenta zbieranie wszystkich zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych. Zbieranie jest bezpłatne dla użytkownika końcowego i nie stanowi dla niego zobowiązania do nabycia nowej baterii. Producent odbiera zużyte akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych od użytkowników końcowych lub z łatwo dostępnych punktów zbierania we współpracy z dystrybutorami tych rodzajów baterii, zakładami przetwarzania i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji, organami publicznymi i osobami trzecimi gospodarującymi odpadami w ich imieniu.

Art. 55 określa poziomy zbierania zużytych baterii prężnośnych, które muszą osiągnąć państwa członkowskie, z wyłączeniem obecnie zużytych baterii z lekkich środków transportu. Poziomy zbierania stopniowo zwiększa się w celu zapewnienia, aby do końca 2025 r. zbieranych było 65 % zużytych baterii prężnośnych, a do końca 2030 r. – 70 %.

W **art. 56** ustanowiono wymogi, które muszą spełnić zakłady przetwarzania, aby wszystkie zebrane zużyte baterie zostały poddane właściwemu przetwarzaniu i recyklingowi. W sytuacjach, w których instalacje i procesy przetwarzania wchodzą w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, zastosowanie będzie miała ta dyrektywa. W każdym przypadku przetwarzanie przeprowadza się z uwzględnieniem najlepszej dostępnej techniki i wymogów sprecyzowanych w załączniku XII część A. W świetle hierarchii postępowania z odpadami ustanowionej w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE baterii nie składa się ani nie spala.

Art. 57 dotyczy poziomów wydajności recyklingu i docelowych poziomów odzysku materiałów oraz stanowi, że wszystkie zebrane zużyte baterie poddaje się operacjom z zakresu recyklingu. Za pomocą procesów recyklingu muszą zostać osiągnięte minimalne poziomy wydajności recyklingu określone w załączniku XII, które z czasem wzrosną. Wymogi te ustanowiono w odniesieniu do baterii kwasowo-ołowiowych, niklowo-kadmowych i litowych oraz innych baterii.

Art. 59 zawiera wymogi dotyczące operacji wykorzystania do innych celów i regeneracji produktu na potrzeby drugiego cyklu życia baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych. Określa on wymogi służące ułatwieniu przeprowadzenia takiej operacji, w tym wymóg, aby producenci odnośnych baterii udzielali podmiotom zajmującym się wykorzystywaniem do innych celów dostępu do systemu zarządzania baterią w celu ustalenia stanu zdrowia baterii. Określono w nim również obowiązki osób dokonujących operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji w celu zapewnienia, aby badanie, testowanie wydajności, pakowanie i przemieszczanie baterii i ich części składowych były przeprowadzane zgodnie z odpowiednimi instrukcjami dotyczącymi kontroli jakości i bezpieczeństwa. Osoby dokonujące operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji baterii zapewniają, aby ponownie bateria poddana operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji była zgodna z niniejszym rozporządzeniem oraz innymi stosownymi przepisami i wymogami technicznymi odnoszącymi się do konkretnego celu użytkowania baterii w momencie jej wprowadzenia do obrotu. Jeżeli jednak wykazano, że bateria poddana operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji została wprowadzona do obrotu przed rozpoczęciem stosowania określonych wymogów dotyczących śladu węglowego, zawartości materiałów z recyklingu, wydajności

i trwałości, a także należytej staranności w łańcuchu dostaw (ujętych w art. 7, 8, 10 i 39 rozporządzenia), obowiązki wynikające z tych przepisów nie mają zastosowania do tej baterii w przypadku wykorzystania do innych celów lub regeneracji. Aby udokumentować, że bateria nie jest już odpadem, podmiot wykonujący odnośną operację przedstawia, na wniosek właściwego organu, następujące dowody: 1) dowód oceny stanu zdrowia lub przeprowadzonych badań, 2) pewności dalszego wykorzystania (na podstawie faktury lub umowy sprzedaży) oraz 3) odpowiedniego zabezpieczenia przed uszkodzeniami podczas transportu, załadunku i rozładunku. Informacje te udostępnia się na równych warunkach użytkownikom końcowym i osobom trzecim działającym w ich imieniu jako część dokumentacji technicznej towarzyszącej baterii wykorzystanej do innych celów w przypadku wprowadzania jej do obrotu lub oddawania do użytku.

W **art. 60** ustanowiono wymogi w zakresie udostępniania informacji dotyczących zużytych baterii. Obejmuje to obowiązki producentów lub ich organizacji odpowiedzialności producenta, użytkowników końcowych i dystrybutorów w odniesieniu do ich wkładu w przetwarzanie po wycofaniu z użytku. Artykuł ten określa również obowiązki udzielania dystrybutorom i podmiotom zaangażowanym w zbieranie i przetwarzanie odpadów informacji istotnych dla bezpieczeństwa podczas zbierania i magazynowania zużytych baterii, a także przekazywania tym podmiotom informacji ułatwiających usuwanie zużytych baterii i późniejsze przetwarzanie.

Art. 61 dotyczy składania właściwemu organowi sprawozdań na temat gospodarowania zużytymi bateriami przez odnośne podmioty zaangażowane w gospodarowanie odpadami. Jest to związane w szczególności z wymogami zgłaszania przez producentów lub organizacje odpowiedzialności producenta w ich imieniu ilości baterii wprowadzonych do obrotu, zużytych baterii zebranych i dostarczonych do przetwarzania i recyklingu oraz przedstawiania sprawozdań przez podmioty zajmujące się recyklingiem na temat zużytych baterii przekazywanych do recyklingu, poziomów wydajności recyklingu i ilości materiałów odzyskanych ze zużytych baterii oraz liczby baterii poddanych przetwarzaniu i recyklingowi.

W **art. 62** jest mowa o składaniu sprawozdań Komisji przez państwa członkowskie. Za każdy rok kalendarzowy, w odniesieniu do każdego rodzaju baterii i ich składu chemicznego, państwa członkowskie zgłaszają Komisji liczbę baterii dostarczonych po raz pierwszy do celów dystrybucji lub wykorzystania na terytorium państwa członkowskiego, liczbę zebranych zużytych baterii i dane na temat osiągniętych poziomów recyklingu oraz informację, czy poziomy wydajności recyklingu i poziomy odzysku materiałów określone w rozporządzeniu, zostały uzyskane. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa format takiego zgłoszenia.

Rozdział VIII dotyczy elektronicznej wymiany informacji.

Art. 64 dotyczy elektronicznego systemu wymiany informacji, który Komisja ustanowi do dnia 1 stycznia 2026 r. System ten zawiera informacje i dane na temat baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych wielokrotnego ładowania posiadających magazyn wewnętrzny, co określono w załączniku XIII. Wspomniane informacje i dane można sortować i wyszukiwać, przestrzegając standardów otwartych do użytku przez osoby trzecie. Stosowne podmioty gospodarcze muszą mieć możliwość wprowadzania do systemu informacji w formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego. Za pośrednictwem systemu Komisja publikuje określone informacje, o których mowa w art. 62, i w drodze aktu wykonawczego określa szczegółowe dane dotyczące architektury systemu, formatu, w którym należy przekazywać informacje, oraz

zasad dostępu do informacji i danych umieszczonych w systemie, ich udostępniania, zarządzania nimi oraz ich przeglądania, publikowania i ponownego wykorzystywania.

W **art. 65** omówiono paszport baterii oraz wymóg, aby do dnia 1 stycznia 2026 r. w przypadku baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych istniał elektroniczny wpis dla każdej pojedynczej baterii wprowadzanej do obrotu. Wpisy te są niepowtarzalne, tak aby każdą baterię można było zidentyfikować po niepowtarzalnym identyfikatorze. Paszport baterii jest powiązany z informacjami o podstawowych właściwościach każdego rodzaju i modelu baterii przechowywanymi w źródłach danych systemu ustanowionego zgodnie z art. 64 i jest dostępny online.

W **rozdziale IX** przewidziano standardowe przepisy w zakresie nadzoru rynku.

Na mocy **art. 69** organy nadzoru rynku mogą wymagać od podmiotów gospodarczych podjęcia działań naprawczych na podstawie ustalenia, że albo bateria nie spełnia wymogów, albo podmiot gospodarczy narusza obowiązek wynikający z przepisów dotyczących jednolitego rynku lub zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa, etykietowania i należytej staranności.

Rozdział X dotyczy zielonych zamówień publicznych, procedury wprowadzania nowych i zmiany obowiązujących ograniczeń w odniesieniu do substancji niebezpiecznych oraz uznawania przez Komisję systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw.

W **art. 70** jest mowa o zielonych zamówieniach publicznych oraz określa się wymóg, aby instytucje zamawiające i podmioty zamawiające, dokonując zamówień na baterie lub produkty zawierające baterie, rozważyły ich wpływ na środowisko w całym cyklu życia w celu zapewnienia, by taki wpływ był ograniczony do minimum. W tym kontekście instytucje zamawiające i podmioty zamawiające proszone są o uwzględnienie specyfikacji technicznych i kryteriów udzielenia zamówienia na podstawie art. 7–10 w celu zapewnienia, aby produkt był wybierany spośród produktów o znacznie mniejszym wpływie na środowisko w trakcie ich cyklu życia. Komisja w drodze aktów delegowanych może ustanowić minimalne obowiązkowe kryteria zielonych zamówień publicznych.

W **art. 71** w nawiązaniu do art. 6 i załącznika I przedstawiono procedurę zmiany ograniczeń stosowania substancji niebezpiecznych.

Art. 72 dotyczy systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw i ich uznawania przez Komisję. Rządy, organizacje branżowe oraz grupy zainteresowanych organizacji, które opracowały i nadzorują systemy należytej staranności, mogą przedłożyć Komisji wniosek o uznanie opracowanych i nadzorowanych przez nie systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw. Jeżeli Komisja stwierdzi, że rzeczywiste wdrożenie systemu należytej staranności w łańcuchu dostaw przez podmiot gospodarczy umożliwia temu podmiotowi spełnienie wymogu ustanowienia strategii w zakresie należytej staranności, przyjmuje akt wykonawczy w sprawie uznania danego systemu za równoważny z wymogami niniejszego rozporządzenia.

W **rozdziale XI** omówiono przekazane uprawnienia i procedurę komitetową.

Rozdział XII określa zmianę rozporządzenia (UE) 2019/1020.

W **rozdziale XIII** przedstawiono przepisy końcowe.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie baterii i zużytych baterii, uchylające dyrektywę 2006/66/WE i zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Zielony Ład³ to europejska strategia na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto i w ramach której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych. Przejście od stosowania paliw kopalnych w pojazdach do elektromobilności jest jednym z warunków niezbędnych do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej do 2050 r. Aby polityka Unii dotycząca produktów przyczyniała się do obniżenia emisji dwutlenku węgla na poziomie globalnym, należy zapewnić, aby produkty wprowadzane do obrotu i sprzedawane w Unii były pozyskiwane i produkowane w sposób zrównoważony.
- (2) Baterie stanowią istotne źródło energii i są jednym z głównych czynników umożliwiających zrównoważony rozwój, zieloną mobilność, pozyskiwanie czystej energii i neutralność klimatyczną. Przewiduje się, że w najbliższych latach popyt na baterie gwałtownie wzrośnie, w szczególności w przypadku pojazdów elektrycznych w transporcie drogowym, w których baterie wykorzystuje się do celów trakcyjnych, czyniąc ten rynek coraz bardziej strategicznym na poziomie światowym. Nieustannie będą następować znaczące postępy naukowe i techniczne w dziedzinie technologii baterii. Mając na względzie strategiczne znaczenie baterii oraz w celu zapewnienia wszystkim zainteresowanym podmiotom pewności prawa i uniknięcia dyskryminacji,

---

¹ Dz.U. C z , s .

² Dz.U. C z , s .

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład (COM(2019) 640 final).

barier w handlu i zakłóceń na rynku baterii, konieczne jest określenie przepisów dotyczących parametrów zrównoważonego charakteru, wydajności, bezpieczeństwa, zbierania baterii oraz poddawania ich recyklingowi i ich drugiego cyklu życia, jak również informacji o bateriach. Niezbędne jest opracowanie zharmonizowanych ram regulacyjnych na potrzeby postępowania z bateriami, które są wprowadzane do obrotu w Unii, w całym ich cyklu życia.

- (3) Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ przyczyniła się do poprawy wydajności ekologicznej baterii oraz wprowadziła niektóre wspólne przepisy i obowiązki podmiotów gospodarczych, w szczególności dzięki zharmonizowanym przepisom w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach i etykietowania baterii oraz przepisom i poziomom docelowym na potrzeby zarządzania wszystkimi zużytymi bateriami na podstawie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.
- (4) W sprawozdaniach Komisji dotyczących wykonania, wpływu i oceny dyrektywy 2006/66/WE⁵ podkreślono nie tylko osiągnięcia, ale również ograniczenia tej dyrektywy, w szczególności w zasadniczo zmienionym kontekście charakteryzującym się strategicznym znaczeniem baterii i ich większego wykorzystywania.
- (5) W strategicznym planie działania Komisji na rzecz baterii⁶ określono środki mające na celu wsparcie starań w budowaniu łańcucha wartości baterii w Europie, obejmujące wydobycie surowców, zrównoważony środowiskowo wybór ich dostawców i ich przetwarzanie, zrównoważone materiały, z których powstają baterie, produkcję ogniw, jak również ponowne wykorzystywanie i recykling baterii.
- (6) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu Komisja potwierdziła swoje zobowiązanie do realizacji strategicznego planu działania na rzecz baterii i oświadczyła, że przedstawi wnioski ustawodawcze zapewniające bezpieczny i zrównoważony łańcuch wartości o obiegu zamkniętym w odniesieniu do wszystkich baterii, między innymi w celu zaspokojenia zapotrzebowania szybko rozwijającego się rynku pojazdów elektrycznych.
- (7) Rada w swoich konkluzjach z dnia 4 października 2019 r. pt. „Bardziej zamknięty obieg – przejście do zrównoważonego społeczeństwa” wezwała m.in. do tego, aby przejściu na elektromobilność towarzyszyła spójna polityka wspierająca rozwój technologii, które zwiększają zrównoważony charakter baterii i zamknięty charakter ich obiegu. Ponadto Rada wezwała do pilnej rewizji dyrektywy 2006/66/WE, która powinna obejmować wszystkie stosowne baterie i materiały oraz rozważyć przede wszystkim szczególne wymogi w zakresie litu, kobaltu, a także mechanizm umożliwiający dostosowanie dyrektywy do przyszłych zmian w technologiach baterii.

---

⁴ Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1).

⁵ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 9 kwietnia 2019 r. dotyczące wykonania dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG, a także dotyczące wpływu tej dyrektywy na środowisko i funkcjonowanie rynku wewnętrznego (COM(2019) 166 final) i dokument roboczy służb Komisji dotyczący oceny dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (SWD(2019) 1300 final).

⁶ Załącznik 2 do komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 17 maja 2018 r., EUROPA W RUCHU – Zrównoważona mobilność dla Europy: bezpieczna, połączona i ekologiczna (COM(2018) 293 final).

- (8) W nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym przyjętym w dniu 11 marca 2020 r.⁷ stwierdzono, że we wniosku w sprawie nowych ram regulacyjnych dotyczących baterii zostaną uwzględnione przepisy dotyczące zawartości materiałów z recyklingu oraz środki mające na celu poprawę wskaźników poziomu zbiórki i recyklingu wszystkich baterii i akumulatorów w celu zapewnienia odzysku cennych materiałów oraz przedstawienia wskazówek dla konsumentów, a także kwestia potencjalnego stopniowego wycofywania z użycia baterii nienadających się do powtórnego naładowania w przypadkach gdy istnieją rozwiązania alternatywne. Określono w nim również, że zostaną wzięte pod uwagę wymogi dotyczące zrównoważonego charakteru i przejrzystości, uwzględniające ślad węglowy produkcji baterii i akumulatorów, etyczne pozyskiwanie surowców i bezpieczeństwo dostaw w celu ułatwienia ponownego użycia baterii, wykorzystania ich do innych celów i ich recyklingu.
- (9) Uwzględnienie całego cyklu życia wszystkich baterii wprowadzanych do obrotu w Unii wymaga ustanowienia zharmonizowanych wymogów dotyczących produktu i wprowadzania do obrotu, w tym procedur oceny zgodności, jak również wymogów służących odniesieniu się w pełni do etapu wycofywania baterii z użytku. Wymogi dotyczące etapu wycofywania z użytku są niezbędne, aby nie dopuścić do środowiskowych konsekwencji stosowania baterii, a w szczególności wesprzeć utworzenie rynków recyklingu baterii i rynków surowców wtórnych pochodzących z baterii w celu zamknięcia obiegu materiałów. Aby osiągnąć przewidywane cele uwzględnienia całego cyklu życia baterii w jednym instrumencie prawnym przy jednoczesnym niedopuszczeniu do powstania barier w handlu i zakłócenia konkurencji oraz zabezpieczeniu integralności rynku wewnętrznego, przepisy określające wymogi w odniesieniu do baterii powinny mieć jednolite zastosowanie do wszystkich podmiotów w całej Unii i nie pozostawiać miejsca na rozbieżne wdrożenie przez państwa członkowskie. Dyrektywę 2006/66/WE należy zatem zastąpić rozporządzeniem.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku w Unii osobno lub wmontowanych do urządzeń bądź w inny sposób dostarczanych wraz z elektrycznymi i elektronicznymi urządzeniami i pojazdami. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie niezależnie od tego, czy bateria została zaprojektowana specjalnie dla danego produktu czy jest baterią ogólnego stosowania i bez względu na to, czy została wmontowana do produktu czy jest dostarczana razem z produktem, w którym ma być wykorzystywana bądź oddzielnie od niego.
- (11) Produkty wprowadzane do obrotu jako zestawy baterii, którymi są baterie lub grupy ogniw połączone ze sobą bądź otoczone zewnętrzną osłoną, tak aby tworzyły kompletną całość gotową do wykorzystania, która nie jest przeznaczona do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego, i które są zgodne z definicją baterii, powinny podlegać wymogom mającym zastosowanie do baterii. Produkty wprowadzane do obrotu jako moduły baterii, które są zgodne z definicją zestawu baterii, powinny podlegać wymogom mającym zastosowanie do zestawów baterii.

---

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 11 marca 2020 r., Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy, (COM(2020) 98 final).

- (12) W ramach szerokiego zakresu rozporządzenia stosowne jest rozróżnienie różnych kategorii baterii według ich projektu i zastosowania, niezależnie do składu chemicznego baterii. Klasyfikację na baterie przenośne, z jednej strony, oraz baterie przemysłowe i akumulatory samochodowe, z drugiej strony, na podstawie dyrektywy 2006/66/WE należy dodatkowo rozszerzyć, aby odzwierciedlić nowe zmiany w stosowaniu baterii. Baterie, które są stosowane do celów trakcyjnych w pojazdach elektrycznych i na podstawie dyrektywy 2006/66/WE zaliczane są do kategorii baterii przemysłowych, stanowią dużą i zwiększającą się część rynku ze względu na szybki wzrost segmentu elektrycznych pojazdów transportu drogowego. W związku z tym właściwe jest zaklasyfikowanie tych baterii stosowanych do celów trakcyjnych jako nowej kategorii akumulatorów pojazdów elektrycznych. Baterie stosowane do celów trakcyjnych w innych pojazdach transportowych, w tym w transporcie kolejowym, wodnym i lotniczym, nadal należą do kategorii baterii przemysłowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Rodzaj baterii przemysłowych obejmuje szeroką grupę baterii przeznaczonych do wykorzystania do działalności przemysłowej, infrastruktury komunikacyjnej, działalności rolniczej lub wytwarzania i dystrybucji energii elektrycznej. Oprócz tego niewyczerpującego wykazu przykładów za baterię przemysłową należy uznać każdą baterię, która nie jest ani baterią przenośną, ani akumulatorem samochodowym, ani akumulatorem pojazdu elektrycznego. Do celów niniejszego rozporządzenia baterie wykorzystywane do magazynowania energii w środowisku prywatnym lub domowym uznaje się za baterie przemysłowe. Ponadto w celu zapewnienia, aby wszystkie baterie stosowane w lekkich środkach transportu, takich jak elektryczne rowery i hulajnogi, były klasyfikowane jako baterie przenośne, konieczne jest doprecyzowanie definicji baterii przenośnych i wprowadzenie limitu masy takich baterii.
- (13) Baterie należy projektować i produkować w taki sposób, aby zoptymalizować ich wydajność, trwałość i bezpieczeństwo oraz zminimalizować ich ślad środowiskowy. Należy określić szczególne wymagania zrównoważonego charakteru baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym o pojemności powyżej 2 kWh, ponieważ baterie te stanowią segment rynku o największym przewidywanym wzroście w najbliższych latach.
- (14) W celu zapewnienia, aby obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia były wykonywane, oraz monitorowania i weryfikowania przestrzegania przez producentów i organizacje odpowiedzialności producenta wymogów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu niezbędne jest, by państwa członkowskie wyznaczyły co najmniej jeden właściwy organ.
- (15) Aby chronić zdrowie ludzkie i środowisko oraz zmniejszyć obecność takich substancji w odpadach, należy ograniczyć stosowanie substancji niebezpiecznych w bateriach. W związku z tym oprócz ograniczeń przewidzianych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁸ właściwe jest określenie ograniczenia stosowania rtęci i kadmu w niektórych rodzajach baterii.

---

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

Baterie stosowane w pojazdach, w przypadku których korzysta się ze zwolnienia na podstawie załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE⁹, należy wyłączyć z zakazu zawierania kadmu.

- (16) W celu zapewnienia właściwego postępowania z substancjami niebezpiecznymi, które stanowią niedopuszczalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska, jeżeli są wykorzystywane w bateriach, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany ograniczeń stosowania substancji niebezpiecznych w bateriach.
- (17) Procedurę przyjmowania nowych i zmiany obecnych ograniczeń stosowania substancji niebezpiecznych w bateriach należy w pełni dostosować do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Aby zapewnić skuteczne podejmowanie decyzji, koordynację i zarządzanie powiązаныmi aspektami technicznymi, naukowymi i administracyjnymi niniejszego rozporządzenia zgodnie ze swoimi stosownymi wytycznymi, Europejska Agencja Chemikaliów utworzona na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 („Agencja”) powinna wykonywać określone zadania w odniesieniu do oceny zagrożeń wynikających ze stosowania substancji w procesie wytwarzania i w wykorzystywaniu baterii, jak również zagrożeń, które mogą wystąpić po ich wycofaniu z użytku, a także oceny elementów społeczno-gospodarczych i analizy alternatyw. W związku z tym Komitety Agencji ds. Oceny Ryzyka i Analizy Społeczno-Ekonomicznej powinny ułatwiać wykonywanie niektórych zadań nałożonych na Agencję na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (18) Oczekiwany znaczny rozwój baterii w sektorach takich jak mobilność i magazynowanie energii powinien ograniczyć emisje dwutlenku węgla, jednak aby zmaksymalizować ten potencjał, konieczne jest, aby cały cykl życia tych baterii charakteryzował się niskim śladem węglowym. Zgodnie z wytycznymi pt. „Product Environmental Footprint Category Rules for High Specific Energy Rechargeable Batteries for Mobile Applications” [„Zasady dotyczące kategorii śladu środowiskowego produktu odnoszące się do baterii wielokrotnego ładowania o wysokim poziomie określonego zużycia energii do zastosowań mobilnych”]¹⁰ zmiana klimatu jest drugą największą powiązaną kategorią skutków w przypadku baterii po wykorzystywaniu minerałów i metali. W związku z tym dokumentacji technicznej baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh wprowadzanych do obrotu w Unii powinna towarzyszyć deklaracja dotycząca śladu węglowego, która, w stosownych przypadkach, powinna dotyczyć konkretnej partii produkcyjnej. Baterie są produkowane w partiach w określonych ilościach i określonych terminach. Warunkiem wstępnym wprowadzenia wymogu, aby dokumentacja techniczna baterii zawierała deklarację dotyczącą śladu węglowego, i późniejszego ustanowienia klas efektywności pod względem śladu węglowego, które umożliwią identyfikację baterii o ogólnym niskim śladzie węglowym, jest harmonizacja technicznych przepisów obliczania śladu węglowego wszystkich baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).

¹⁰ „Product Environmental Footprint Category Rules for High Specific Energy Rechargeable Batteries for Mobile Applications” [„Zasady dotyczące kategorii śladu środowiskowego produktu odnoszące się do baterii wielokrotnego ładowania o wysokim poziomie określonego zużycia energii do zastosowań mobilnych”] https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/PEFCR_Batteries.pdf

z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh wprowadzanych do obrotu w Unii. Nie oczekuje się, że informacje i jasne wymogi dotyczące etykietowania w odniesieniu do śladu węglowego baterii same w sobie doprowadzą do zmiany zachowań niezbędnej do zapewnienia osiągnięcia unijnego celu dekarbonizacji sektorów mobilności i magazynowania energii, zgodnie z uzgodnionymi na szczelnie międzynarodowym celami dotyczącymi zmiany klimatu¹¹. W związku z tym wprowadzone zostaną maksymalne progi śladu węglowego w następstwie przeprowadzenia specjalnej oceny skutków służącej określeniu tych wartości. Proponując poziom maksymalnego progu śladu węglowego, Komisja uwzględni między innymi względny rozkład wartości śladu węglowego w bateriach na rynku, stopień postępów w ograniczaniu śladu węglowego baterii wprowadzanych do obrotu w Unii oraz skuteczny i potencjalny wkład tego środka w realizację celów Unii w zakresie zrównoważonej mobilności i neutralności klimatycznej do 2050 r. W celu zapewnienia przejrzystości w odniesieniu do śladu węglowego baterii i transformacji unijnego rynku w kierunku baterii o niższej emisyjności, niezależnie od miejsca ich produkcji, uzasadnione jest stopniowe i łączne zwiększanie wymogów dotyczących śladu węglowego. Dzięki tym wymogom uniknięcie emisji dwutlenku węgla w cyklu życia baterii przyczyni się do osiągnięcia unijnego celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Może to umożliwić również wprowadzenie innych polityk na poziomie unijnym i krajowym, takich jak zachęty lub kryteria zielonych zamówień publicznych, ułatwiających produkcję baterii o niższym wpływie na środowisko.

- (19) Niektóre substancje znajdujące się w bateriach, takie jak kobalt, ołów, lit czy nikiel, pozyskuje się z ograniczonych zasobów, które nie są łatwo dostępne w Unii, a niektóre są uznawane przez Komisję za surowce krytyczne. Jest to obszar, w którym Europa musi wzmocnić swoją strategiczną autonomię i zwiększyć odporność w ramach przygotowania się na potencjalne zakłócenia w dostawie spowodowane kryzysem zdrowotnym lub innymi kryzysami. Do osiągnięcia tego celu przyczyni się wzmocnienie zamkniętego obiegu i zwiększenie zasobooszczędności przy wzmoczeniu recyklingu i odzyskiwania tych surowców.
- (20) Większe wykorzystanie odzyskanych materiałów wsparłoby rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym i umożliwiło bardziej zasobooszczędne stosowanie materiałów, jednocześnie ograniczając zależność Unii od materiałów pochodzących z państw trzecich. Jeżeli chodzi o baterie, jest to szczególnie istotne w przypadku kobaltu, ołowiu, litu i niklu. Konieczne jest zatem propagowanie odzyskiwania takich materiałów z odpadów poprzez ustanowienie wymogu dotyczącego poziomu zawartości materiałów z recyklingu w bateriach, w których w masie czynnej wykorzystuje się, kobalt, ołów, lit i nikiel. Niniejsze rozporządzenie ustanawia obowiązkowe cele dotyczące minimalnej zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w odniesieniu do kobaltu, ołowiu, litu i niklu, które powinny zostać osiągnięte do 2030 r. W odniesieniu do kobaltu, litu i niklu do 2035 r. ustala się podwyższone cele. Wszystkie cele powinny uwzględniać dostępność odpadów, z których można odzyskiwać takie materiały, techniczną wykonalność procesów odzysku i wytwarzania, jak również czas potrzebny podmiotom gospodarczym na dostosowanie ich procesów dostaw i procesów produkcyjnych. Zanim zatem takie

---

¹¹ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4) oraz Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, dostępna pod adresem: <https://unfccc.int/resource/docs/convkp/conveng.pdf>

obowiązkowe poziomy docelowe zaczną mieć zastosowanie, wymóg związany z zawartością materiałów z recyklingu powinien ograniczać się do ujawnienia informacji na temat zawartości materiałów z recyklingu.

- (21) W celu uwzględnienia ryzyka związanego z dostawami kobaltu, ołowiu, litu i niklu oraz oceny ich dostępności należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany poziomów docelowych minimalnego udziału kobaltu, ołowiu, litu lub niklu pochodzącego z recyklingu obecnego w masach czynnych baterii.
- (22) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania przepisów dotyczących obliczania i weryfikowania ilości kobaltu, ołowiu, litu lub niklu odzyskanego z odpadów obecnego w masach czynnych baterii na model baterii i partię baterii na zakład produkcyjny oraz wymogów informacyjnych w zakresie dokumentacji technicznej, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (23) Baterie wprowadzane do obrotu w Unii powinny być trwałe i wysoce wydajne. W związku z tym niezbędne jest określenie wymogów w zakresie wydajności i trwałości baterii przenośnych ogólnego stosowania, jak również baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych. W przypadku akumulatorów pojazdów elektrycznych nieformalna grupa robocza EKG ONZ ds. pojazdów elektrycznych i środowiska opracowuje wymogi dotyczące trwałości w pojeździe, dlatego w niniejszym rozporządzeniu odstępuje się od ustanowienia dodatkowych wymogów trwałości. Z kolei w obszarze baterii służących magazynowaniu energii istniejące metody pomiaru służące do badania wydajności i trwałości baterii uznaje się za niewystarczająco dokładne i reprezentatywne, aby umożliwiły wprowadzenie wymogów minimalnych. Wprowadzeniu minimalnych wymogów dotyczących wydajności i trwałości tych baterii powinny towarzyszyć dostępne odpowiednie zharmonizowane normy lub wspólne specyfikacje.
- (24) W celu ograniczenia wpływu cyklu życia baterii na środowisko należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany parametrów wydajności i trwałości, jak również ustanowienia minimalnych wartości tych parametrów dla baterii przenośnych ogólnego stosowania oraz baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania.
- (25) Niektóre baterie ogólnego stosowania nienadające się do powtórnego naładowania mogą wiązać się z nieefektywnym wykorzystaniem zasobów i energii. W celu zapewnienia, aby mniej baterii przenośnych ogólnego stosowania nienadających się do powtórnego naładowania o niskiej wydajności było wprowadzanych do obrotu, należy ustanowić obiektywne wymogi w zakresie wydajności i trwałości takich baterii, w szczególności w przypadku gdy z oceny cyklu życia wynika, że alternatywne zastosowanie baterii wielokrotnego ładowania przyniosłoby ogólne korzyści dla środowiska.
- (26) Zapewnienie, by baterie przenośne wmontowane do urządzeń podlegały właściwemu selektywnemu zbieraniu, przetwarzaniu i wysokiej jakości recyklingowi, gdy zostaną odpadami, wymaga obowiązywania przepisów gwarantujących możliwość ich usunięcia i wymiany w takich urządzeniach. Zużyte baterie powinny być wymieniane również w celu przedłużenia żywotności urządzeń, których są częścią. Przepisy ogólne niniejszego rozporządzenia można uzupełnić wymogami dla konkretnych produktów zasilanych bateriami ustanowionymi na podstawie środków wykonawczych zgodnie

z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE¹². W przypadku gdy ze względów bezpieczeństwa w unijnym prawodawstwie określono bardziej szczegółowe wymogi dotyczące usuwania baterii z produktów (np. zabawek), zastosowanie mają te przepisy szczegółowe.

- (27) Niezawodne baterie mają podstawowe znaczenie dla funkcjonowania i bezpieczeństwa wielu produktów, urządzeń i usług. W związku z tym baterie należy projektować i produkować w sposób zapewniający ich bezpieczne funkcjonowanie i wykorzystywanie. Aspekt ten ma szczególne znaczenie w odniesieniu do stacjonarnych systemów magazynowania energii, których obecnie nie obejmuje unijne prawodawstwo. Należy zatem określić te parametry układów magazynowania energii, które powinny zostać uwzględnione w badaniach bezpieczeństwa.
- (28) Aby przekazać użytkownikom końcowym przejrzyste, rzetelne i wyraźne informacje o bateriach i ich głównych właściwościach oraz zużytych bateriach w celu umożliwienia użytkownikom końcowym podjęcia świadomych decyzji przy zakupie i pozbywaniu się baterii, a podmiotom gospodarującym odpadami właściwe przetwarzanie zużytych baterii, na bateriach należy umieszczać etykiety. Etykiety umieszczane na bateriach powinny zawierać wszystkie niezbędne informacje na temat ich głównych właściwości, w tym ich pojemności i zawartości określonych substancji niebezpiecznych. Na potrzeby zapewnienia dostępności informacji w czasie informacje te należy udostępniać również za pośrednictwem kodów QR.
- (29) Informacje o wydajności baterii mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, by użytkownicy końcowi jako konsumenci otrzymywali odpowiednie informacje we właściwym czasie, a w szczególności by mieli wspólną podstawę do porównania różnych baterii przed dokonaniem zakupu. Dlatego baterie przenośne ogólnego stosowania i akumulatory samochodowe należy oznaczyć etykietą zawierającą informacje dotyczące minimalnej średniej trwałości w konkretnych zastosowaniach. Ponadto należy wskazać użytkownikowi końcowemu właściwy sposób usunięcia zużytych baterii.
- (30) Baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania i akumulatory pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym o pojemności powyżej 2 kWh powinny zawierać system zarządzania baterią, w którym przechowywane są dane, tak aby użytkownik końcowy lub każda inna osoba trzecia działająca w jego imieniu mogli w dowolnym momencie ustalić stan zdrowia baterii i ich przewidywaną żywotność. Aby wykorzystać baterię do innych celów lub poddać ją regeneracji, dostępu do systemu zarządzania baterią należy udzielić w dowolnym momencie osobie, która nabyła baterię lub każdej osobie trzeciej działającej w jej imieniu na potrzeby przeprowadzenia oceny wartości końcowej baterii, ułatwienia ponownego użycia, wykorzystania do innych celów lub regeneracji baterii oraz do celów udostępnienia baterii niezależnym agregatorom prowadzącym elektrownie wirtualne w sieciach elektroenergetycznych, określonym w dyrektywie Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944¹³. Wymóg ten powinien mieć zastosowanie oprócz prawa Unii w zakresie homologacji typu pojazdów, w tym specyfikacji technicznych, które mogą być wynikiem prac

---

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

nieformalnej grupy roboczej EKG ONZ ds. pojazdów elektrycznych i środowiska nad dostępem do danych w pojazdach elektrycznych.

- (31) Pomiaru szeregu wymogów specyficznych dla danego produktu wynikających z niniejszego rozporządzenia, w tym wymogów dotyczących wydajności, trwałości, wykorzystywania do innych celów i bezpieczeństwa należy dokonywać, stosując wiarygodne, dokładne i powtarzalne metody, w których uwzględnia się powszechnie uznane najnowocześniejsze metodyki dokonywania pomiarów i obliczeń. W celu zapewnienia, aby na rynku wewnętrznym nie występowały bariery w handlu, normy należy zharmonizować na poziomie Unii. Takie metody i normy powinny w jak największym możliwym stopniu uwzględniać rzeczywiste użytkowanie baterii, odzwierciedlać standardowy zakres zachowania konsumenta i być odporne na zamierzone i niezamierzone obchodzenie wymogów. Po przyjęciu odniesienia do takiej normy zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012¹⁴ i opublikowaniu go w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ustala się domniemanie zgodności ze wspomnianymi wymogami specyficznymi dla danego produktu przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że wyniki takich metod wykazują, że osiągnięto minimalne wartości określone dla tych istotnych wymogów. W przypadku braku opublikowanych norm w czasie stosowania wymogów specyficznych dla danego produktu Komisja powinna przyjąć w drodze aktów wykonawczych wspólne specyfikacje, a zgodność z takimi specyfikacjami powinna również uzasadniać domniemanie zgodności. Jeżeli w późniejszym czasie we wspólnych specyfikacjach zostaną wykryte braki, Komisja powinna w drodze aktów wykonawczych zmienić lub uchylić przedmiotowe wspólne specyfikacje.
- (32) Aby zagwarantować skuteczny dostęp do informacji do celów nadzoru rynku, dostosować się do nowych technologii i zapewnić odporność na wypadek światowych kryzysów, takich jak pandemia COVID-19, należy umożliwić udzielanie informacji na temat zgodności z wszystkimi aktami Unii mającymi zastosowanie do baterii przez internet w formie jednej deklaracji zgodności UE.
- (33) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008¹⁵ ustanowiono zasady akredytacji jednostek oceniających zgodność, określono ramy nadzoru rynku produktów i kontroli produktów pochodzących z państw trzecich, a także ogólne zasady dotyczące oznakowania CE. Rozporządzenie to powinno mieć zastosowanie do baterii objętych niniejszym rozporządzeniem, tak aby produkty korzystające ze swobodnego przepływu towarów w Unii spełniały wymogi zapewniające wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak zdrowie ludzkie, bezpieczeństwo i ochrona środowiska.
- (34) Aby umożliwić podmiotom gospodarczym wykazanie, a właściwym organom – weryfikację, że baterie udostępniane na rynku spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia, należy ustanowić procedury oceny zgodności. Decyzją Parlamentu

---

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE¹⁶ ustanowiono moduły procedur oceny zgodności od najmniej do najbardziej surowej w zależności od poziomu występującego zagrożenia oraz wymaganego poziomu bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 tej decyzji w przypadku gdy wymagana jest ocena zgodności, procedury, które zostaną zastosowane do przeprowadzenia tej oceny, wybiera się spośród tych modułów.

- (35) Wybrane moduły nie odzwierciedlają jednak niektórych szczególnych aspektów baterii i tym samym konieczne jest dostosowanie modułów wybranych do przeprowadzenia procedury oceny zgodności. W celu uwzględnienia nowatorskiego i złożonego wymiaru wymogów dotyczących zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz na potrzeby zapewnienia zgodności baterii wprowadzanych do obrotu z wymogami prawnymi należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do celów zmiany procedur oceny zgodności poprzez dodanie etapów weryfikacji lub zmodyfikowanie modułu oceny na podstawie przemian następujących na rynku baterii lub w łańcuchu wartości baterii.
- (36) Oznakowanie CE umieszczone na baterii oznacza zgodność tej baterii z niniejszym rozporządzeniem. Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE i jego związek z innymi rodzajami oznakowania określono w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008. Zasady te powinny mieć zastosowanie do oznakowania CE na bateriach. W celu zapewnienia przechowywania baterii, korzystania z niej oraz jej usuwania w sposób bezpieczny z punktu widzenia ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska należy określić przepisy szczegółowe dotyczące umieszczenia na bateriach oznakowania CE.
- (37) Procedury oceny zgodności określone w niniejszym rozporządzeniu wymagają udziału jednostek oceniających zgodność. W celu zapewnienia jednolitego wdrażania przepisów niniejszego rozporządzenia organy państw członkowskich powinny zgłaszać te jednostki Komisji.
- (38) Ze względu na nowość i złożoność wymogów dotyczących zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania baterii, a także w celu zapewnienia spójnego poziomu jakości wykonywania oceny zgodności baterii należy ustanowić wymogi mające zastosowanie do organów notyfikujących uczestniczących w ocenie, notyfikacji i monitorowaniu jednostek notyfikowanych. W szczególności należy zapewnić, aby organ notyfikujący był obiektywny i bezstronny w odniesieniu do tej działalności. Ponadto organy notyfikujące powinny mieć obowiązek ochrony poufności informacji, które otrzymują, niemniej jednak powinny one mieć możliwość wymiany informacji na temat jednostek notyfikowanych z organami krajowymi, organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z Komisją w celu zapewnienia spójności w ocenie zgodności.
- (39) Istotne jest, by wszystkie jednostki notyfikowane realizowały swe zadania na takim samym poziomie oraz zgodnie z warunkami uczciwej konkurencji i autonomii. Z tego względu należy ustanowić wymogi wobec jednostek oceniających zgodność, które chcą otrzymywać notyfikacje, aby wykonywać działania związane z oceną zgodności. Wymogi te powinny mieć w dalszym ciągu zastosowanie jako warunek wstępny

---

¹⁶ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82).

utrzymania kompetencji jednostki notyfikowanej. W celu zapewnienia autonomii jednostki notyfikowanej od jednostki tej oraz od zatrudnianego przez nią personelu należy wymagać utrzymania niezależności od podmiotów gospodarczych w łańcuchu wartości baterii oraz od innych przedsiębiorstw, w tym od stowarzyszeń przedsiębiorców oraz spółek dominujących i spółek zależnych. Na jednostce notyfikowanej powinien spoczywać obowiązek dokumentowania jej niezależności oraz przekazywania tej dokumentacji organowi notyfikującemu.

- (40) Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże spełnienie kryteriów określonych w normach zharmonizowanych, należy przyjąć domniemanie, że spełnia ona odpowiednie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (41) Jednostki oceniające zgodność często zlecają realizację części zadań związanych z oceną zgodności podwykonawcom lub korzystają z usług jednostek zależnych. Niektóre działania i procesy decyzyjne z zakresu oceny zgodności baterii i innych działań wewnątrz jednostki notyfikowanej powinna jednak prowadzić tylko i wyłącznie dana jednostka notyfikowana, aby zapewnić sobie niezależność i autonomię. Ponadto w celu zagwarantowania poziomu bezpieczeństwa wymaganego w przypadku baterii wprowadzanych do obrotu w Unii w ramach wykonywania zadań oceny zgodności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podwykonawcy i spółki zależne powinny spełniać te same wymagania co jednostki notyfikowane.
- (42) Usługi świadczone przez jednostki notyfikowane w państwie członkowskim mogą dotyczyć baterii udostępnianych na rynku w całej Unii, dlatego należy zapewnić pozostałym państwom członkowskim i Komisji możliwość wnoszenia sprzeciwu wobec jednostek notyfikowanych. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zażądania od organu notyfikującego podjęcia działań naprawczych w przypadku, gdy jednostka notyfikowana nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub przestała je spełniać.
- (43) W celu ułatwienia i przyspieszenia procedury oceny zgodności, certyfikacji oraz – co za tym idzie – dostępu do rynku, a także mając na względzie nowość i złożoność wymogów dotyczących zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania baterii, kluczowe znaczenie ma ciągły dostęp jednostek notyfikowanych do wszystkich niezbędnych przyrządów i pomieszczeń wykorzystywanych do badań oraz stosowanie przez te jednostki procedur bez tworzenia niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Z tego samego powodu oraz w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów gospodarczych konieczne jest, aby jednostki notyfikowane spójnie stosowały procedury oceny zgodności.
- (44) Przed podjęciem ostatecznej decyzji dotyczącej przyznania lub nieprzyznania baterii certyfikatu zgodności podmiot gospodarczy, który chce wprowadzić baterię na rynek, powinien otrzymać możliwość jednokrotnego uzupełnienia dokumentacji dotyczącej baterii.
- (45) Komisja powinna umożliwić odpowiednią koordynację jednostek notyfikowanych i współpracę między nimi.
- (46) Na podmioty gospodarcze należy nałożyć obowiązki związane z wprowadzaniem do obrotu lub oddawaniem do użytku baterii, przy czym takie podmioty gospodarcze obejmują wytwórcę, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, dostawców usług realizacji zamówień lub każdą inną osobę prawną ponoszącą

odpowiedzialność prawną w związku z wytwarzaniem baterii, udostępnianiem ich na rynku, wprowadzaniem ich do obrotu lub oddawaniem do użytku.

- (47) Podmioty gospodarcze powinny odpowiadać za zgodność baterii z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, stosownie do roli odgrywanej przez nie w łańcuchu dostaw, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak zdrowie i bezpieczeństwo ludzi oraz ochrona mienia i środowiska.
- (48) Wszystkie podmioty gospodarcze uczestniczące w łańcuchu dostaw i sieci dystrybucji powinny podjąć właściwe środki w celu zapewnienia udostępniania przez nie na rynku wyłącznie baterii zgodnych z niniejszym rozporządzeniem. Należy określić jasny i współmierny podział obowiązków stosownie do ról pełnionych przez poszczególne podmioty gospodarcze w łańcuchu dostaw i sieci dystrybucji.
- (49) Do przeprowadzenia procedury oceny zgodności najbardziej kompetentny jest wytwórca, ponieważ ma on dokładną wiedzę o procesie projektowania i produkcji. Ocena zgodności powinna zatem pozostać wyłącznym obowiązkiem wytwórcy.
- (50) Wytwórca powinien zapewnić wystarczająco szczegółowe informacje na temat zamierzonego zastosowania baterii, by umożliwić jej prawidłowe i bezpieczne wprowadzenie do obrotu, oddanie do użytku, korzystanie z niej oraz wycofanie z eksploatacji, w tym ewentualne wykorzystanie do innych celów.
- (51) Aby ułatwić komunikację między podmiotami gospodarczymi, organami nadzoru rynku i konsumentami, podmioty gospodarcze powinny, w ramach swoich danych kontaktowych, podawać oprócz adresu pocztowego również adres strony internetowej.
- (52) Niezbędne jest zapewnienie zgodności wprowadzanych na rynek Unii baterii z państw trzecich z wymogami niniejszego rozporządzenia – niezależnie od tego, czy baterie te są przywożone jako samodzielne baterie, czy też są zawarte w produktach – w szczególności zapewnienie poddania tych baterii przez wytwórców odpowiednim procedurom oceny zgodności. Należy zatem ustanowić przepisy dotyczące importerów, aby mieć pewność, że baterie, które importerzy wprowadzają do obrotu i oddają do użytku, spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia oraz że organy krajowe mogą skontrolować oznakowanie CE na bateriach i dokumentację sporządzoną przez wytwórców.
- (53) Wprowadzając baterię do obrotu lub oddając ją do użytku, każdy importer powinien podać na baterii swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres pocztowy. W przypadku gdy wielkość baterii uniemożliwia takie oznaczenie, należy wprowadzić wyjątki od tej zasady. Dotyczy to przypadków, w których importer musiałby otworzyć opakowanie, aby umieścić na baterii swoją nazwę i adres, lub w których bateria jest za mała, by umieścić na niej te informacje.
- (54) Kiedy dystrybutor udostępnia na rynku baterię po jej wprowadzeniu do obrotu lub oddaniu do użytku przez wytwórcę lub importera, powinien on działać z należytą starannością, tak obchodząc się z baterią, by nie miało to negatywnego wpływu na jej zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia.
- (55) Każdy importer lub dystrybutor wprowadzający do obrotu albo oddający do użytku baterię pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub modyfikujący baterię w sposób, który może wpłynąć na zgodność produktu z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, lub zmieniający przeznaczenie baterii, która już została wprowadzona do obrotu, powinien być uznany za wytwórcę i przyjąć jego obowiązki z tego tytułu.

- (56) Dystrybutorzy i importerzy, ze względu na bliski związek z rynkiem, powinni być zaangażowani w zadania związane z nadzorem rynku, realizowane przez organy krajowe, oraz powinni być przygotowani do aktywnego udziału w wykonywaniu tych zadań poprzez dostarczanie tym organom wszystkich niezbędnych informacji dotyczących danych baterii.
- (57) Zapewnienie identyfikowalności baterii w całym łańcuchu dostaw upraszcza nadzór rynku i zwiększa jego skuteczność. Skuteczny system identyfikacji ułatwia organom nadzoru rynku realizację zadania polegającego na identyfikacji podmiotów gospodarczych, które wprowadziły do obrotu, udostępniły na rynku lub oddały do użytku baterie niespełniające wymogów. Podmioty gospodarcze powinny zatem być zobowiązane do przechowywania przez określony czas informacji na temat swoich transakcji dotyczących baterii.
- (58) Wydobycie i przetwarzanie naturalnych zasobów mineralnych oraz handel nimi mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia niezbędnych surowców do produkcji baterii. Wytwórcy baterii, niezależnie od ich pozycji lub wpływu na dostawców i ich położenia geograficznego, nie są chronieni przed ryzykiem przyczynienia się do negatywnych skutków w łańcuchu dostaw minerałów. W przypadku niektórych surowców ponad połowa światowej produkcji przeznaczona jest do zastosowań w bateriach. Na przykład ponad 50 % światowego popytu na kobalt i ponad 60 % światowego popytu na lit jest wykorzystywane do produkcji baterii. Około 8 % światowej produkcji grafitu naturalnego i 6 % światowej produkcji niklu również przeznacza się na produkcję baterii.
- (59) Tylko kilka krajów dostarcza te materiały i w niektórych przypadkach niskie standardy sprawowania rządów mogą pogorszyć problemy środowiskowe i społeczne. Wydobycie i rafinacja kobaltu i niklu są związane z wieloma kwestiami społecznymi i środowiskowymi, w tym z potencjalnymi zagrożeniami dla środowiska i zdrowia ludzi. Chociaż skutki społeczne i środowiskowe produkcji grafitu naturalnego są mniej poważne, w jego wydobyciu duży udział ma działalność rzemieślnicza i na małą skalę, która odbywa się głównie w warunkach nieformalnych i może prowadzić do poważnych skutków dla zdrowia i środowiska, w tym braku odpowiedniego zamykania kopalni i braku rekultywacji, co prowadzi do zniszczenia ekosystemów i gleb. W przypadku litu oczekiwany wzrost jego wykorzystania w produkcji baterii prawdopodobnie będzie wywierał dodatkową presję na procesy ekstrakcji i rafinacji, dlatego należałoby włączyć lit do zakresu obowiązków w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw. Spodziewany ogromny wzrost popytu na baterie w Unii nie powinien przyczyniać się do wzrostu takich zagrożeń środowiskowych i społecznych.
- (60) Niektóre z tych surowców, takie jak kobalt, lit i grafit naturalny, uznaje się za surowce krytyczne dla UE¹⁷, a ich zrównoważone pozyskiwanie jest niezbędne dla odpowiedniego funkcjonowania unijnego ekosystemu baterii.
- (61) Podjęto już szereg dobrowolnych działań ze strony podmiotów w łańcuchu dostaw baterii w celu zachęcenia do przestrzegania praktyk w zakresie zrównoważonego pozyskiwania, w tym inicjatywa na rzecz zapewnienia odpowiedzialnego wydobycia (Initiative for Responsible Mining Assurance – IRMA), inicjatywa na rzecz

---

¹⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Odporność w zakresie surowców krytycznych: wytyczanie drogi do większego bezpieczeństwa i bardziej zrównoważonego rozwoju (COM(2020) 474 final).

odpowiedzialnego przemysłu wydobywczego (Responsible Minerals Initiative – RMI) oraz ramy oceny odpowiedzialnego przemysłu kobaltowego (Cobalt Industry Responsible Assessment Framework – CIRAF). Dobrowolne wysiłki na rzecz ustanowienia systemów należytej staranności mogą jednak nie być wystarczające dla zapewnienia, aby wszystkie podmioty gospodarcze wprowadzające baterie do obrotu w Unii przestrzegały tych samych minimalnych przepisów.

- (62) W Unii ogólne wymogi dotyczące należytej staranności dotyczące niektórych materiałów i metali wprowadzono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821¹⁸. Rozporządzenie to nie dotyczy jednak minerałów i materiałów wykorzystywanych do produkcji baterii.
- (63) W związku z tym, biorąc pod uwagę spodziewany wykładniczy wzrost popytu na baterie w UE, podmiot gospodarczy wprowadzający baterie do obrotu w UE powinien ustanowić strategię w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw. Należy zatem ustanowić wymogi w celu wyeliminowania zagrożeń społecznych i środowiskowych związanych z wydobyciem, przetwarzaniem i handlem niektórymi surowcami do celów produkcji baterii.
- (64) Wprowadzając strategię w zakresie należytej staranności opartą na analizie ryzyka należy opierać się na uznanych na szczeblu międzynarodowym zasadach należytej staranności zawartych w dokumentach takich jak dziesięć zasad inicjatywy Global Compact¹⁹, wytyczne dotyczące społecznej oceny cyklu życia produktów²⁰, Trójstronna deklaracja zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP²¹ oraz wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w celu odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej²², które odzwierciedlają wzajemne porozumienie między rządami i zainteresowanymi stronami, które to zasady należy dostosować do określonego kontekstu i okoliczności każdego podmiotu gospodarczego. Jeśli chodzi o wydobycie i przetwarzanie naturalnych zasobów mineralnych stosowanych w produkcji baterii oraz handel nimi, wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka²³ („wytyczne OECD dotyczące należytej staranności”) stanowią długotrwałe działanie rządów i zainteresowanych stron w celu ustanowienia dobrych praktyk w tej dziedzinie.

---

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiające obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz.U. L 130 z 19.5.2017, s. 1)

¹⁹ Dziesięć zasad inicjatywy Global Compact ONZ, dostępne pod adresem: <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

²⁰ Wytyczne UNEP dotyczące społecznej oceny cyklu życia produktów, dostępne pod adresem: <https://www.lifecycleinitiative.org/wp-content/uploads/2012/12/2009%20-%20Guidelines%20for%20sLCA%20-%20EN.pdf>

²¹ Trójstronna deklaracja zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP, dostępna pod adresem: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf

²² OECD (2018), Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w celu odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, dostępne pod adresem: <http://mneguidelines.oecd.org/OECD-Due-Diligence-Guidance-for-Responsible-Business-Conduct.pdf>

²³ OECD (2016), Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, wydanie trzecie, OECD Publishing, Paryż, <https://doi.org/10.1787/9789264252479-en>

- (65) Zgodnie z wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności²⁴ należyta staranność jest ciągłym, proaktywnym i reaktywnym procesem, w ramach którego przedsiębiorstwa mogą zapewnić poszanowanie praw człowieka i nie przyczyniają się do konfliktów²⁵. Należyta staranność oparta na analizie ryzyka odnosi się do kroków, jakie przedsiębiorstwa powinny podjąć w celu zidentyfikowania i wyeliminowania faktycznego lub potencjalnego ryzyka w celu zapobiegania niekorzystnym skutkom związanym z ich działalnością lub decyzjami dotyczącymi pozyskiwania lub łagodzenia tych skutków. Przedsiębiorstwo może ocenić ryzyko stwarzane przez jego działalność i stosunki oraz przyjąć środki ograniczające ryzyko zgodnie z odpowiednimi normami przewidzianymi w prawie krajowym i międzynarodowym, zaleceniami dotyczącymi odpowiedzialnego prowadzenia działalności przez organizacje międzynarodowe, narzędziami wspieranymi przez rząd, dobrowolnymi inicjatywami sektora prywatnego oraz wewnętrznymi strategiami i systemami przedsiębiorstwa. Podejście takie pomaga również w dostosowaniu zakresu operacji zapewnienia należytej staranności do rozmiaru działalności przedsiębiorstwa lub stosunków w łańcuchu dostaw.
- (66) Należy przyjąć lub zmienić obowiązkowe strategie w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw oraz co najmniej odnieść się do najczęstszych kategorii ryzyka społecznego i środowiskowego. Powinno to obejmować obecne i przewidywalne skutki – z jednej strony dla życia społecznego, w szczególności praw człowieka, zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, a także bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy oraz praw pracowniczych, a z drugiej strony dla środowiska, w szczególności dla zużycia wody, ochrony gleby, zanieczyszczenia powietrza i różnorodności biologicznej, w tym życia społeczności.
- (67) Jeśli chodzi o kategorie ryzyka społecznego, strategia w zakresie należytej staranności powinna uwzględniać zagrożenia w łańcuchu dostaw baterii w odniesieniu do ochrony praw człowieka, w tym zdrowia ludzkiego, ochrony dzieci i równouprawnienia płci, zgodnie z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka²⁶. Strategia w zakresie należytej staranności powinna obejmować informacje na temat tego, w jaki sposób podmiot gospodarczy przyczynił się do zapobiegania naruszeniom praw człowieka, oraz na temat instrumentów stosowanych w strukturze biznesowej podmiotu w celu zwalczania korupcji i przekupstwa. Strategia w zakresie należytej staranności powinna również zapewniać prawidłowe wdrażanie przepisów podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy²⁷ wymienionych w załączniku I do trójstronnej deklaracji MOP.

---

²⁴ Wytyczne OECD dotyczących należytej staranności, s. 15.

²⁵ OECD (2011), Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, Paryż; OECD (2006 r.), Narzędzie OECD służące podnoszeniu świadomości w zakresie ryzyka dla przedsiębiorstw wielonarodowych na słabo zarządzanych obszarach, Paryż; oraz Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka: wdrażanie dokumentu ramowego ONZ „Chronić, szanować, naprawiać” (sprawozdanie Johna Ruggie, specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. respektowania praw człowieka przez korporacje transnarodowe i inne przedsiębiorstwa, A/HRC/17/31, 21 marca 2011 r.).

²⁶ W tym Powszechnej deklaracji praw człowieka, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Konwencji o prawach dziecka i Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

²⁷ Osiem podstawowych konwencji to 1. Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87), 2. Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98), 3. Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub

- (68) W odniesieniu do kategorii ryzyka środowiskowego strategia w zakresie należytej staranności powinna uwzględniać ryzyko w łańcuchu dostaw baterii w odniesieniu do ochrony środowiska naturalnego i różnorodności biologicznej zgodnie z Konwencją o różnorodności biologicznej²⁸, która obejmuje również uwzględnienie społeczności lokalnych oraz ochronę i rozwój tych społeczności.
- (69) Obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw dotyczące identyfikacji i łagodzenia ryzyka społecznego i środowiskowego związanego z surowcami wykorzystywanymi do produkcji baterii powinny przyczynić się do wdrożenia rezolucji nr 19 UNEP w sprawie zarządzania zasobami mineralnymi, w której uznano istotny wkład sektora górniczego w realizację Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju.
- (70) Inne instrumenty prawne UE ustanawiające wymogi dotyczące należytej staranności w łańcuchu dostaw powinny mieć zastosowanie, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie ma szczegółowych przepisów o takim samym celu, charakterze i skutkach, które mogą zostać dostosowane w świetle przyszłych zmian legislacyjnych.
- (71) Aby dostosować się do rozwoju łańcucha wartości baterii, w tym zmian zakresu i charakteru stosownego ryzyka społecznego i środowiskowego, oraz do postępu naukowo-technicznego w odniesieniu do baterii i składów chemicznych baterii, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do celów zmiany wykazu surowców i kategorii ryzyka oraz wymogów dotyczących należytej staranności w łańcuchu dostaw.
- (72) Zharmonizowane przepisy dotyczące gospodarowania odpadami są niezbędne, aby zapewnić, by we wszystkich państwach członkowskich producenci i inne podmioty gospodarcze byli objęci tymi samymi przepisami we wdrażaniu rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do baterii. Maksymalizacja selektywnego zbierania zużytych baterii oraz zapewnienie, aby wszystkie zbierane baterie podlegały recyklingowi za pośrednictwem procesów, za pomocą których osiąga się minimalne poziomy wydajności recyklingu, są konieczne, by osiągnąć wysoki poziom odzysku materiałów. W ocenie dyrektywy 2006/66/WE ustalono, że jednym z jej niedociągnięć jest brak szczegółowości przepisów, który prowadzi do niejednorodnego wdrażania i powoduje powstawanie znaczących barier dla funkcjonowania rynków recyklingu oraz niższy od optymalnego poziom recyklingu. W związku z powyższym w bardziej szczegółowych i zharmonizowanych przepisach należy uwzględnić kwestię unikania zakłócania rynku zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii, zapewnić jednolite wdrożenie wymogów w całej Unii i dalszą harmonizację jakości usług gospodarowania odpadami świadczonych przez podmioty gospodarcze oraz ułatwić wprowadzanie na rynek surowców wtórnych.

---

obowiązkowej z 1930 r. (nr 29) (i protokół do niej z 2014 r.), 4. Konwencja dotycząca zniesienia pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105), 5. Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138), 6. Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182), 7. Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia z 1951 r. (nr 100), 8. Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111).

²⁸ Jak określono w Konwencji o różnorodności biologicznej, dostępnej pod adresem <https://www.cbd.int/convention/text/>, a w szczególności w decyzji COP VIII/28 „Dobrowolne wytyczne w sprawie różnorodności biologicznej – całościowa ocena skutków”, dostępnej pod adresem <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=11042>.

- (73) Niniejsze rozporządzenie opiera się na przepisach dotyczących gospodarowania odpadami oraz ogólnych przepisach określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE²⁹, które należy dostosować w taki sposób, by odzwierciedlić szczególną sytuację dotyczącą baterii. Aby zbieranie zużytych baterii było jak najbardziej wydajne, ważne jest, aby jego organizacja przebiegała w ścisłym związku z miejscem, w którym baterie są sprzedawane w państwie członkowskim, oraz blisko użytkownika końcowego. Ponadto zużyte baterie można zbierać razem ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz razem z pojazdami wycofanymi z eksploatacji, poprzez krajowe systemy zbierania utworzone na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE³⁰ oraz na podstawie dyrektywy 2000/53/WE. Mimo że w niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy szczegółowe odnoszące się do baterii, konieczne jest przyjęcie spójnego i uzupełniającego podejścia, które będzie opierać się na istniejących strukturach gospodarowania odpadami i w ramach którego będą one harmonizowane. W związku z tym, aby skutecznie realizować rozszerzoną odpowiedzialność producenta dotyczącą gospodarowania odpadami, należy określić obowiązki w odniesieniu do państw członkowskich, w których baterie są udostępniane na rynku po raz pierwszy.
- (74) Aby monitorować, czy producenci spełniają obowiązki dotyczące zapewnienia przetwarzania odpadów w odniesieniu do baterii po raz pierwszy udostępnianych na rynku na terytorium danego państwa członkowskiego, należy we właściwym organie każdego państwa członkowskiego ustanowić rejestr, którym organ ten będzie zarządzał. Producenci powinni być zobowiązani do zarejestrowania się, aby zapewnić niezbędne informacje, które umożliwią właściwym organom monitorowanie, czy producenci wypełniają swoje obowiązki. Wymogi dotyczące rejestracji należy uprościć w całej Unii. W celu zapewnienia w całej Unii jednolitych warunków dotyczących wnioskowania o rejestrację oraz przekazywania informacji za pośrednictwem zharmonizowanego formatu, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (75) Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” należy ustanowić obowiązki dotyczące gospodarowania zużytymi bateriami w odniesieniu do producentów z uwzględnieniem każdego wytwórcy, importera lub dystrybutora, który – niezależnie od stosowanej techniki sprzedaży, w tym za pośrednictwem umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE³¹ – dostarcza po raz pierwszy baterie do celów dystrybucji lub używania, w tym te wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej.
- (76) Producentów powinna dotyczyć rozszerzona odpowiedzialność producenta w zakresie gospodarowania produkowanymi przez nich bateriami na etapie wycofywania z eksploatacji. Odpowiednio powinni oni ponosić koszty zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zbieranych baterii, sprawozdawczości w zakresie baterii i zużytych baterii oraz przekazywania do użytkowników końcowych i podmiotów

---

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

gospodarujących odpadami informacji na temat baterii, a także na temat odpowiedniego ponownego użycia zużytych baterii i gospodarowania takimi bateriami. Obowiązki dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta powinny mieć zastosowanie do wszystkich form dostawy, w tym sprzedaży na odległość. Producenci powinni mieć możliwość wykonywania tych obowiązków wspólnie poprzez organizacje odpowiedzialności producenta przejmujące odpowiedzialność w ich imieniu. Producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta powinni mieć obowiązek posiadania zezwolenia oraz powinni dokumentować, że posiadają zasoby finansowe na pokrycie kosztów związanych z rozszerzoną odpowiedzialnością producenta. W stosownych przypadkach, aby uniknąć zakłócenia rynku wewnętrznego oraz zapewnić jednolite warunki różnicowania wkładów finansowych przekazywanych przez producentów na rzecz organizacji odpowiedzialności producenta, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.

- (77) Niniejsze rozporządzenie powinno regulować rozszerzoną odpowiedzialność producenta wyłącznie w odniesieniu do baterii, w związku z czym przepisy dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta określone w dyrektywie 2008/98/WE nie powinny mieć zastosowania do baterii.
- (78) Aby zapewnić wysoką jakość recyklingu w łańcuchach dostaw baterii, zwiększyć wykorzystanie wysokiej jakości surowców wtórnych oraz chronić środowisko, regulę powinien stanowić wysoki poziom zbierania i recyklingu zużytych baterii. Zbieranie zużytych baterii jest fundamentalnym i kluczowym krokiem w zamykaniu obiegu cennych materiałów zawartych w bateriach przez ich recykling oraz w utrzymaniu łańcucha wartości baterii wewnątrz Unii, ułatwiając tym samym dostęp do odzyskanych materiałów, które można ponownie wykorzystać do produkcji nowych produktów.
- (79) Za finansowanie i organizację selektywnego zbierania zużytych baterii powinni odpowiadać producenci wszystkich baterii. Powinni oni prowadzić taką zbiórkę, ustanawiając sieć zbierania, która obejmie całe terytorium państw członkowskich, będzie blisko użytkownika końcowego oraz która nie będzie ukierunkowana wyłącznie na obszary i baterie, w przypadku których zbieranie przynosi zyski. Sieć zbierania powinna obejmować dystrybutora, uprawniony zakład przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji, punkty zbierania odpadów oraz inne podmioty z ich własnej inicjatywy, takie jak organy publiczne i szkoły. Aby zweryfikować i poprawić wydajność sieci zbierania i kampanii informacyjnych, należy prowadzić regularne badania dotyczące składu, co najmniej na poziomie NUTS 2³², na temat zmieszanych odpadów komunalnych oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego zbieranego w celu określenia liczby zużytych baterii przenośnych w nim zawartych.
- (80) Baterie można zbierać razem ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, poprzez krajowe systemy zbierania utworzone na podstawie dyrektywy 2012/19/UE oraz razem z pojazdami wycofanymi z eksploatacji zgodnie z dyrektywą 2000/53/WE. W tym przypadku obowiązkowym minimalnym wymogiem dotyczącym przetwarzania powinno być usunięcie baterii z zebranego zużytego sprzętu i pojazdów wycofanych z eksploatacji. Po usunięciu baterii należy objąć je wymogami niniejszego

---

³² Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

rozporządzenia, a w szczególności należy je zaliczyć na poczet osiągnięcia docelowego poziomu zbierania w odniesieniu do danego rodzaju baterii, oraz objąć wymogami przetwarzania i recyklingu określonym w niniejszym rozporządzeniu.

- (81) Biorąc pod uwagę wpływ na środowisko oraz utratę materiałów ze względu na zużyte baterie, które nie są zbierane osobno, a co za tym idzie nie są przetwarzane w sposób przyjazny dla środowiska, w odniesieniu do baterii przenośnych w dalszym ciągu powinien mieć zastosowanie docelowy poziom zbierania określony w dyrektywie 2006/66/WE i powinien on być stopniowo podnoszony. Niniejsze rozporządzenie zakłada, że baterie przenośne obejmują również baterie zasilające lekkie środki transportu. Ponieważ obecny wzrost sprzedaży tego rodzaju baterii utrudnia obliczenie ilości tych baterii wprowadzanych do obrotu i zbieranych pod koniec ich cyklu życia, należy wyłączyć te baterie przenośne z obecnego poziomu zbierania baterii przenośnych. Wyłączenie to należy poddać przeglądowi wraz z celem dotyczącym zbierania zużytych baterii przenośnych, przy czym przegląd ten może również dotyczyć zmian w metodyce obliczania poziomu zbierania baterii przenośnych. Komisja przygotowuje sprawozdanie stanowiące podstawę tych przeglądów.
- (82) Poziom zbierania baterii przenośnych należy w dalszym ciągu obliczać na podstawie średniej rocznej sprzedaży w latach poprzednich, tak aby określić cele, które są proporcjonalne w stosunku do poziomu zużycia baterii w danym państwie członkowskim. Aby jak najlepiej odzwierciedlić zmiany w kategorii składu baterii przenośnych oraz żywotności i wzorcach zużycia baterii, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do celów zmiany metodyki obliczania i weryfikacji poziomu zbierania baterii przenośnych.
- (83) Należy zbierać wszystkie baterie samochodowe i przemysłowe oraz akumulatory pojazdów elektrycznych; w tym celu producenci takich baterii powinni mieć obowiązek nieodpłatnego przyjmowania i odbierania od użytkowników końcowych wszystkich zużytych baterii samochodowych i przemysłowych oraz akumulatorów pojazdów elektrycznych. Należy ustanowić szczegółowe obowiązki sprawozdawcze dla wszystkich podmiotów zaangażowanych w zbieranie zużytych baterii samochodowych i przemysłowych oraz akumulatorów pojazdów elektrycznych.
- (84) Mając na względzie hierarchię postępowania z odpadami ustanowioną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE, w której priorytetami są zapobieganie, przygotowywanie do ponownego użycia i recykling, a także zgodnie z art. 11 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE oraz zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. f) dyrektywy 1999/31/WE³³ zebranych baterii nie należy spalać ani składować na składowisku.
- (85) Każdy dopuszczony zakład prowadzący operacje z zakresu przetwarzania i recyklingu baterii powinien spełniać minimalne wymogi w celu zapobiegania negatywnym skutkom dla środowiska i zdrowia ludzkiego, a także w celu umożliwienia wysokiego stopnia odzyskiwania materiałów zawartych w bateriach. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE³⁴ reguluje szereg rodzajów działalności przemysłowej związanej z przetwarzaniem i recyklingiem zużytych baterii,

---

³³ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

w odniesieniu do których zapewnia ona szczególne wymogi i kontrole dotyczące pozwoleń odzwierciedlające najlepsze dostępne techniki. W przypadku gdy działalność przemysłowa związana z przetwarzaniem i recyklingiem baterii nie jest objęta dyrektywą 2010/75/WE, operatorzy powinni w każdym przypadku mieć obowiązek stosowania najlepszych dostępnych technik zgodnie z definicją z art. 3 pkt 10 wspomnianej dyrektywy oraz zgodnie ze szczegółowymi wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Wymogi dotyczące przetwarzania i recyklingu baterii powinna, w stosownych przypadkach, przyjmować Komisja w kontekście postępu naukowo-technicznego oraz nowopowstających technologii w zakresie gospodarowania odpadami. W związku z tym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do celów zmiany tych wymogów.

- (86) Należy ustanowić docelowe poziomy w odniesieniu do wydajności procesów recyklingu oraz docelowe poziomy odzysku materiałów w celu zapewnienia produkcji wysokiej jakości odzyskanych materiałów dla sektora produkcji baterii, zapewniając jednocześnie jasne i wspólne przepisy dla podmiotów zajmujących się recyklingiem oraz unikając zakłóceń konkurencji lub innych utrudnień dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego surowców wtórnych ze zużytych baterii. W odniesieniu do baterii kwasowo-ołowiowych, baterii niklowo-kadmowych oraz baterii litowych należy ustanowić poziomy wydajności recyklingu jako miarę łącznej ilości odzyskanych materiałów; należy także określić poziomy docelowe odnoszące się do poziomu odzyskanego kobaltu, ołowiu, litu i niklu, aby uzyskać wysoki poziom odzysku materiałów w całej Unii. W dalszym ciągu powinny mieć zastosowanie przepisy dotyczące obliczania i sprawozdawczości w odniesieniu do poziomów wydajności recyklingu określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 493/2012³⁵. W celu zapewnienia jednolitych warunków obliczania i weryfikacji poziomów wydajności recyklingu i odzyskiwania materiałów w procesach recyklingu baterii należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do celów ustanawiania takich przepisów. Komisja powinna także dokonać przeglądu rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012 w celu odpowiedniego odzwierciedlenia postępu technologicznego oraz zmian, które zaszły w przemysłowych procesach odzyskiwania, aby rozszerzyć ich zakres oraz uwzględnić w nich istniejące i nowe cele, a także aby zapewnić narzędzia służące do charakteryzacji produktów pośrednich. Należy zachęcać zakłady przetwarzania i recyklingu odpadów do wprowadzenia certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009³⁶.
- (87) Prowadzenie przetwarzania i recyklingu poza danym państwem członkowskim lub poza Unią powinno być możliwe wyłącznie wtedy, gdy przesyłanie zużytych baterii odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)

---

³⁵ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiające na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczególne przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów (Dz.U. L 151 z 12.6.2012, s. 9).

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

nr 1013/2006³⁷ oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007³⁸, a także wtedy, gdy przetwarzanie i recykling spełniają wymogi mające zastosowanie w przypadku tego rodzaju odpadów zgodnie z ich klasyfikacją w zmienionej decyzji Komisji 2000/532/WE³⁹. Należy dokonać przeglądu tej zmienionej decyzji, aby odzwierciedlić wszystkie składy chemiczne baterii. Jeżeli takie przetwarzanie lub recykling odbywają się poza Unią, aby móc zaliczyć je na poczet poziomów wydajności recyklingu i celów dotyczących recyklingu, operator, w imieniu którego prowadzono przetwarzanie lub recykling, powinien być zobowiązany do sprawozdawczości w tym zakresie względem właściwego organu danego państwa członkowskiego oraz do udowodnienia, że przetwarzanie przebiega zgodnie z warunkami odpowiadającymi warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu. W celu określenia, jakie wymogi dotyczące takiego przetwarzania można uznać za równoważne, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do celów określenia szczegółowych przepisów obejmujących kryteria oceny równoważnych warunków.

- (88) Baterie przemysłowe oraz akumulatory pojazdów elektrycznych, które nie spełniają już swojego pierwotnego celu, do którego zostały wyprodukowane, można wykorzystywać do innych celów jako stacjonarne baterie do magazynowania energii. W związku z powstawaniem rynku drugiego cyklu życia używanych baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych oraz w celu wsparcia praktycznego zastosowania hierarchii postępowania z odpadami, należy zdefiniować przepisy szczegółowe w celu umożliwienia odpowiedzialnego wykorzystania używanych baterii do innych celów, uwzględniając jednocześnie zasadę ostrożności oraz zapewniając użytkownikom końcowym bezpieczeństwo używania takich baterii. Każda taka używana bateria powinna podlegać ocenie stanu zdrowia i dostępnej pojemności, aby zapewnić zrównoważony charakter korzystania z niej w jakimkolwiek innym celu niż pierwotny. W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania przepisów związanych z oszacowaniem stanu zdrowia baterii, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (89) Producenci i dystrybutorzy powinni być aktywnie zaangażowani w przekazywanie użytkownikom końcowym informacji, że baterie należy zbierać osobno, że dostępne są systemy zbierania oraz że użytkownicy końcowi pełnią ważną rolę w zapewnianiu optymalnego dla środowiska gospodarowania zużytymi bateriami. Zarówno jeżeli chodzi o ujawnianie informacji wszystkim użytkownikom końcowym, jak i o sprawozdawczość w odniesieniu do baterii, należy wykorzystywać nowoczesne technologie informatyczne. Informacje te należy przekazywać albo za pomocą klasycznych sposobów, takich jak kampanie na zewnątrz, plakaty, kampanie w mediach społecznościowych, albo za pomocą bardziej innowacyjnych sposobów,

---

³⁷ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

³⁸ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 6).

³⁹ 2000/532/WE: Decyzja Komisji z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

takich jak elektroniczny dostęp do stron internetowych przez kody QR umieszczone na bateriach.

- (90) Aby umożliwić weryfikację zgodności z obowiązkami dotyczącymi zbierania i przetwarzania baterii, a także skuteczność tych obowiązków, konieczne jest, aby odpowiednie podmioty przedstawiały właściwym organom sprawozdania. Producenci baterii oraz inne zbierające baterie podmioty gospodarujące odpadami powinny w stosownych przypadkach składać za każdy rok kalendarzowy sprawozdanie obejmujące dane na temat sprzedanych baterii oraz na temat zebranych zużytych baterii. Jeżeli chodzi o przetwarzanie i recykling, obowiązki sprawozdawcze powinny spoczywać odpowiednio na podmiotach gospodarujących odpadami i na podmiotach zajmujących się recyklingiem.
- (91) Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie powinny przedstawiać Komisji informacje na temat ilości dostarczonych baterii na terytorium danego państwa oraz na temat liczby zebranych zużytych baterii z podziałem na ich rodzaj i skład chemiczny. Jeżeli chodzi o baterie przenośne, dane na temat baterii i zużytych baterii z lekkich środków transportu należy przekazywać osobno, mając na uwadze konieczność gromadzenia danych w celu umożliwienia przystosowania docelowego poziomu zbierania, uwzględniając udział w rynku takich baterii, a także ich szczególne przeznaczenie oraz cechy. Takie informacje należy przekazywać drogą elektroniczną oraz należy do nich dołączyć sprawozdanie z kontroli jakości. W celu zapewnienia jednolitych warunków przekazywania Komisji sprawozdań na temat takich danych i informacji, a także w odniesieniu do metod weryfikacji, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (92) Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące osiągniętych poziomów wydajności recyklingu oraz odzyskanych materiałów z uwzględnieniem wszystkich poszczególnych kroków procesu recyklingu i frakcji wyjściowych.
- (93) Aby poprawić przejrzystość w całym łańcuchu dostaw i wartości dla wszystkich zainteresowanych stron, konieczne jest zapewnienie elektronicznego systemu, który pozwoli na maksymalizację wymiany informacji, umożliwiając śledzenie i namierzanie baterii, przekazywanie informacji na temat intensywności zużycia węgla w procesie produkcji, a także na temat pochodzenia wykorzystywanych materiałów, ich składu, w tym surowców i niebezpiecznych substancji chemicznych, operacji i możliwości naprawy, wykorzystania do innych celów i demontażu, jak również procesów przetwarzania, recyklingu i odzyskiwania, którym mogą zostać poddane baterie po zakończeniu eksploatacji. Ten elektroniczny system należy ustanowić etapami wraz z udostępnieniem zainteresowanym podmiotom gospodarczym i organom państw członkowskich prototypowego systemu co najmniej rok przed zakończeniem środków wykonawczych określających końcowe cechy oraz politykę systemu dotyczącą dostępu do danych, aby umożliwić im przedstawienie uwag i terminowe zapewnienie zgodności. Taka polityka dostępu do danych powinna uwzględniać odpowiednie zasady określone w prawodawstwie UE, w tym we wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego zarządzania danymi (akt w sprawie zarządzania danymi)⁴⁰. W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania elektronicznego systemu wymiany informacji o bateriach należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.

⁴⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0767&from=DA>

- (94) Należy ustanowić paszport baterii, co umożliwi podmiotom gospodarczym gromadzenie i ponowne użycie w bardziej wydajny sposób informacji oraz danych na temat poszczególnych baterii wprowadzanych do obrotu, a także podejmowanie bardziej świadomych decyzji co do planowanych działań. W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania paszportu baterii należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (95) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020⁴¹ określono przepisy dotyczące nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii. W celu zapewnienia, aby produkty korzystające ze swobodnego przepływu towarów spełniały wymogi zapewniające wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak zdrowie i bezpieczeństwo ludzi oraz ochrona mienia i środowiska, wspomniane rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do baterii objętych niniejszym rozporządzeniem. W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1020.
- (96) Baterie należy wprowadzać do obrotu tylko wówczas, gdy – odpowiednio przechowywane i używane zgodnie z przeznaczeniem lub w dających się rozsądnie przewidzieć warunkach użytkowania, czyli wtedy, gdy takie użytkowanie mogłoby wynikać ze zgodnego z prawem i łatwo przewidywalnego zachowania ludzkiego – nie stanowią one zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, mienia lub środowiska.
- (97) Powinna istnieć procedura, w ramach której zainteresowane strony są informowane o środkach, które będą wdrażane w odniesieniu do baterii stanowiących zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, mienia lub środowiska. Procedura ta powinna również umożliwiać organom nadzoru rynku w państwach członkowskich podejmowanie – we współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi – działań na wczesnym etapie w odniesieniu do takich baterii. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania aktów w celu określenia, czy krajowe środki w odniesieniu do niezgodnych baterii są uzasadnione.
- (98) Organy nadzoru rynku powinny mieć prawo wymagać od podmiotów gospodarczych podjęcia działań naprawczych na podstawie ustalenia, że albo bateria nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia, albo podmiot gospodarczy narusza przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku baterii, lub też przepisy dotyczące zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania lub należytej staranności w łańcuchu dostaw.
- (99) Sektor zamówień publicznych odgrywa ważną rolę w ograniczaniu wpływu na środowisko działalności człowieka oraz stymulowaniu transformacji rynku w kierunku bardziej zrównoważonych produktów. Instytucje zamawiające zgodnie z definicją określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁴² oraz w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁴³, a także podmioty zamawiające zgodnie z definicją określoną w dyrektywie 2014/25/UE powinny

---

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

ponosić odpowiedzialność za wpływ na środowisko związany z zakupem baterii lub produktów zawierających baterie, aby propagować i stymulować rynek czystej i energooszczędnej mobilności oraz magazynowania energii, a tym samym przyczynić się do osiągnięcia celów unijnych polityk: środowiskowej, klimatycznej i energetycznej.

- (100) W celu ustanowienia równoważności systemów należytej staranności opracowanych przez rządy, organizacje branżowe lub grupy zainteresowanych organizacji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. W celu zapewnienia stałej aktualizacji wykazu surowców i związanego z nimi ryzyka społecznego i środowiskowego, a także spójności z rozporządzeniem w sprawie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami i wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności pod względem obowiązków podmiotów gospodarczych należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (101) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania uznawania przez Komisję systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (102) Podczas przyjmowania aktów delegowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia szczególnie ważne jest, by podczas swoich prac przygotowawczych Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym konsultacje na poziomie ekspertów, oraz by konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁴⁴. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (103) Uprawnienia wykonawcze powierzone Komisji w niniejszym rozporządzeniu i które nie dotyczą określenia, czy środki podjęte przez państwa członkowskie w odniesieniu do baterii niezgodnych z wymaganiami są uzasadnione, powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴⁵.
- (104) W przypadku przyjmowania aktów wykonawczych w sytuacjach, w których Komisja stwierdza, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, aby zwrócić się do organu notyfikującego o podjęcie koniecznych działań naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji, jeżeli zachodzi taka potrzeba, należy stosować procedurę doradczą.
- (105) Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie określające, czy dany środek krajowy przedsięwzięty w odniesieniu do zgodności baterii, która stanowi ryzyko, jest uzasadniony, gdy w należycie uzasadnionych przypadkach wymagają tego szczególnie pilne potrzeby związane z ochroną zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, mienia lub środowiska.

---

⁴⁴ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (106) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia i zapewnić egzekwowanie tych przepisów. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (107) Z uwagi na konieczność zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska, a także konieczność uwzględnienia nowych osiągnięć opartych na faktach naukowych Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia oraz jego wpływu na środowisko i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W sprawozdaniu tym Komisja powinna uwzględnić ocenę przepisów dotyczących zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa, etykietowania oraz kryteriów dotyczących informacji, a także środków w zakresie gospodarowania zużyтыми bateriami oraz wymogów dotyczących należytej staranności w łańcuchu dostaw. W stosownych przypadkach do sprawozdania należy dołączyć wniosek dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (108) Podmiotom gospodarczym należy zapewnić wystarczającą ilość czasu na wypełnienie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, a państwom członkowskim – na ustanowienie infrastruktury administracyjnej niezbędnej do jego stosowania. Datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy zatem przesunąć do czasu, kiedy te przygotowania będą mogły rozsądnie zostać zakończone.
- (109) W celu umożliwienia państwom członkowskim dostosowania rejestru producentów ustanowionego na mocy dyrektywy 2006/66/WE oraz zastosowania niezbędnych środków administracyjnych dotyczących organizacji procedur udzielania zezwoleń przez właściwe organy, przy jednoczesnym zachowaniu ciągłości dla podmiotów gospodarczych, należy uchylić dyrektywę 2006/66/WE z dniem 1 lipca 2023 r. Obowiązki wynikające z tej dyrektywy dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie poziomu zbierania baterii przenośnych i wydajności recyklingu w procesach recyklingu pozostają w mocy do dnia 31 grudnia 2023 r., a powiązane obowiązki w zakresie przekazywania danych Komisji pozostają w mocy do dnia 31 grudnia 2025 r., aby zapewnić ciągłość do czasu przyjęcia przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia nowych zasad obliczania i formatów sprawozdań.
- (110) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zagwarantowanie funkcjonowania rynku wewnętrznego, a jednocześnie zapewnienie spełniania przez baterie wprowadzone do obrotu wymagań zapewniających wysoki poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, mienia oraz środowiska, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na potrzebę harmonizacji możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I **Przepisy ogólne**

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wymogi w zakresie zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa, etykietowania oraz informacji, których spełnienie umożliwia wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku baterii, jak również wymogi w zakresie zbierania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich baterii, a mianowicie do baterii przenośnych, akumulatorów samochodowych, akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych niezależnie od ich kształtu, pojemności, wagi, projektu, składu materiałowego, użycia lub przeznaczenia. Ma ono zastosowanie także do baterii wmontowanych do produktów lub dodanych do innych produktów.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do baterii w:
  - a) sprzęcie związanym z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych; oraz
  - b) sprzęcie przeznaczonym do wysłania w przestrzeń kosmiczną.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „bateria” oznacza każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej i składające się z co najmniej jednego ogniwa baterii nienadającej się do powtórnego naładowania, ogniwa baterii wielokrotnego ładowania lub grup ogniw baterii;
- 2) „ogniwo baterii” oznacza podstawową jednostkę funkcjonalną w baterii i składają się z elektrod, elektrolitów, pojemnika, terminali i – w stosownych przypadkach – separatorów oraz zawiera masy czynne, których reakcje generują energię elektryczną;
- 3) „masy czynne” oznaczają materiały, których reakcje chemiczne generują energię elektryczną, kiedy ogniwo baterii ulega rozładowaniu;
- 4) „bateria nienadająca się do powtórnego naładowania” oznacza baterię, której konstrukcja uniemożliwia jej ponowne ładowanie prądem elektrycznym;
- 5) „bateria wielokrotnego ładowania” oznacza baterię, której konstrukcja umożliwia jej ponowne ładowanie prądem elektrycznym;
- 6) „bateria z magazynem wewnętrznym” oznacza baterię bez przyłączonych zewnętrznych urządzeń w celu magazynowania energii;
- 7) „bateria przenośna” oznacza każdą baterię, która:
  - jest szczelnie zamknięta;

- waży mniej niż 5 kg;
  - nie jest przeznaczona do celów przemysłowych; oraz
  - nie jest akumulatorem pojazdów elektrycznych ani akumulatorem samochodowym;
- 8) „baterie przenośne ogólnego stosowania” oznaczają baterie przenośne o następujących wspólnych formatach: 4,5 wolta (3R12), D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 woltów (PP3);
  - 9) „lekkie środki transportu” oznaczają pojazdy kołowe posiadające silnik elektryczny o mocy mniejszej niż 750 watów, na których podróżni siedzą, kiedy pojazd się porusza, i które mogą być napędzane samym silnikiem elektrycznym lub poprzez połączenie silnika i siły człowieka;
  - 10) „akumulator samochodowy” oznacza każdą baterię używaną wyłącznie w rozrusznikach samochodowych, oświetleniu lub zapłonie samochodu;
  - 11) „bateria przemysłowa” oznacza każdą baterię zaprojektowaną do zastosowania przemysłowego, oraz każdą inną baterię z wyłączeniem baterii przenośnych, akumulatorów pojazdów elektrycznych i akumulatorów samochodowych;
  - 12) „akumulator pojazdów elektrycznych” oznacza każdą baterię zaprojektowaną specjalnie w celu zapewniania trakcji do pojazdów hybrydowych i elektrycznych w transporcie drogowym;
  - 13) „stacjonarny system magazynowania energii” oznacza baterię przemysłową wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym zaprojektowaną specjalnie w celu magazynowania energii elektrycznej oraz przekazywania energii elektrycznej do sieci, niezależnie od miejsca wykorzystania baterii i jej użytkownika;
  - 14) „wprowadzanie do obrotu” oznacza udostępnianie baterii na rynku Unii po raz pierwszy;
  - 15) „udostępnianie na rynku” oznacza wszelkie dostawy baterii na rynek w celu ich dystrybucji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie;
  - 16) „oddanie do użytku” oznacza wykorzystanie baterii zgodnie z jej przeznaczeniem po raz pierwszy w Unii;
  - 17) „model baterii” oznacza każdą produkowaną baterię, którą produkuje się w seriach;
  - 18) „śląd węglowy” oznacza sumę emisji gazów cieplarnianych oraz usuwania gazów cieplarnianych w systemie produktowym wyrażoną jako ekwiwalenty dwutlenku węgla (CO₂) i opierającą się na badaniu śladu środowiskowego produktu wykorzystującym jedną kategorię wpływu zmiany klimatu;
  - 19) „podmiot gospodarczy” oznacza wytwórcę, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora lub dostawcę usług realizacji zamówień podlegającego obowiązkowi związanym z wytwarzaniem baterii, udostępnianiem ich na rynku, wprowadzaniem do obrotu lub oddawaniem do użytku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
  - 20) „niezależny operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną inną niż upoważniony sprzedawca lub zakład naprawczy lub podmiot prowadzący regenerację produktów, który jest niezależny od wytwórcy i producenta oraz jest bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w naprawę baterii, ich konserwację lub wykorzystanie do innych

celów oraz obejmuje podmioty gospodarujące odpadami, podmioty prowadzące regenerację produktów, wytwórców lub dystrybutorów sprzętu do napraw, narzędzi lub części zamiennych, a także podmioty publikujące informacje techniczne, operatorów oferujących usługi związane z kontrolą i badaniem, operatorów oferujących szkolenia dla instalatorów, wytwórców i podmiotów prowadzących regenerację urządzeń do pojazdów zasilanych paliwem alternatywnym;

- 21) „kod QR” oznacza kod matrycowy, który zawiera odnośnik do informacji na temat modelu baterii;
- 22) „system zarządzania baterią” oznacza urządzenie elektroniczne, które kontroluje elektryczne i termiczne funkcje baterii lub zarządza nimi, które przechowuje dane na temat parametrów służących określeniu stanu zdrowia i oczekiwanej żywotności, określonych w załączniku VII, oraz zarządza takimi danymi oraz które komunikuje się z pojazdem lub sprzętem, w który wmontowano baterię;
- 23) „urządzenie” oznacza każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny w rozumieniu dyrektywy 2012/19/UE, który jest w całości lub w części zasilany baterią lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;
- 24) „poziom naładowania” oznacza dostępną pojemność w baterii wyrażoną jako procent pojemności znamionowej;
- 25) „stan zdrowia baterii” oznacza pomiar ogólnego stanu baterii wielokrotnego ładowania oraz jej zdolność do zapewnienia określonej wydajności w stosunku do stanu początkowego;
- 26) „wykorzystanie do innych celów” oznacza każdą operację, w wyniku której część baterii lub cała bateria jest używana do innego celu lub zastosowania niż to, do którego bateria ta została pierwotnie zaprojektowana;
- 27) „wytwórca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza baterię lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie baterii i sprzedaje tę baterię pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym;
- 28) „specyfikacja techniczna” oznacza dokument określający wymagania techniczne, jakie ma spełniać produkt, proces lub usługa;
- 29) „norma zharmonizowana” oznacza normę zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 30) „oznakowanie CE” oznacza oznakowanie, za pomocą którego wytwórca wskazuje, że bateria spełnia mające zastosowanie wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym umieszczenie tego oznakowania;
- 31) „akredytacja” oznacza akredytację określoną w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 32) „krajowa jednostka akredytująca” oznacza krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 33) „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione wymagania niniejszego rozporządzenia dotyczące zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i etykietowania odnoszące się do baterii;
- 34) „jednostka oceniająca zgodność” oznacza jednostkę, która wykonuje działania związane z oceną zgodności, w tym: wzorcowanie, badanie, certyfikację i inspekcję;

- 35) „jednostka notyfikowana” oznacza jednostkę oceniającą zgodność, którą notyfikowano zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia;
- 36) „należyta staranność w łańcuchu dostaw” oznacza obowiązki podmiotu gospodarczego, który wprowadza baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania lub akumulatory pojazdów elektrycznych do obrotu, dotyczące jego systemu zarządzania, zarządzania ryzykiem, weryfikacji zewnętrznych przeprowadzanych przez jednostki notyfikowane oraz ujawniania informacji, mające na celu wskazywanie i eliminowanie faktycznego i możliwego ryzyka związanego z zaopatrzeniem, przetwarzaniem i handlem surowcami niezbędnymi do produkcji baterii;
- 37) „producent” oznacza każdego wytwórcę, importera lub dystrybutora, który – niezależnie od stosowanej techniki sprzedaży, w tym za pośrednictwem umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE – dostarcza po raz pierwszy baterie do celów dystrybucji lub używania, w tym te wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej;
- 38) „organizacja odpowiedzialności producenta” oznacza podmiot prawny, który organizuje pod względem finansowym lub operacyjnym wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta w imieniu kilku producentów;
- 39) „zużyte baterie” oznaczają każdą baterię, która stanowi odpad w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE;
- 40) „ponowne użycie” oznacza całkowite lub częściowe bezpośrednie ponowne użycie baterii do pierwotnego celu, do którego została ona zaprojektowana;
- 41) „substancja niebezpieczna” oznacza każdą substancję spełniającą kryteria klasyfikacji dla którejkolwiek z poniższych klas lub kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁶:
- a) klasy zagrożenia 2.1–2.4, 2.6 i 2.7, 2.8 typy A i B, klasy 2.9, 2.10, 2.12, klasa 2.13 kategorie 1 i 2, klasa 2.14 kategorie 1 i 2 oraz klasa 2.15 typy A–F;
  - b) klasy zagrożenia 3.1–3.6, klasa 3.7 – działanie szkodliwe na funkcje rozrodcze i płodność lub na rozwój, klasa 3.8 – działanie inne niż narkotyczne, klasy 3.9 i 3.10;
  - c) klasa zagrożenia 4.1;
  - d) klasa zagrożenia 5.1;
- 42) „przetwarzanie” oznacza każdą czynność przeprowadzoną na zużytych bateriach po przekazaniu ich do zakładu w celu posortowania lub przygotowania do recyklingu;
- 43) „punkty dobrowolnego zbierania” oznaczają każde niedochodowe, komercyjne lub inne przedsiębiorstwo gospodarcze lub podmiot publiczny, które z własnej inicjatywy angażują się w selektywne zbieranie zużytych baterii przenośnych

---

⁴⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

poprzez zbieranie zużytych baterii przenośnych, które same wytwarzają lub które są wytwarzane przez innych użytkowników końcowych, zanim zostaną odebrane przez podmioty gospodarujące odpadami do dalszego przetwarzania;

- 44) „podmiot gospodarujący odpadami” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się zawodowo selektywnym zbieraniem, sortowaniem lub przetwarzaniem zużytych baterii;
- 45) „dopuszczony zakład” oznacza każdy zakład, który jest dopuszczony zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE do prowadzenia przetwarzania lub recyklingu zużytych baterii;
- 46) „podmiot zajmujący się recyklingiem” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która przeprowadza procesy recyklingu w dopuszczonym zakładzie;
- 47) „żywołność” baterii oznacza okres, który rozpoczyna się, gdy bateria jest wprowadzana do obrotu, i kończy się, gdy bateria staje się odpadem;
- 48) „poziom recyklingu” oznacza dla danego państwa członkowskiego w danym roku kalendarzowym wartość procentową otrzymaną z podzielenia wagi zużytych baterii, które poddaje się przetwarzaniu i recyklingowi zgodnie z art. 56 niniejszego rozporządzenia w tym roku kalendarzowym przez wagę zużytych baterii zebranych zgodnie z art. 48 i 49 niniejszego rozporządzenia;
- 49) „proces recyklingu” oznacza każdą czynność w zakresie recyklingu zużytych baterii z wyłączeniem sortowania lub przygotowania do recyklingu, która może być przeprowadzona w jednym dopuszczonym zakładzie lub w kilku dopuszczonych zakładach;
- 50) „wydajność recyklingu” w odniesieniu do procesu recyklingu oznacza stosunek masy frakcji wyjściowych stanowiących produkt recyklingu do masy frakcji wejściowej zużytych baterii, wyrażony w procentach;
- 51) „unijne prawodawstwo harmonizacyjne” oznacza każdy akt prawny Unii harmonizujący warunki wprowadzania produktów do obrotu;
- 52) „organ krajowy” oznacza organ udzielający homologacji lub każdy inny organ zaangażowany i odpowiedzialny za nadzór rynku określony w rozdziale VI lub zaangażowany i odpowiedzialny za kontrolę graniczną w państwie członkowskim w odniesieniu do baterii;
- 53) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma siedzibę w Unii i otrzymała od wytwórcy pisemne upoważnienie do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków wytwórcy wynikających z wymagań niniejszego rozporządzenia;
- 54) „importer” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która wprowadza do obrotu w Unii baterie pochodzące z państwa trzeciego;
- 55) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą wytwórcą ani importerem, która udostępnia baterie na rynku;
- 56) „ryzyko” oznacza połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia szkody oraz stopnia powagi tej szkody ograniczone do zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi, mienia lub środowiska.

Zastosowanie mają definicje „odpadów”, „posiadacza odpadów”, „gospodarowania odpadami”, „zbierania”, „selektywnej zbiórki”, „zapobiegania”, „przygotowania do ponownego użycia”, „odzysku” i „recyklingu” określone w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE.

Zastosowanie mają definicje „użytkownika końcowego”, „nadzoru rynku”, „organu nadzoru rynku”, „dostawcy usług realizacji zamówień”, „działań naprawczych”, „odzyskania produktu” i „wycofania z obrotu” określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Zastosowanie mają definicje „niezależnego agregatora” i „uczestnika rynku” określone w art. 2 dyrektywy (UE) 2019/944.

Artykuł 3 *Swobodny przepływ*

1. Państwa członkowskie nie mogą – z powodów związanych ze zrównoważonym charakterem, bezpieczeństwem, etykietowaniem i wymogami informacyjnymi dotyczącymi baterii lub gospodarowania zużytymi bateriami objętymi niniejszym rozporządzeniem – zakazywać, ograniczać lub utrudniać udostępniania na rynku lub oddawania do użytku baterii zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.
2. Państwa członkowskie nie uniemożliwiają prezentacji baterii, które nie spełniają wymagań niniejszego rozporządzenia, podczas targów, wystaw, pokazów lub podobnych wydarzeń, pod warunkiem że w sposób widoczny zaznaczono, że takie baterie nie spełniają wymagań niniejszego rozporządzenia oraz że nie są przeznaczone do sprzedaży, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 4 *Wymogi w zakresie zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa, etykietowania i wymogi informacyjne dotyczące baterii*

1. Baterie wprowadza się do obrotu lub oddaje do użytku tylko wtedy, gdy spełniają one:
  - a) wymogi w zakresie zrównoważonego charakteru i bezpieczeństwa określone w rozdziale II;
  - b) wymogi w zakresie etykietowania i wymogi informacyjne określone w rozdziale III.
2. Jeżeli chodzi o wszelkie aspekty nieobjęte rozdziałami II i III, baterie nie mogą stanowić zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz ich mienia ani dla środowiska.

Artykuł 5 *Właściwy organ*

1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za wypełnianie obowiązków wynikających z rozdziału VII oraz monitorowanie i weryfikację przestrzegania przez producentów i organizacje odpowiedzialności producenta wymogów przewidzianych w tym rozdziale.
2. Państwa członkowskie określają szczegóły organizacji i działania właściwych organów, w tym przepisy administracyjne i proceduralne, aby zapewnić:
  - a) rejestrację producentów zgodnie z art. 46;

- b) udzielanie zezwoleń dla producentów i organizacji odpowiedzialności producenta zgodnie z art. 47 oraz udzielanie zezwoleń i monitorowanie w odniesieniu do wymogów określonych w art. 48;
  - c) nadzór nad wdrażaniem obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z art. 47;
  - d) gromadzenie danych na temat baterii zgodnie z art. 61;
  - e) udostępnianie informacji zgodnie z art. 62.
3. Do [trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie zgłaszają Komisji nazwy i adresy właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach nazw i adresów tych właściwych organów.

Rozdział II

Wymogi w zakresie zrównoważonego charakteru i bezpieczeństwa

Artykuł 6

Ograniczenia dotyczące substancji niebezpiecznych

1. Oprócz ograniczeń określonych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 baterie nie mogą zawierać substancji niebezpiecznych, w odniesieniu do których w załączniku I określono ograniczenie, chyba że są one zgodne z warunkami tego ograniczenia.
2. Gdy występuje niedopuszczalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska wynikające z wykorzystania substancji przy wytwarzaniu baterii lub z obecności substancji w bateriach, gdy są one wprowadzane do obrotu lub na dalszych etapach ich cyklu życia, w tym na etapie odpadu, które to zagrożenie musi być wyeliminowane w całej Unii, Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 73, aby zmienić ograniczenia określone w załączniku I, zgodnie z procedurą określoną w art. 71.
3. Przyjmując akt delegowany, o którym mowa w ust. 2, Komisja bierze pod uwagę skutki społeczno-gospodarcze ograniczenia, w tym dostępność rozwiązań alternatywnych dla danej substancji niebezpiecznej.
4. Ograniczenia przyjmowane zgodnie z ust. 2 nie mają zastosowania do wykorzystania danej substancji w badaniach naukowych i rozwojowych (baterii) zdefiniowanych w art. 3 pkt 23 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
5. Jeśli ograniczenie przyjęte zgodnie z ust. 2 nie ma zastosowania do badań dotyczących produktów i procesu produkcji oraz ich rozwoju zdefiniowanych w art. 3 pkt 22 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, zwolnienie to, jak również maksymalna ilość substancji objętej zwolnieniem, są określone w załączniku I.

Artykuł 7

Ślad węglowy akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania.

1. Akumulatorom pojazdów elektrycznych i bateriom przemysłowym wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh musi towarzyszyć dokumentacja techniczna obejmująca – dla każdego modelu baterii

i partii na zakład produkcyjny – deklarację dotyczącą śladu węglowego sporządzoną zgodnie z aktem delegowanym, o którym mowa w akapicie drugim, oraz zawierającą co najmniej następujące informacje:

- a) informacje administracyjne o producencie;
- b) informacje na temat baterii, w przypadku której deklaracja ma zastosowanie;
- c) informacje dotyczące położenia geograficznego zakładu wytwarzającego baterie;
- d) całkowity ślad węglowy baterii obliczony jako kg ekwiwalentu dwutlenku węgla;
- e) ślad węglowy baterii zróżnicowany na poszczególne etapy cyklu życia, jak opisano w załączniku II pkt 4;
- f) oświadczenie weryfikacyjne niezależnej strony trzeciej;
- g) link internetowy umożliwiający dostęp do publicznej wersji badania stanowiącego poparcie dla wyników deklaracji dotyczącej śladu węglowego.

Wymóg odnoszący się do deklaracji dotyczącej śladu węglowego zawarty w akapicie pierwszym ma zastosowanie od dnia 1 lipca 2024 r. do akumulatorów pojazdów elektrycznych oraz baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania.

Nie później niż dnia 1 lipca 2023 r. Komisja przyjmuje:

- a) akt delegowany zgodnie z art. 73, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie metodyki obliczania całkowitego śladu węglowego baterii, o którym mowa w lit. d), zgodnie z kluczowymi elementami określonymi w załączniku II;
- b) akt wykonawczy ustanawiający format deklaracji dotyczącej śladu węglowego, o której mowa w akapicie pierwszym. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 73 w celu zmiany wymogów informacyjnych określonych w akapicie pierwszym.

2. Akumulatory pojazdów elektrycznych i baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh są opatrzone widoczną, wyraźnie czytelną i nieusuwalną etykietą wskazującą klasę efektywności pod względem śladu węglowego, której odpowiada dana bateria.

Oprócz informacji określonych w ust. 1 w dokumentacji technicznej wykazuje się, że zadeklarowany ślad węglowy i powiązana z nim klasyfikacja ze względu na klasę efektywności pod względem śladu węglowego zostały obliczone zgodnie z metodyką określoną w akcie delegowanym przyjętym przez Komisję zgodnie z akapitem czwartym.

Wymogi dotyczące klasy efektywności pod względem śladu węglowego zawarte w akapicie pierwszym mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r. do akumulatorów pojazdów elektrycznych oraz do baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania.

Nie później niż dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przyjmuje:

- a) akt delegowany zgodnie z art. 73 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie klas efektywności pod względem śladu

węglowego, o których mowa w akapicie pierwszym. Przy przygotowaniu tego aktu delegowanego Komisja bierze pod uwagę właściwe kluczowe elementy określone w załączniku II;

- b) akt wykonawczy ustanawiający formaty etykietowania, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz format deklaracji dotyczącej klasy efektywności pod względem śladu węglowego, o której mowa w akapicie drugim. Akt ten przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

3. Akumulatorom pojazdów elektrycznych i bateriom przemysłowym wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh – dla każdego modelu baterii i partii na zakład produkcyjny – musi towarzyszyć dokumentacja techniczna, w której wskazano, że deklarowana wartość śladu węglowego w całym cyklu życia jest niższa od maksymalnego progu określonego w akcie delegowanym przyjętym przez Komisję zgodnie z akapitem trzecim.

Wymóg dotyczący maksymalnego progu śladu węglowego w całym cyklu życia zawarty w akapicie pierwszym ma zastosowanie od dnia 1 lipca 2027 r. do akumulatorów pojazdów elektrycznych oraz do baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania.

Nie później niż dnia 1 lipca 2026 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 73 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie maksymalnego progu śladu węglowego w całym cyklu życia, o którym mowa w akapicie pierwszym. Przy przygotowaniu tego aktu delegowanego Komisja bierze pod uwagę właściwe kluczowe elementy określone w załączniku II.

Wprowadzenie maksymalnego progu śladu węglowego w całym cyklu życia powoduje w razie potrzeby zmianę klasyfikacji klas efektywności pod względem śladu węglowego baterii, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 8

Zawartość materiałów z recyklingu w bateriach przemysłowych, akumulatorach pojazdów elektrycznych i akumulatorach samochodowych

1. Od dnia 1 stycznia 2027 r. bateriom przemysłowym, akumulatorom pojazdów elektrycznych i akumulatorom samochodowym z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh, które zawierają kobalt, ołów, lit lub nikiel w masie czynnej, musi towarzyszyć dokumentacja techniczna zawierająca informacje dotyczące ilości kobaltu, ołowiu, litu lub niklu odzyskanego z odpadów obecnego w masie czynnej w każdym modelu baterii i partii na zakład produkcyjny.

Do dnia 31 grudnia 2025 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający metodykę obliczania i weryfikacji ilości kobaltu, ołowiu, litu lub niklu odzyskanego z odpadów obecnego w masie czynnej w bateriach, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz format dokumentacji technicznej. Wspomniany akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

2. Od dnia 1 stycznia 2030 r. bateriom przemysłowym, akumulatorom pojazdów elektrycznych i akumulatorom samochodowym z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh, które zawierają kobalt, ołów, lit lub nikiel w masie czynnej, musi towarzyszyć dokumentacja techniczna, w której wykazano, że baterie te zawierają następujący minimalny udział kobaltu, ołowiu, litu lub niklu

odzyskanego z odpadów obecnego w masie czynnej w każdym modelu baterii i partii na zakład produkcyjny:

- a) 12 % kobaltu;
  - b) 85 % ołowiu;
  - c) 4 % litu;
  - d) 4 % niklu.
3. Od dnia 1 stycznia 2035 r. bateriom przemysłowym, akumulatorom pojazdów elektrycznych i akumulatorom samochodowym z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh, które zawierają kobalt, ołów, lit lub nikiel w masie czynnej, musi towarzyszyć dokumentacja techniczna, w której wykazano, że baterie te zawierają następujący minimalny udział kobaltu, ołowiu, litu lub niklu odzyskanego z odpadów obecnego w masie czynnej w każdym modelu baterii i partii na zakład produkcyjny:
- a) 20 % kobaltu;
  - b) 85 % ołowiu;
  - c) 10 % litu;
  - d) 12 % niklu.
4. Gdy jest to uzasadnione i odpowiednie ze względu na dostępność kobaltu, ołowiu, litu lub niklu odzyskanego z odpadów lub ich brak Komisja jest uprawniona do przyjęcia do dnia 31 grudnia 2027 r. aktu delegowanego zgodnie z art. 73, aby zmienić poziomy docelowe określone w ust. 2 i 3.

Artykuł 9

Wymogi dotyczące wydajności i trwałości baterii przenośnych ogólnego stosowania

1. Od dnia 1 stycznia 2027 r. baterie przenośne ogólnego stosowania muszą spełniać wartości dotyczące parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości określonych w załączniku III, ustanowione w aktach delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 2
2. Do dnia 31 grudnia 2025 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 73, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie minimalnych wartości parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości określonych w załączniku III, które baterie przenośne ogólnego stosowania mają osiągnąć.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 73 w celu zmiany parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości określonych w załączniku III w związku z postępowaniem naukowo-technicznym.

Przy przygotowywaniu aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja rozważa potrzebę ograniczenia wpływu na środowisko w cyklu życia baterii przenośnych ogólnego stosowania oraz uwzględnienia właściwych norm międzynarodowych i systemów etykietowania. Komisja zapewnia również, aby przepisy określone w tym akcie delegowanym nie miały znacznego negatywnego wpływu na funkcjonalność tych baterii lub urządzeń, do których baterie te są wmontowywane, przystępność cenową i koszt dla użytkownika końcowego oraz konkurencyjność przemysłu. Na wytwórców przedmiotowych baterii i urządzeń nie może zostać narzucone nadmierne obciążenie administracyjne.

3. Do dnia 31 grudnia 2030 r. Komisja ocenia wykonalność środków w celu stopniowego wycofania baterii przenośnych ogólnego stosowania nienadających się do powtórnego naładowania w celu zminimalizowania ich wpływu na środowisko na podstawie metodyki oceny cyklu życia. W tym celu Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oraz rozważy zastosowanie stosownych środków, w tym przyjęcie wniosków ustawodawczych.

Artykuł 10

Wymogi w zakresie wydajności i trwałości dotyczące baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych

1. Od dnia [12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] bateriom przemysłowym wielokrotnego ładowania i akumulatorom pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh musi towarzyszyć dokumentacja techniczna zawierająca wartości parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości określone w części A załącznika IV.

Dokumentacja techniczna, o której mowa w akapicie pierwszym, musi również zawierać wyjaśnienie specyfikacji technicznej, norm i warunków wykorzystanych do zmierzenia, obliczenia lub oszacowania wartości parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości. Wyjaśnienie to musi zawierać co najmniej elementy określone w części B załącznika IV.

2. Od dnia 1 stycznia 2026 r. baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh muszą spełniać minimalne wartości określone w akcie delegowanym przyjętym przez Komisję zgodnie z ust. 3 w odniesieniu do parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości określonych w części A załącznika IV.
3. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 73, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie minimalnych wartości parametrów wydajności elektrochemicznej i trwałości określonych w części A załącznika IV, które baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh muszą spełniać.

Przy przygotowywaniu aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja rozważa potrzebę ograniczenia wpływu na środowisko w cyklu życia baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh i zapewnia, aby określone w nim wymogi nie miały znacznego negatywnego wpływu na funkcjonalność tych baterii lub urządzeń, do których baterie te są wmontowywane, ich przystępność cenową i konkurencyjność przemysłu. Na wytwórców przedmiotowych baterii i urządzeń nie może zostać narzucone nadmierne obciążenie administracyjne.

Artykuł 11

Możliwość usuwania i wymiany baterii przenośnych

1. Baterie przenośne wmontowane w urządzenia muszą być łatwe do usunięcia i wymiany przez użytkownika końcowego lub przez niezależnych operatorów w okresie żywotności urządzenia, jeśli baterie mają krótszy okres trwałości niż urządzenie, lub co najmniej na koniec okresu trwałości urządzenia.

Bateria jest łatwa do wymiany, gdy po jej usunięciu z urządzenia może być zastąpiona przez podobną baterię, bez wpływu na działanie lub wydajność tego urządzenia.

2. Obowiązki określone w ust. 1 nie mają zastosowania, gdy:
  - a) ze względu na bezpieczeństwo, wydajność, względy medyczne lub względy integralności danych niezbędna jest ciągłość zasilania i wymagane jest stałe połączenie pomiędzy urządzeniem i baterią przenośną; lub
  - b) funkcjonowanie baterii jest możliwe tylko wtedy, gdy została ona wbudowana w strukturę urządzenia.
3. Komisja przyjmuje wytyczne w celu ułatwienia zharmonizowanego stosowania odstępstw określonych w ust. 2.

Artykuł 12

Bezpieczeństwo stacjonarnych systemów magazynowania energii

1. Do stacjonarnych systemów magazynowania energii dołącza się dokumentację techniczną, w której wskazano, że są one bezpieczne podczas ich zwykłego działania i korzystania z nich, w tym przedstawiono dowody na to, że zostały one z powodzeniem poddane testom pod kątem parametrów bezpieczeństwa określonych w załączniku V, do przeprowadzenia których należy stosować najnowocześniejsze metodyki przeprowadzania testów.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 73 w celu zmiany parametrów bezpieczeństwa określonych w załączniku V w związku z postępowaniem naukowo-technicznym.

Rozdział III

Wymogi w zakresie etykietowania i wymogi informacyjne

Artykuł 13

Etykietowanie baterii

1. Od dnia 1 stycznia 2027 r. baterie oznaczają się etykietą zawierającą informacje określone w części A załącznika VI.
2. Od dnia 1 stycznia 2027 r. baterie przenośne i akumulatory samochodowe są oznakowane etykietą zawierającą informacje na temat ich pojemności, a baterie przenośne są oznakowane etykietą zawierającą informacje o minimalnej średniej trwałości w określonych zastosowaniach.
3. Od dnia 1 lipca 2023 r. baterie oznaczają się symbolem wskazującym na „selektywną zbiórkę” zgodnie z wymogami określonymi w części B załącznika VI.

Symbol ten musi zajmować co najmniej 3 % największej powierzchni bocznej baterii, osiągając maksymalne wymiary 5×5 cm.

W przypadku cylindrycznych ogniw baterii symbol ten musi zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii, osiągając maksymalne wymiary 5×5 cm.

W przypadku gdy wielkość baterii jest taka, że symbol byłby mniejszy niż $0,5 \times 0,5$ cm, baterii nie trzeba oznaczać, ale na opakowaniu należy nadrukować symbol o wymiarach co najmniej 1×1 cm.

4. Od dnia 1 lipca 2023 r. baterie zawierające powyżej 0,002 % kadmu lub powyżej 0,004 % ołowiu oznacza się symbolem chemicznym danego metalu: Cd lub Pb.
Symbol wskazujący na zawartość metalu ciężkiego należy nadrukować poniżej symbolu przedstawionego w części B załącznika VI i musi on zajmować powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.
5. Baterie są oznaczone kodem QR zgodnie z załącznikiem VI część C, który zapewnia dostęp do następujących informacji:
  - a) od dnia 1 stycznia 2027 r. – w odniesieniu do wszystkich baterii – informacji, o których mowa w ust. 1;
  - b) od dnia 1 stycznia 2027 r. – w odniesieniu do baterii przenośnych i akumulatorów samochodowych – informacji, o których mowa w ust. 2;
  - c) od dnia 1 stycznia 2023 r. – w odniesieniu do wszystkich baterii – symbolu, o którym mowa w ust. 3;
  - d) od dnia 1 stycznia 2023 r. – w odniesieniu do baterii zawierających więcej niż 0,002 % kadmu lub więcej niż 0,004 % ołowiu – symbolu, o którym mowa w ust. 4;
  - e) od [12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] – w odniesieniu do baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych – do sprawozdania, o którym mowa w art. 39 ust. 6;
  - f) od dnia 1 lipca 2024 r. – w odniesieniu do akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh – do deklaracji dotyczącej śladu węglowego, o której mowa w art. 7 ust. 1;
  - g) od dnia 1 stycznia 2026 r. – w odniesieniu do akumulatorów pojazdów elektrycznych i baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh – do klasy efektywności pod względem śladu węglowego, o której mowa w art. 7 ust. 2;
  - h) od dnia 1 stycznia 2027 r. w odniesieniu do baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania, akumulatorów samochodowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh – do informacji na temat ilości kobaltu, ołowiu, litu i niklu odzyskanego z odpadów i obecnego w masie czynnej w baterii, zgodnie z art. 8;
  - i) od dnia 1 stycznia 2023 r. – w odniesieniu do wszystkich baterii – deklaracji, o której mowa w ust. 18;
  - j) od dnia 1 lipca 2023 r. – w odniesieniu do wszystkich baterii – informacji, o których mowa w art. 60 ust. 1 lit. a)–f).
6. Etykiety i kod QR, o których mowa w ust. 1–5, drukuje się lub graweruje na baterii w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter i rozmiar baterii, etykiety umieszcza się na opakowaniu oraz w dokumentach towarzyszących baterii.
7. Do dnia 31 grudnia 2025 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia zharmonizowanych specyfikacji dotyczących wymogów dotyczących

etykietowania, o których mowa w ust. 1 i 2. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

Artykuł 14

Informacje na temat stanu zdrowia i przewidywanej żywotności baterii

1. Baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania i akumulatory pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh zawierają system zarządzania baterią, w którym znajdują się dane o parametrach niezbędne do ustalenia stanu zdrowia i przewidywanej żywotności baterii, o których mowa w załączniku VII.
2. Dostępu do danych w systemie zarządzania baterią, o którym mowa w ust. 1, udziela się na zasadzie niedyskryminacji w dowolnym momencie osobie prawnej lub fizycznej, która nabyła baterię zgodnie z prawem, lub każdej osobie trzeciej działającej w jej imieniu na potrzeby:
  - a) oceny wartości końcowej baterii i zdolności do dalszego wykorzystania;
  - b) ułatwienia ponownego użycia, wykorzystania do innych celów lub regeneracji baterii;
  - c) udostępniania baterii niezależnym agregatorom lub uczestnikom rynku poprzez magazynowanie energii.
3. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w charakterze uzupełniającym w stosunku do prawa Unii w odniesieniu do homologacji typu pojazdów.

Rozdział IV

Zgodność baterii

Artykuł 15

Domniemanie zgodności baterii

1. Dla celów zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami określonymi w art. 9, 10, 12, 13 i art. 59 ust. 5 lit. a) niniejszego rozporządzenia pomiarów i obliczeń dokonuje się w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury uwzględniającej powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, których wyniki uznaje się za charakteryzujące się niską niepewnością, w tym metody określone w normach, których numery referencyjne zostały opublikowane w tym celu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. W przypadku baterii badanych zgodnie z normami zharmonizowanymi – lub ich częściami – do których odniesienie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, domniemywa się, że spełniają one wymagania określone w art. 9, 10, 13 i art. 59 ust. 5 lit. a) w zakresie, w jakim wymagania te podlegają tym normom zharmonizowanym.
3. W przypadku baterii zgodnych z normami zharmonizowanymi – lub ich częściami – do których odniesienie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, domniemywa się, że spełniają one wymagania określone w art. 12 w zakresie, w jakim wymagania te podlegają tym normom zharmonizowanym.

Artykuł 16
Wspólne specyfikacje

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych ustanawiających wspólne specyfikacje dotyczące wymogów określonych w art. 9, 10, 12, 13, art. 59 ust. 5 lit. a) lub testów, o których mowa w art. 15 ust. 2, jeżeli:
  - a) te wymogi lub testy nie są objęte normami zharmonizowanymi – lub ich częściami – do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej; lub
  - b) Komisja zauważa nadmierne opóźnienia w przyjmowaniu norm zharmonizowanych, o które wnioskowano, lub uznaje, że odpowiednie normy zharmonizowane nie są wystarczające; lub
  - c) Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, zdecydowała o utrzymaniu w mocy ograniczenia lub o wycofaniu odniesień do norm zharmonizowanych – lub ich części – którymi objęte są dane wymogi lub testy.

Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

2. W przypadku baterii poddanych testom na podstawie wspólnych specyfikacji lub ich części domniemywa się, że spełniają one wymagania określone w art. 9, 10, 13 i art. 59 ust. 5 lit. a) w zakresie, w jakim wymagania te podlegają tym wspólnym specyfikacjom lub ich częściom i, w stosownych przypadkach, że osiągnięto minimalne wartości określone dla tych parametrów.
3. Domniemywa się, że baterie, które są zgodne ze wspólnymi specyfikacjami lub ich częściami, są zgodne z wymogami określonymi w art. 12 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają tym wspólnym specyfikacjom lub ich częściom.

Artykuł 17
Procedury oceny zgodności

1. Przed wprowadzeniem baterii do obrotu lub oddaniem do użytku wytwórca lub jego upoważniony przedstawiciel zapewnia przeprowadzenie oceny zgodności produktu z wymogami rozdziałów II i III niniejszego rozporządzenia.
2. Ocenę zgodności baterii z wymogami określonymi w art. 6, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w części A załącznika VIII.
3. Ocenę zgodności baterii z wymogami określonymi w art. 7, 8 i 39 przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w części B załącznika VIII.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 73 w celu zmiany załącznika VIII poprzez wprowadzenie dodatkowych etapów weryfikacji w modułach oceny zgodności lub poprzez zastąpienie tych modułów innymi modułami określonymi w decyzji nr 768/2008/WE, w stosownych przypadkach po dostosowaniu ich do konkretnych wymagań dotyczących baterii.
5. Ewidencja i korespondencja związane z oceną zgodności baterii są prowadzone w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka notyfikowana przeprowadzająca procedury oceny zgodności, o których mowa w ust. 1 i 2, lub w języku akceptowanym przez ten organ.

Artykuł 18
Deklaracja zgodności UE

1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymagań określonych w rozdziałach II i III.
2. Deklaracja zgodności UE jest sporządzana według wzoru określonego w załączniku IX, zawiera elementy wyszczególnione w odpowiednich modułach przewidzianych w załączniku VIII oraz jest stale aktualizowana. Deklaracja jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym bateria jest wprowadzana do obrotu lub oddana do użytku.
3. Jeżeli dany model baterii podlega więcej niż jednemu aktowi prawa Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, sporządzana jest jedna deklaracja zgodności UE odnosząca się do wszystkich takich aktów prawa Unii. W takiej deklaracji podaje się te odpowiednie akty prawa Unii, włącznie z odniesieniem do ich publikacji.

Artykuł 19
Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE

Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 20
Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE

1. Oznakowanie CE umieszcza się na baterii w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter baterii, umieszcza się je na opakowaniu oraz w dokumentach towarzyszących baterii.
2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem baterii do obrotu.
3. Za oznakowaniem CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadza ocenę zgodności. Numer ten umieszcza sama jednostka notyfikowana lub wytwórca, lub jego upoważniony przedstawiciel, zgodnie z poleceniem jednostki notyfikowanej.
4. Za oznakowaniem CE i numerem identyfikacyjnym, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się, w stosownych przypadkach, oznakowanie wskazujące na szczególne zagrożenie, użytkowanie lub inne zagrożenie związane z użytkowaniem, magazynowaniem, przetwarzaniem lub transportem baterii.
5. Państwa członkowskie korzystają z istniejących mechanizmów, aby zapewnić prawidłowe stosowanie systemu oznakowania CE, oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku jego niewłaściwego wykorzystania.

Rozdział V

Notyfikowanie jednostek oceniających zgodność

Artykuł 21 *Notyfikacja*

Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki oceniające zgodność uprawnione do dokonywania oceny zgodności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 22 *Organy notyfikujące*

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i przeprowadzanie procedur koniecznych do oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym na potrzeby zapewnienia zgodności z art. 25.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena i monitorowanie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i zgodnie z nimi.
3. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podmiotowi, który nie jest podmiotem prawa publicznego, taki podmiot musi posiadać osobowość prawną oraz spełniać odpowiednio wymagania określone w art. 23. Taki podmiot musi być ponadto przygotowany na pokrycie zobowiązań wynikających z prowadzonej działalności.
4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3.

Artykuł 23 *Wymogi dotyczące organów notyfikujących*

1. Organ notyfikujący ustanawia się, organizuje i zarządza się nim w taki sposób, by chronić obiektywność i bezstronność jego działań oraz by uniknąć konfliktu interesów z jednostkami notyfikowanymi i jednostkami oceniającymi zgodność wnioskującymi o notyfikację zgodnie z art. 28.
2. Sposób organizacji organu notyfikującego musi zapewniać podejmowanie każdej decyzji dotyczącej notyfikowania jednostki oceniającej zgodność przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę jednostek oceniających zgodność, które wnioskuje o notyfikację zgodnie z art. 28.
3. Organ notyfikujący nie może oferować ani realizować żadnych działań pozostających w gestii jednostek oceniających zgodność, ani nie może świadczyć usług w zakresie konsultacji na zasadach komercyjnych, konkurując z innymi podmiotami.
4. Organ notyfikujący zapewnia poufność informacji, które otrzymuje. Będzie on jednak prowadzić wymianę informacji na temat jednostek notyfikowanych z Komisją i z organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z innymi istotnymi organami krajowymi.

5. Organ notyfikujący musi dysponować odpowiednią liczbą pracowników posiadających kompetencje do właściwego wykonywania swoich zadań.

Artykuł 24

Obowiązki organów notyfikujących w zakresie informowania

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikacji jednostek oceniających zgodność oraz monitorowania jednostek notyfikowanych, jak również o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 25

Wymogi dotyczące jednostek notyfikowanych

1. Na potrzeby notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełnić wymogi określone w ust. 2–11.
2. Jednostkę oceniającą zgodność ustanawia się na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego i posiada ona osobowość prawną.
3. Jednostka oceniająca zgodność musi być stroną trzecią, funkcjonującą niezależnie od wszelkich powiązań biznesowych i modelu baterii, który ocenia, a w szczególności od wytwórców baterii i ich partnerów handlowych, inwestorów posiadających udziały w zakładach wytwórców baterii oraz od innych jednostek notyfikowanych i ich stowarzyszeń przedsiębiorców, spółek dominujących lub spółek zależnych.
4. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, wytwórcami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami baterii, które poddają ocenie, ani przedstawicielami żadnej z wymienionych stron. Nie wyklucza to używania baterii, które są niezbędne do prowadzenia działalności jednostki oceniającej zgodność, ani używania baterii do celów prywatnych.

Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu, instalację, używanie lub konserwację takich baterii ani nie reprezentują stron zaangażowanych w taką działalność. Nie mogą oni angażować się w działalność, która może zagrażać niezależności ich osądów i wiarygodności w odniesieniu do działań związanych z oceną zgodności będących przedmiotem notyfikacji. Dotyczy to w szczególności usług konsultingowych.

Jednostka oceniająca zgodność zapewnia, aby działalność jej spółek dominujących lub spółek-siostr, spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywizm ani bezstronność jej działalności związanej z oceną zgodności.

5. Jednostka oceniająca zgodność i jej pracownicy wykonują zadania związane z oceną zgodności z najwyższym stopniem rzetelności zawodowej, muszą posiadać konieczne kwalifikacje techniczne w danej dziedzinie oraz nie mogą być poddawani żadnym naciskom ani zachętom, zwłaszcza finansowym, które mogłyby wpływać na ich osąd lub wyniki działań związanych z oceną zgodności, w szczególności ze strony osób lub grup osób mających interes w wynikach działalności takiej jednostki i jej pracowników.

6. Jednostka oceniająca zgodność musi być zdolna do realizacji wszystkich działań związanych z oceną zgodności, o których mowa w załączniku VIII i w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje te zadania samodzielnie, czy są one wykonywane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Przez cały czas i dla każdej procedury oceny zgodności oraz każdego z modeli baterii będących przedmiotem notyfikacji dana jednostka oceniająca zgodność musi dysponować niezbędnymi:

- a) pracownikami wewnętrznymi posiadającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do realizacji zadań związanych z oceną zgodności;
- b) opisami procedur, według których przeprowadza się ocenę zgodności, co gwarantuje przejrzystość i możliwość odtworzenia tych procedur;
- c) odpowiednimi politykami i stosownymi procedurami umożliwiającymi odróżnienie działań wykonywanych jako jednostka notyfikowana od wszelkiej innej działalności;
- d) procedurami służącymi prowadzeniu działalności związanej z oceną zgodności przy należytym uwzględnieniu wielkości przedsiębiorstwa, sektora, w którym ono działa, struktury przedsiębiorstwa, stopnia złożoności technologii danej baterii oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcji.

Jednostka oceniająca zgodność przez cały czas musi mieć dostęp do przyrządów i pomieszczeń wykorzystywanych do testów niezbędnych w przypadku każdej procedury oceny zgodności oraz każdego z modeli baterii będących przedmiotem notyfikacji.

7. Pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności muszą mieć:

- a) gruntowne szkolenie zawodowe i techniczne, obejmujące wszystkie działania związane z oceną zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji jednostki oceniającej zgodność;
- b) wystarczającą znajomość wymogów dotyczących ocen, które przeprowadzają, oraz odpowiednie uprawnienia do przeprowadzania takich ocen;
- c) odpowiednią znajomość i zrozumienie wymogów określonych w rozdziałach II i III, mających zastosowanie norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 15, oraz wspólnych specyfikacji, o których mowa w art. 16, a także stosownych przepisów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego i przepisów krajowych;
- d) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, zapisów i sprawozdań potwierdzających, że oceny zgodności zostały przeprowadzone.

8. Gwarantuje się bezstronność jednostki oceniającej zgodność, jej kierownictwa najwyższego szczebla i pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie działań związanych z oceną zgodności.

Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa jednostki oceniającej zgodność oraz jej pracowników odpowiedzialnych za realizację działań w ramach oceny zgodności nie może zależeć od liczby przeprowadzonych ocen zgodności ani od ich wyników.

9. Jednostka oceniająca zgodność musi wykupić ubezpieczenie od odpowiedzialności, chyba że na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym realizuje się działania, odpowiedzialność spoczywa na państwie, lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada to państwo członkowskie.
10. Pracownicy jednostki oceniającej zgodność dochowują tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania działań związanych z oceną zgodności na podstawie załącznika VIII, nie dotyczy to jednak stosunków z właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym realizowane są zadania. Prawa własności podlegają ochronie.
11. Jednostka oceniająca zgodność bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej oraz w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie art. 37, lub zapewnia informowanie o tej działalności swoich pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie działań związanych z oceną zgodności, stosując jako ogólne wytyczne decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac tej grupy.

Artykuł 26

Domniemanie zgodności jednostek notyfikowanych

Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych – lub ich częściach – do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 25 na zasadzie domniemania, jeżeli mające zastosowanie normy zharmonizowane obejmują te wymagania.

Artykuł 27

Jednostki zależne i podwykonawcy jednostek notyfikowanych

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca podwykonawstwo określonych zadań związanych z oceną zgodności lub korzysta z usług jednostki zależnej, zapewnia ona, aby podwykonawca lub jednostka zależna spełniali wymogi określone w art. 25 oraz odpowiednio informuje o tym organ notyfikujący.
2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie mają siedzibę.
3. Czynności te można zlecać podwykonawcom lub powierzać do wykonania jednostce zależnej wyłącznie za zgodą klienta. Podwykonawcy ani spółce zależnej nie można zlecać ustanawiania procedur wewnętrznych, ogólnych polityk, kodeksów postępowania lub innych przepisów wewnętrznych, ani sprawowania nadzoru nad tymi kwestiami, a także przydzielania pracowników do poszczególnych zadań oraz podejmowania decyzji w sprawie certyfikacji.
4. Jednostka notyfikowana przechowuje do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny kwalifikacji podwykonawcy lub jednostki zależnej oraz prac wykonywanych przez podwykonawcę lub jednostkę zależną zgodnie z załącznikiem VIII.

Artykuł 28
Wniosek o notyfikację

1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność.
2. Do wniosku o notyfikację dołącza się opis działań związanych z oceną zgodności, modułów oceny zgodności określonych w załączniku VIII oraz modeli baterii, w odniesieniu do których jednostka oceniająca zgodność uważa się za kompetentną, jak również certyfikat akredytacji wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymogi określone w art. 25.
3. Jeżeli dana jednostka oceniająca zgodność nie może przedłożyć certyfikatu akredytacji, o którym mowa w ust. 2, przedkłada organowi notyfikującemu wszystkie dowody w postaci dokumentów niezbędne do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania faktu spełniania przez nią wymagań ustanowionych w art. 25, w tym zapewnia odpowiednią dokumentację, w której wykazano, że jednostka oceniająca zgodność funkcjonuje niezależnie w rozumieniu ust. 3 tego artykułu.

Artykuł 29
Procedura notyfikacji

1. Organ notyfikujący może zgłaszać wyłącznie jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymogi określone w art. 25.
2. Organ notyfikujący wysyła powiadomienie do Komisji i pozostałych państw członkowskich o każdej jednostce oceniającej zgodność, o której mowa w ust. 1, przy użyciu narzędzia elektronicznego do notyfikacji opracowanego i zarządzanego przez Komisję.
3. Do notyfikacji załącza się wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, baterii, których to dotyczy, oraz stosowne poświadczenie kompetencji.
4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 28 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim dowody w postaci dokumentów potwierdzających kompetencje jednostki oceniającej zgodność oraz wprowadzone ustalenia, aby zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymagań określonych w art. 25.
5. Dana jednostka oceniająca zgodność może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem, że Komisja i pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, o którym mowa w art. 28 ust. 2, lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji w przypadku korzystania z dowodów w postaci dokumentów, o których mowa w art. 28 ust. 3.
6. Organ notyfikujący informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących notyfikacji, o której mowa w ust. 2.

Artykuł 30

Numery identyfikacyjne i wykazy jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.
Komisja przydziela taki niepowtarzalny numer, nawet gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy szeregu unijnych aktów prawnych.
2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych, włącznie z przydzielonymi im numerami identyfikacyjnymi oraz informacją na temat działań związanych z oceną zgodności będących przedmiotem notyfikacji.
Komisja zapewnia na bieżąco aktualizację tego wykazu.

Artykuł 31

Zmiany w notyfikacji

1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdza lub otrzymuje informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania ustanowione w art. 25 lub nie wykonuje swoich obowiązków, organ notyfikujący, odpowiednio, ogranicza, zawiesza lub cofa notyfikację, w zależności od powagi niespełnianych wymagań lub niewykonanych obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub wycofania notyfikacji, lub w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną, organ notyfikujący przyjmuje właściwe środki w celu zapewnienia, by aktami tej jednostki zajęła się inna jednostka notyfikowana albo by były one dostępne na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.

Artykuł 32

Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informację o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub dalszego wywiązywania się przez tę jednostkę z nałożonych na nią obowiązków i zachowania zgodności z wymaganiami.
2. Na żądanie Komisji organ notyfikujący udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki notyfikowanej.
3. Komisja odpowiada za utrzymanie w tajemnicy wszystkich informacji szczególnie chronionych uzyskanych w trakcie dochodzenia.
4. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, przyjmuje akt wykonawczy wzywający organ notyfikujący do podjęcia koniecznych działań naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji, jeżeli zachodzi taka potrzeba. Akt ten przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

Artykuł 33

Obowiązki operacyjne jednostek notyfikowanych

1. Jednostka notyfikowana przeprowadza oceny zgodności zgodnie z procedurami oceny zgodności określonymi w załączniku VIII.

2. Jednostka notyfikowana wykonuje swoje zadania w sposób proporcjonalny, unikając zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych i należycie uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym to przedsiębiorstwo działa, strukturę przedsiębiorstwa, stopień złożoności baterii, która ma zostać poddana ocenie, oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcji.
Jednostka notyfikowana zachowuje jednak przy tym odpowiednią rygorystyczność i poziom ochrony wymagane dla zagwarantowania zgodności baterii z niniejszym rozporządzeniem.
3. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdza, że wytwórca nie spełnił wymagań ustanowionych w rozdziałach II i III, normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 15, wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 16, czy też w innych specyfikacjach technicznych, zobowiązuje ona wytwórcę do podjęcia stosownych działań naprawczych w związku z drugą i ostateczną decyzją w sprawie certyfikacji, chyba że niedociągnięcia nie mogą być naprawione, co uniemożliwia wydanie certyfikatu.
4. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu certyfikatu zgodności lub przyjęciu decyzji o zatwierdzeniu jednostka notyfikowana stwierdza, że bateria nie jest już zgodna z wymaganiami, zobowiązuje wytwórcę do podjęcia stosownych działań naprawczych, a w razie potrzeby zawiesza lub cofa wydany certyfikat zgodności lub decyzję o zatwierdzeniu.
5. W razie niepodjęcia działań naprawczych, lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza, zawiesza lub cofa wszelkie certyfikaty zgodności lub decyzje o zatwierdzeniu, stosownie do sytuacji.

Artykuł 34

Odwołanie od decyzji jednostek notyfikowanych

Państwa członkowskie zapewniają dostępność procedury odwoławczej od decyzji jednostek notyfikowanych.

Artykuł 35

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie informowania

1. Jednostka notyfikowana informuje organ notyfikujący:
  - a) o każdym przypadku odmowy wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu zgodności lub decyzji o zatwierdzeniu;
  - b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres lub warunki notyfikacji;
  - c) o każdym przypadku zażądania przez organ nadzoru rynku udzielenia informacji dotyczących działań związanych z oceną zgodności;
  - d) na żądanie, o wszelkich podejmowanych działaniach związanych z oceną zgodności wchodzących w zakres ich notyfikacji oraz o innych realizowanych zadaniach, w tym o działalności transgranicznej i podwykonawstwie.
2. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym prowadzącym podobne działania związane z oceną zgodności i zajmującym się tymi samymi bateriami odpowiednie informacje na temat kwestii, w przypadku których wyniki oceny zgodności były negatywne, oraz – na żądanie – również tych, w przypadku których były one pozytywne.

Artykuł 36
Wymiana doświadczeń

Komisja organizuje wymianę doświadczeń między organami krajowymi państw członkowskich odpowiedzialnymi za strategię w zakresie notyfikacji.

Artykuł 37
Koordinacja jednostek notyfikowanych

Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację koordynacji i współpracy między jednostkami notyfikowanymi, w formie sektorowego zespołu lub zespołów jednostek notyfikowanych.

Jednostki notyfikowane uczestniczą w pracach tej grupy lub tych grup bezpośrednio lub poprzez wyznaczonych przedstawicieli.

Rozdział VI

Obowiązki podmiotów gospodarczych inne niż obowiązki określone w rozdziale VII

Artykuł 38
Obowiązki wytwórców

1. Wprowadzając baterię do obrotu lub oddając do użytku, w tym również na potrzeby własne wytwórcy, wytwórcy muszą zapewnić, aby baterię tę:
  - a) zaprojektowano i wytworzono zgodnie z wymogami określonymi w art. 6–12 i art. 14; oraz
  - b) oznakowano zgodnie z wymogami określonymi w art. 13.
2. Wytwórcy sporządzają dla baterii dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VIII, oraz przeprowadzają w stosownych przypadkach odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 17 ust. 2 i 3, lub zlecają przeprowadzenie takiej procedury, przed wprowadzeniem baterii do obrotu lub oddaniem jej do użytku.
3. Jeżeli odpowiednia procedura oceny zgodności, o której mowa w art. 17 ust. 2 i 3, wykazała, że bateria spełnia obowiązujące wymogi, wytwórcy sporządzają deklarację zgodności UE zgodnie z art. 18 i umieszczają oznakowanie CE zgodnie z art. 19 i 20.
4. Wytwórcy zapewniają sporządzenie deklaracji zgodności UE zgodnie z art. 18, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, dla każdej baterii wprowadzanej przez nich do obrotu lub oddawanej do użytku.

W przypadku gdy jednemu użytkownikowi dostarczane jest kilka baterii jednocześnie, do danej partii lub przesyłki można jednak dołączyć jedną kopię deklaracji zgodności UE.
5. Wytwórcy przechowują dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VIII, oraz deklarację zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku i organów krajowych przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia baterii do obrotu lub oddania do użytku.

6. Wytwórcy zapewniają wprowadzenie procedur ustanowionych dla utrzymania zgodności baterii będącej częścią produkcji seryjnej z niniejszym rozporządzeniem. Zmiany w procesie produkcji lub projekcie, lub właściwościach baterii oraz zmiany w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 15, wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 16, lub w innych specyfikacjach technicznych, przez odniesienie do których stwierdza się lub weryfikuje zgodność baterii, uruchamiają procedurę ponownego zbadania oceny zgodności zgodnie z odpowiednią procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 17 ust. 2 i 3.
7. Wytwórcy zapewniają, aby bateria była oznakowana zgodnie z wymogami art. 13 ust. 1–8.
8. Wytwórcy umieszczają na opakowaniu baterii swoją nazwę, zarejestrowaną nazwą towarową lub zarejestrowany znak towarowy oraz umieszczają swój adres pocztowy i informacje do kontaktu w internecie. Adres pocztowy wskazuje pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z wytwórcą. Informacje te są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku i muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne.
9. Wytwórcy zapewniają, aby do każdej baterii wprowadzanej przez nich do obrotu lub oddawanej do użytku dołączono instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa zgodnie z art. 6–12 i art. 14.
10. Wytwórcy zapewniają dostęp do danych dotyczących parametrów w systemie zarządzania baterią, o którym mowa w art. 14 ust. 1 i art. 59 ust. 1 i 2, zgodnie z wymogami określonymi w tych artykułach.
11. Wytwórcy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że wprowadzone przez nich do obrotu lub oddane do użytku baterie są niezgodne z wymogami określonymi w rozdziałach II i III, niezwłocznie podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności baterii, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Ponadto w przypadku gdy baterie stwarzają zagrożenie, wytwórcy niezwłocznie informują o tym organ krajowy państwa członkowskiego, w którym baterie zostały udostępnione na rynku, podając szczegółowe informacje dotyczące zwłaszcza niezgodności oraz wszelkich podjętych działań naprawczych.
12. Wytwórcy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu wszelkie informacje i dokumentację techniczną niezbędną do wykazania zgodności danej baterii z wymogami określonymi w rozdziałach II i III. Wspomniane informacje i dokumentacja techniczna są dostarczane w formie papierowej albo elektronicznej. Wytwórcy, na żądanie organu krajowego, współpracują z tym organem w zakresie działań podejmowanych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarza bateria wprowadzana przez nich do obrotu lub oddawana do użytku.

Artykuł 39

Zobowiązanie podmiotów gospodarczych wprowadzających do obrotu baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania i akumulatory pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh do ustanowienia strategii w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw

1. Od dnia [12 miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia] podmiot gospodarczy wprowadzający do obrotu baterie przemysłowe wielokrotnego ładowania i akumulatory pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym i o pojemności powyżej 2 kWh jest zobowiązany do wywiązywania się ze spoczywających na nim

obowiązków związanych z należytą starannością w łańcuchu dostaw, określonych w ust. 2–5 niniejszego artykułu oraz do przechowywania dokumentacji wykazującej wywiązywanie się z tych obowiązków, w tym wyników weryfikacji zewnętrznej przeprowadzonej przez jednostki notyfikowane.

2. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1:

- a) przyjmuje i jednoznacznie przedstawia dostawcom i społeczeństwu politykę przedsiębiorstwa w zakresie łańcucha dostaw surowców wskazanych w załączniku X pkt 1;
- b) uwzględnia w swojej polityce łańcucha dostaw normy zgodne z normami określonymi we wzorze polityki łańcucha dostaw przedstawionym w załączniku II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności;
- c) organizuje swoje wewnętrzne systemy zarządzania tak, aby wspierały należytą staranność w łańcuchu dostaw, przydzielając członkom kadry kierowniczej wyższego szczebla obowiązek nadzorowania procesu należytej staranności w łańcuchu dostaw oraz przechowywania dokumentacji przez co najmniej pięć lat;
- d) ustanawia i stosuje system kontroli i przejrzystości w całym łańcuchu dostaw, w tym łańcuch kontroli pochodzenia produktu lub system identyfikowalności, lub identyfikacji podmiotów działających na wyższym szczeblu łańcucha dostaw.

System taki należy poprzeć dokumentacją zawierającą następujące informacje:

- i) opis surowca, w tym jego nazwę handlową i rodzaj;
- ii) nazwę i adres dostawcy, który dostarczył surowiec stosowany w bateriach podmiotowi gospodarczemu, który wprowadza do obrotu baterie zawierające przedmiotowy surowiec;
- (iii) kraj pochodzenia surowca oraz transakcje rynkowe od etapu wydobycia surowca po etap bezpośredniego dostawcy podmiotu gospodarczego;
- iv) ilości surowca stosowanego w baterii wprowadzonej do obrotu, wyrażone w procentach lub w masie;

wymogi określone w obecnej lit. d) można wdrażać poprzez uczestnictwo w systemach kierowanych przez przemysł;

- e) włącza politykę w zakresie łańcucha dostaw do umów i porozumień z dostawcami, w tym ich środki zarządzania ryzykiem;
- f) wprowadza mechanizm rozpatrywania skarg jako system wczesnego ostrzegania w związku z wiedzą o ryzyku lub zapewnia taki mechanizm w drodze uzgodnień dotyczących współpracy z innymi podmiotami gospodarczymi lub organizacjami, lub przez ułatwienie korzystania z usług zewnętrznego eksperta lub organu, jak np. rzecznika.

3. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1:

- a) określa i ocenia negatywne skutki związane z kategoriami ryzyka wymienionymi w załączniku X pkt 2 w swoim łańcuchu dostaw na podstawie informacji dostarczonych zgodnie z ust. 2, w świetle norm polityki łańcucha dostaw realizowanej przez ten podmiot;

- b) wdraża strategię reagowania na zidentyfikowane czynniki ryzyka opracowaną tak, aby zapobiegać negatywnym skutkom lub ograniczać je przez:
- i) zgłaszanie wyznaczonym w tym celu członkom kadry kierowniczej wyższego szczebla ustaleń z oceny ryzyka w łańcuchu dostaw;
  - ii) przyjęcie środków zarządzania ryzykiem zgodnych z załącznikiem II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności, z uwzględnieniem swoich zdolności do wywierania wpływu, a w stosownych przypadkach presji, na dostawców, którzy mogą najskuteczniej zapobiegać zidentyfikowanym czynnikom ryzyka lub ograniczać je;
  - (iii) wdrożenie planu zarządzania ryzykiem; monitorowanie i śledzenie wyników działań mających na celu ograniczenie ryzyka; składanie sprawozdań wyznaczonym do tego celu członkom kadry kierowniczej wyższego szczebla i rozważenie zawieszenia lub zakończenia współpracy z dostawcą po nieudanych próbach ograniczenia ryzyka na podstawie odpowiednich ustaleń umownych zgodnie z ust. 2 akapit drugi powyżej;
  - iv) przeprowadzenie dodatkowych ocen stanu faktycznego i ryzyka w odniesieniu do czynników ryzyka wymagających ograniczenia lub w następstwie zmiany okoliczności.

Jeżeli podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, prowadzi działania mające na celu ograniczenie ryzyka, kontynuując lub tymczasowo zawieszając handel, przeprowadza on konsultacje z dostawcami i zainteresowanymi stronami, których działania te dotyczą, w tym z organami administracji lokalnej i centralnej, organizacjami międzynarodowymi lub organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz stronami trzecimi, których działania te dotyczą, a także uzgadnia strategię wymiernego ograniczenia ryzyka w ramach planu zarządzania ryzykiem.

Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, określa i ocenia prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków w zakresie kategorii ryzyka w swoim łańcuchu dostaw określonych w załączniku X pkt 2 na podstawie dostępnych sprawozdań z weryfikacji zewnętrznej przeprowadzonej przez jednostkę notyfikowaną, dotyczącej dostawców w tym łańcuchu oraz, w stosownych przypadkach, poprzez ocenę jego praktyk w zakresie należytej staranności. Wspomniane sprawozdania z weryfikacji są zgodne z ust. 4 akapit pierwszy. W przypadku braku takich sprawozdań z weryfikacji zewnętrznej dotyczących dostawców, podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, określa i ocenia ryzyko w swoim łańcuchu dostaw w ramach własnego systemu zarządzania ryzykiem. W takich przypadkach podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza zewnętrzną weryfikację w zakresie zachowania należytej staranności dotyczącą jego własnych łańcuchów dostaw za pośrednictwem jednostki notyfikowanej zgodnie z ust. 4 akapit pierwszy.

Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, zgłasza ustalenia z oceny ryzyka, o której mowa w akapicie trzecim, wyznaczonym do tego celu członkom swojej kadry kierowniczej wyższego szczebla i wdraża strategię reagowania opracowaną tak, by zapobiegać negatywnym skutkom lub je łagodzić.

4. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, poddaje swoje strategie w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw weryfikacji przez jednostkę notyfikowaną („weryfikacja zewnętrzna”).

Weryfikacja zewnętrzna przez jednostkę notyfikowaną:

- a) obejmuje swoim zakresem wszystkie rodzaje działalności, procesy i systemy wykorzystywane przez podmioty gospodarcze w celu wdrożenia ich wymogów dotyczących należytej staranności w łańcuchu dostaw zgodnie z ust. 2, 3 i 5;
  - b) ma na celu stwierdzenie zgodności praktyk dotyczących należytej staranności w łańcuchu dostaw podmiotów gospodarczych wprowadzających baterie do obrotu zgodnie z ust. 2, 3 i 5;
  - c) prowadzi do przedstawienia podmiotom gospodarczym wprowadzającym baterie do obrotu zaleceń dotyczących sposobów poprawy ich praktyk dotyczących należytej staranności w łańcuchu dostaw;
  - d) spełnia zasady niezależności, kompetencji i rozliczalności audytu określone w wytycznych OECD dotyczących należytej staranności.
5. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, na żądanie, udostępnia organom nadzoru rynku państwa członkowskiego wszelkie wyniki weryfikacji zewnętrznej zgodnie z ust. 4 lub dowód zgodności z systemem należytej staranności w łańcuchu dostaw, uznanym przez Komisję zgodnie z art. 72.
6. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, udostępnia swoim bezpośrednim nabywcom na niższym szczeblu łańcucha dostaw wszelkie informacje uzyskane i przechowywane zgodnie z jego strategią w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw, z należyтым uwzględnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa i innych kwestii związanych z konkurencją.
- Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, corocznie, w jak najszerszym zakresie, w tym w internecie, podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie dotyczące jego strategii w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw. Sprawozdanie to określa działania podjęte przez ten podmiot gospodarczy w celu wypełnienia wymogów określonych w ust. 2 i 3, w tym ustalenia dotyczące znaczących niekorzystnych skutków w odniesieniu do kategorii ryzyka wymienionych w załączniku X pkt 2 oraz jakie działania podjęto w celu zaradzenia tym niekorzystnym skutkom, a także sprawozdanie podsumowujące weryfikacje zewnętrzne zgodnie z pkt 4, w tym nazwę jednostki notyfikowanej, z należyтым uwzględnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa i innych kwestii związanych z konkurencją.
- Jeżeli podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, może racjonalnie ustalić, że surowce wymienione w załączniku X pkt 1, które stosuje się w baterii, pochodzą wyłącznie z recyklingu, podaje on do wiadomości publicznej swoje ustalenia z uzasadnionym stopniem szczegółowości i z należyтым uwzględnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa i innych kwestii związanych z konkurencją.
7. Komisja opracowuje wytyczne dotyczące stosowania wymogów należytej staranności określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu w odniesieniu do ryzyka społecznego i środowiskowego, o którym mowa w załączniku X pkt 2, a w szczególności zgodnie z instrumentami międzynarodowymi, o których mowa w załączniku X pkt 3.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 73 w celu:
- a) zmiany wykazów surowców i kategorii ryzyka w załączniku X w związku z postępem naukowo-technicznym w dziedzinie produkcji baterii i chemii oraz zmian w rozporządzeniu (UE) 2017/821;

- b) zmiany obowiązków podmiotu gospodarczego, o którym mowa w ust. 1, określonych w ust. 2–4, w związku ze zmianami w rozporządzeniu (UE) 2017/821 oraz zmianami zaleceń dotyczących zachowania należytej staranności, określonych w załączniku I do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności.

Artykuł 40

Zobowiązania upoważnionych przedstawicieli

1. W przypadku gdy wytwórca baterii nie ma siedziby w państwie członkowskim, bateria ta może zostać wprowadzona do obrotu w Unii wyłącznie wtedy, gdy wytwórca wyznaczy jednego upoważnionego przedstawiciela.
2. Wyznaczenie to stanowi upoważnienie upoważnionego przedstawiciela, jest ono ważne jedynie wtedy, gdy zostanie przyjęte na piśmie przez upoważnionego przedstawiciela, i jest ono skuteczne co najmniej w stosunku do wszystkich baterii tego samego modelu.
3. Obowiązki określone w art. 38 ust. 1 oraz obowiązek sporządzenia dokumentacji technicznej nie wchodzą w zakres upoważnienia upoważnionego przedstawiciela.
4. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w upoważnieniu otrzymanym od wytwórcy. Upoważniony przedstawiciel na żądanie właściwego organu przedstawia mu kopię swojego upoważnienia. Upoważnienie umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi co najmniej:
  - a) weryfikację, czy zostały sporządzone deklaracja zgodności UE i dokumentacja techniczna oraz – w stosownych przypadkach – czy wytwórca przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności;
  - b) przechowywanie deklaracji zgodności UE i uaktualnionej dokumentacji technicznej do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia baterii do obrotu;
  - c) na uzasadnione żądanie organu krajowego udzielanie mu wszelkich informacji i udostępnianie dokumentacji koniecznej do wykazania zgodności baterii z wymaganiami;
  - d) na żądanie organów krajowych, współpracowanie z nimi we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają baterii objęte upoważnieniem upoważnionego przedstawiciela;
  - e) wypełnianie obowiązków wytwórcy określonych w rozdziale V;
  - f) wypowiedzenie upoważnienia, jeżeli wytwórca działa w sposób sprzeczny z jego obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41

Obowiązki importerów

1. Importerzy muszą wprowadzać do obrotu lub oddawać do użytku wyłącznie baterie zgodne z wymogami określonymi w rozdziałach II i III.
2. Przed wprowadzeniem baterii do obrotu lub oddaniem do użytku importerzy weryfikują, czy wytwórca przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 17. Importerzy weryfikują, czy wytwórca sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VIII, czy bateria została

opatrzone oznakowaniem CE, o którym mowa w art. 19 i kodem QR, o którym mowa w art. 13 ust. 5, czy do baterii załączono wymagane dokumenty oraz czy wytwórca wywiązał się z obowiązków określonych w art. 38 ust. 7, 8 i 9.

W przypadku gdy importer uznaje lub ma powody, by uważać, że bateria nie jest zgodna z wymaganiami określonymi w rozdziale II i III, nie wprowadza on baterii do obrotu ani nie oddaje do użytku, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność baterii. Ponadto jeżeli bateria stanowi zagrożenie, importer informuje o tym wytwórcę i organy nadzoru rynku.

3. Importerzy umieszczają na baterii, a jeżeli nie jest to możliwe – na jej opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do baterii, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres, pod którym można się z nimi kontaktować. Dane kontaktowe podaje się w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, innych użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.
4. Importerzy zapewniają, aby wytwórca wypełnił swoje obowiązki zgodnie z art. 38 ust. 7, 9 i 10.
5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za baterię, warunki jej przechowywania lub przewożenia nie wpływały negatywnie na jej zgodność z wymogami określonymi w rozdziałach II i III.
6. Importerzy są zobowiązani, w stosownych przypadkach w odniesieniu do ryzyka, które stanowi bateria, w celu ochrony zdrowia ludzkiego i bezpieczeństwa konsumentów, do przeprowadzania badania próby baterii wprowadzanych do obrotu, badania skarg oraz, jeśli wystąpi taka konieczność, prowadzenia ich ewidencji, ewidencji baterii niezgodnych z wymaganiami i przypadków odzyskania baterii oraz informowania dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.
7. Importerzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że wprowadzone przez nich do obrotu lub oddane do użytku baterie są niezgodne z wymogami określonymi w rozdziałach II i III, niezwłocznie podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności baterii, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Ponadto w przypadku gdy baterie stwarzają zagrożenie, importerzy niezwłocznie informują o tym organ krajowy państwa członkowskiego, w którym baterie zostały udostępnione na rynku, podając szczegółowe informacje dotyczące zwłaszcza niezgodności oraz wszelkich podjętych działań naprawczych.
8. Importerzy przechowują dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VIII, oraz kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów krajowych i organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia baterii do obrotu lub oddania do użytku.
9. Importerzy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu wszelkie informacje i dokumentację techniczną niezbędne do wykazania zgodności danej baterii z wymogami określonymi w rozdziałach II i III. Informacje i dokumentacja techniczna są dostarczane w formie papierowej albo elektronicznej. Importerzy, na żądanie organu krajowego, współpracują z tym organem w zakresie działań podejmowanych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają baterie wprowadzane przez nich do obrotu lub oddawane do użytku.

Artykuł 42
Obowiązki dystrybutorów

1. Udostępniając baterię na rynku, dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Przed udostępnieniem baterii na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:
  - a) wytwórca, upoważniony przedstawiciel wytwórcy, importer lub inni dystrybutorzy są zarejestrowani na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z art. 46;
  - b) bateria jest opatrzona oznakowaniem CE;
  - c) do baterii dołączone są wymagane dokumenty w języku, który może być z łatwością zrozumiany przez konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym bateria ma być udostępniona na rynku oraz instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa;
  - d) wytwórca i importer spełnili wymogi określone, odpowiednio, w art. 38 ust. 7, 9 i 10 oraz art. 41 ust. 3 i 4.
3. W przypadku gdy dystrybutor stwierdza lub ma powody podejrzewać, że bateria nie jest zgodna z wymogami określonymi w rozdziałach II i III, nie udostępnia baterii na rynku, dopóki jej zgodność nie zostanie zapewniona. Ponadto jeżeli bateria stwarza zagrożenie, dystrybutor informuje o tym wytwórcę lub importera oraz odpowiednie organy nadzoru rynku.
4. Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za baterię, warunki jej przechowywania lub przewożenia nie wpływały negatywnie na jej zgodność z wymogami określonymi w rozdziałach II i III.
5. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że udostępnione przez nich na rynku baterie są niezgodne z wymogami określonymi w rozdziałach II i III, zapewniają podjęcie działań naprawczych niezbędnych do zapewnienia zgodności baterii, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Ponadto w przypadku gdy bateria stwarza zagrożenie, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym organy krajowe państw członkowskich, w których baterie zostały udostępnione na rynku, podając szczegółowe informacje dotyczące zwłaszcza niezgodności oraz wszelkich podjętych działań naprawczych.
6. Dystrybutorzy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu wszelkie informacje i dokumentację techniczną niezbędne do wykazania zgodności danej baterii z wymogami określonymi w rozdziałach II i III. Informacje i dokumentacja techniczna są dostarczane w formie papierowej lub elektronicznej. Na żądanie właściwych organów krajowych, dystrybutorzy podejmują z nimi współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają baterie udostępnione przez nich na rynku.

Artykuł 43
Zobowiązania dostawców usług realizacji zamówień

Dostawcy usług realizacji zamówień zapewniają, aby warunki w czasie magazynowania, pakowania, adresowania lub wysyłki obsługiwanych przez nich baterii nie wpływały negatywnie na zgodność baterii z wymogami określonymi w rozdziałach II i III.

Artykuł 44

Przypadki, w których obowiązki wytwórców dotyczą importerów i dystrybutorów

Importer lub dystrybutor uważany jest do celów niniejszego rozporządzenia za wytwórcę i podlega obowiązkom wytwórcy zgodnie z art. 40 w przypadku, gdy:

- a) bateria jest wprowadzona do obrotu lub oddana do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym tego importera lub dystrybutora;
- b) bateria wprowadzona już do obrotu lub oddana do użytku jest zmodyfikowana przez tego importera lub dystrybutora w sposób mogący wpłynąć na zgodność z wymaganiami niniejszego rozporządzenia;
- c) przeznaczenie baterii wprowadzonej już do obrotu lub oddanej do użytku jest zmodyfikowane przez tego importera lub dystrybutora.

Artykuł 45

Identyfikacja podmiotów gospodarczych

Na wniosek organu nadzoru rynku lub organu krajowego podmioty gospodarcze przekazują następujące informacje przez okres 10 lat od wprowadzenia baterii do obrotu:

- a) tożsamość każdego podmiotu gospodarczego, który dostarczył im baterię;
- b) tożsamość każdego podmiotu gospodarczego, któremu dostarczyły one baterie, podając ich liczbę i dokładne określenie modeli.

Rozdział VII

Gospodarowaniem zużytymi bateriami

Artykuł 46

Rejestr producentów

1. Państwa członkowskie tworzą rejestr producentów służący monitorowaniu przestrzegania przez producentów wymogów niniejszego rozdziału. Rejestrem zarządza właściwy organ.
2. Producenci zobowiązani są do rejestracji. W tym celu producenci składają wniosek do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym udostępniają po raz pierwszy baterię na rynku. Gdy producent wyznaczył organizację odpowiedzialności producenta zgodnie z art. 47 ust. 2, obowiązki wynikające z tego artykułu spełnia, odpowiednio, ta organizacja, o ile nie wskazano inaczej.

We wniosku o rejestrację producent przekazuje właściwemu organowi następujące informacje:

- a) nazwę i adres producenta, w tym kod pocztowy i miejscowość, nazwę ulicy i numer, kraj, numery telefonu i faksu, w stosownych przypadkach, adres strony internetowej i adres e-mail;
- b) krajowy numer identyfikacyjny producenta, w tym jego numer w rejestrze handlowym lub równoważny oficjalny numer rejestracyjny, w tym europejski numer identyfikacyjny podatnika lub krajowy numer identyfikacyjny podatnika;

- c) w przypadku zezwolenia przewidzianego w art. 47 ust. 2 organizacja odpowiedzialności producenta przekazuje oprócz informacji wymaganych zgodnie z lit. a) i b):
- i) nazwę i dane kontaktowe, w tym kod pocztowy i miejscowość, nazwę ulicy i numer, kraj, numery telefonu i faksu, adres strony internetowej i adres e-mail reprezentowanych producentów;
  - ii) upoważnienie udzielone przez reprezentowanego producenta;
  - (iii) w przypadku, gdy upoważniony przedstawiciel reprezentuje więcej niż jednego producenta, osobne wskazanie nazwy i danych kontaktowych każdego z reprezentowanych producentów.
- d) rodzaj baterii, które producent zamierza po raz pierwszy udostępnić na rynku na terytorium państwa członkowskiego, mianowicie: baterie przenośne, baterie przemysłowe, akumulatory pojazdów elektrycznych lub akumulatory samochodowe;
- e) markę, pod którą producent zamierza dostarczać baterie w państwie członkowskim;
- f) informacje dotyczące tego, jak producent wypełnia swoje obowiązki określone w art. 47 oraz, odpowiednio, wymogi wynikające z art. 48 i art. 49:
- i) w przypadku baterii przenośnych wymogi niniejszej lit. f) spełniane są przez przekazanie:
    - deklaracji wykazującej środki wdrożone przez producenta w celu spełnienia obowiązków producenta w zakresie odpowiedzialności określonych w art. 47, środki wdrożone w celu spełnienia obowiązku selektywnego zbierania określonego w art. 48 ust. 1 w odniesieniu do ilości baterii dostarczanych przez producenta oraz system zapewniający wiarygodność danych zgłaszanych właściwym organom;
    - w stosownych przypadkach, nazwy i danych kontaktowych, w tym kodu pocztowego i miejscowości, nazwy ulicy i numeru, kraju, numerów telefonu i faksu, adresu strony internetowej i adresu e-mail oraz krajowego numeru identyfikacyjnego organizacji odpowiedzialności producenta, której producent powierzył wykonywanie swoich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zgodnie z art. 47 ust. 2, w tym numeru w rejestrze handlowym lub równoważnego oficjalnego numeru rejestracyjnego organizacji odpowiedzialności producenta, w tym europejskiego lub krajowego numeru identyfikacyjnego podatnika organizacji odpowiedzialności producenta oraz upoważnienia udzielonego przez reprezentowanego producenta;
  - ii) w przypadku akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych wymogi niniejszej lit. f) spełniane są przez przekazanie:
    - oświadczenia zawierającego informacje na temat środków wdrożonych przez producenta w celu spełnienia obowiązków producenta w zakresie odpowiedzialności określonych w art. 47, środków wdrożonych w celu spełnienia obowiązku selektywnego

zbierania określonego w art. 49 ust. 1 w odniesieniu do ilości baterii dostarczanych przez producenta oraz systemu zapewniającego wiarygodność danych zgłaszanych właściwym organom;

- w stosownych przypadkach, krajowego numeru identyfikacyjnego organizacji odpowiedzialności producenta, której producent powierzył wykonywanie swoich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zgodnie z art. 47 ust. 2 i 4, w tym numeru w rejestrze handlowym lub równoważnego oficjalnego numeru rejestracyjnego organizacji odpowiedzialności producenta, w tym europejskiego lub krajowego numeru identyfikacyjnego podatnika organizacji odpowiedzialności producenta oraz upoważnienia udzielonego przez reprezentowanego producenta;
  - w przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producenta reprezentuje więcej niż jednego producenta, wskazuje ona osobno, w jaki sposób każdy z reprezentowanych producentów wypełnia obowiązki określone w art. 47.
- g) oświadczenia producenta lub organizacji odpowiedzialności producenta wyznaczonej zgodnie z art. 47 ust. 2, stwierdzającego, że przekazane informacje są prawdziwe.

3. Właściwy organ:

- a) otrzymuje wnioski o rejestrację producentów, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem elektronicznego systemu przetwarzania danych, o którym szczegółowe informacje udostępniane są na stronie internetowej właściwego organu;
- b) dokonuje rejestracji i nadaje numer rejestracyjny w terminie nieprzekraczającym sześć tygodni od przekazania wszystkich informacji określonych w ust. 2;
- c) może ustalać zasady dotyczące wymogów i procesu rejestracji bez dodawania istotnych wymogów do tych określonych w ust. 2;
- d) może nakładać na producentów oparte na kosztach i proporcjonalne opłaty za rozpatrywanie wniosków, o których mowa w ust. 2.

4. Producent lub, w stosownych przypadkach, organizacja odpowiedzialności producenta, wyznaczona zgodnie z art. 47 ust. 2, w imieniu reprezentowanych producentów, zawiadamia bez zbędnej zwłoki właściwy organ o wszelkich zmianach w zakresie informacji zawartych w ich rejestracji oraz o trwałym zaprzestaniu udostępniania na rynku baterii, o których mowa w ich rejestracji, na terytorium państwa członkowskiego, zgodnie z ust. 1 lit d).

Artykuł 47

Rozszerzona odpowiedzialność producenta

1. Producentów baterii dotyczy rozszerzona odpowiedzialność producenta w przypadku baterii, które udostępniają oni po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego, aby zapewnić spełnienie określonych w niniejszym rozdziale

obowiązków w zakresie gospodarowania odpadami. Odpowiedzialność ta obejmuje obowiązek:

- a) organizowania selektywnego zbierania zużytych baterii, zgodnie z art. 48 i art. 49, a następnie ich transportu, przygotowania do wykorzystania do innych celów lub regeneracji, przetwarzania i recyklingu, w tym zachowywania niezbędnych środków bezpieczeństwa, zgodnie z art. 56;
  - b) składania sprawozdań dotyczących wypełnienia obowiązków w odniesieniu do baterii, które są po raz pierwszy udostępniane na rynku na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z art. 61;
  - c) promowania selektywnego zbierania baterii, zgodnie z art. 48 ust. 1, w tym przez pokrywanie kosztów przeprowadzania badań w celu identyfikacji baterii, których użytkownicy końcowi pozbyli się w niewłaściwy sposób;
  - d) przekazywania informacji, w tym informacji dotyczących zużytych baterii, zgodnie z art. 60;
  - e) finansowania działań, o których mowa w lit. a)–d).
2. Producenci mogą powierzyć organizacji odpowiedzialności producenta, upoważnionej zgodnie z ust. 6, wykonywanie w ich imieniu obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.
3. Producenci oraz organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z ust. 2:
- a) posiadają niezbędne środki organizacyjne i finansowe do wypełniania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o których mowa w ust. 1;
  - b) wprowadzają odpowiedni mechanizm samokontroli, wspierany przez regularne niezależne kontrole w celu regularnej oceny:
    - i) zarządzania finansami, w tym przestrzegania wymogów określonych w ust. 1 lit. e) oraz w lit. a) niniejszego ustępu;
    - ii) jakości danych zgromadzonych i zgłoszonych zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu oraz z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.
4. W przypadku zbiorowego ponoszenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta organizacje odpowiedzialności producenta zapewniają, aby wkłady finansowe, które wpłacają im producenci:
- a) były różnicowane, co najmniej według rodzaju i składu chemicznego baterii, a także, w stosownych przypadkach, uwzględniając w wytwarzaniu baterii możliwość wielokrotnego ładowania oraz poziom zawartości materiałów z recyklingu;
  - b) były korygowane w celu uwzględnienia wszelkich dochodów osiągniętych przez organizacje odpowiedzialności producenta z tytułu ponownego użycia i sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z baterii i zużytych baterii;
  - c) zapewniały równe traktowanie poszczególnych producentów, niezależnie od ich pochodzenia czy wielkości, nie nakładając nieproporcjonalnego obciążenia regulacyjnego na producentów małych ilości baterii, w tym również na małe i średnie przedsiębiorstwa.

5. W przypadku gdy, zgodnie z art. 48 ust. 2, art. 49 ust. 3, art. 53 ust. 1, art. 56 ust. 1 oraz z art. 61 ust. 1, 2 i 3, działania w celu wypełnienia obowiązków określonych w ust. 1 lit. a)–d) wykonuje osoba trzecia niebędąca producentem ani organizacją odpowiedzialności producenta, koszty pokrywane przez producentów nie przekraczają kosztów niezbędnych do zapewnienia realizacji tych działań w sposób racjonalny pod względem kosztów. Koszty te ustalane są w przejrzysty sposób między producentami a zainteresowanymi osobami trzecimi i korygowane w celu uwzględnienia wszelkich dochodów z tytułu ponownego użycia i sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z baterii i zużytych baterii.

6. Organizacje odpowiedzialności producenta składają do właściwego organu wnioski o udzielenie zezwolenia. Zezwolenia udziela się wyłącznie w przypadku wykazania, że środki wprowadzone przez organizację odpowiedzialności producenta są wystarczające do spełnienia obowiązków określonych w niniejszym artykule w odniesieniu do ilości baterii udostępnionych po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego przez producentów, w imieniu których działa ta organizacja. Właściwy organ sprawdza w regularnych odstępach czasu, czy nadal spełnione są warunki zezwolenia określone w ust. 1, 3, 4 i 5. Właściwe organy ustalają szczegóły procedury udzielania zezwoleń oraz tryb sprawdzania zgodności, w tym informacje, które w tym celu zobowiązani są przekazać producenci.

Organizacje odpowiedzialności producenta powiadamiają właściwy organ bez zbędnej zwłoki o wszelkich zmianach w zakresie informacji zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia lub o wszelkich zmianach dotyczących warunków zezwolenia oraz o trwałym zaprzestaniu działalności.

W przypadku gdy na terytorium państwa członkowskiego występuje kilka organizacji odpowiedzialności producenta upoważnionych do wykonywania w imieniu producentów obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, wypełniają one te obowiązki w sposób skoordynowany, zapewniając objęcie całego terytorium państwa członkowskiego zasięgiem działań określonych w ust. 1 lit. a). Państwa członkowskie powierzają właściwemu organowi nadzór nad spełnianiem przez organizacje odpowiedzialności producenta obowiązku koordynacji, zgodnie z poprzednim zdaniem, lub wyznaczają do tego celu niezależną osobę trzecią.

7. W celu wykazania zgodności z ust. 3 lit. a) producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z ust. 2, dostarczają gwarancję przykładowo w postaci ubezpieczenia recyklingu lub zablokowania rachunku bankowego, lub udziału producenta w organizacji odpowiedzialności producenta.

8. Organizacje odpowiedzialności producenta zapewniają poufność danych będących w ich posiadaniu w odniesieniu do informacji zastrzeżonych lub informacji, które można bezpośrednio przypisać poszczególnym producentom lub ich upoważnionym przedstawicielom.

9. Organizacje odpowiedzialności producenta, publikują na swoich stronach internetowych przed końcem każdego roku następujące informacje z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy handlowej i przemysłowej:

a) własność organizacji odpowiedzialności producenta;

- b) wykaz producentów, którzy powierzyli organizacji odpowiedzialności producenta wykonywanie w ich imieniu obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta;
  - c) wskaźnik selektywnego zbierania zużytych baterii, poziom recyklingu i osiągnięte poziomy wydajności recyklingu ustalone na podstawie ilości baterii udostępnionych na rynku po raz pierwszy w państwie członkowskim przez producentów należących do danej organizacji odpowiedzialności producenta;
  - d) wkłady finansowe wpłacane przez producentów należących do danej organizacji odpowiedzialności producenta za każdą baterię lub za określoną wagę baterii ze wskazaniem stosowanych kategorii różnicowania opłat zgodnie z ust. 4 lit. a).
10. Właściwe organy sprawdzają, czy producenci, w tym producenci dostarczający baterie na podstawie umów zawieranych na odległość, oraz organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z ust. 2, wypełniają obowiązki określone w niniejszym artykule.
11. Państwa członkowskie ustanawiają mechanizm zapewniający regularny dialog pomiędzy odpowiednimi zainteresowanymi stronami zaangażowanymi w wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta dotyczących baterii, w tym producentami i dystrybutorami, prywatnymi lub publicznymi podmiotami gospodarującymi odpadami, władzami lokalnymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz, w stosownych przypadkach, podmiotami gospodarki społecznej, sieciami ponownego użycia i napraw oraz podmiotami zajmującymi się przygotowaniem do ponownego użycia.
12. W stosownych przypadkach w celu uniknięcia zakłócenia rynku wewnętrznego, Komisja uprawniona jest do przyjęcia aktu wykonawczego określającego kryteria dotyczące stosowania ust. 4 lit. a). Akt ten nie może dotyczyć dokładnego określenia poziomu wkładów. Wspomniany akty wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.
13. Art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE nie mają zastosowania do baterii.

Artykuł 48

Zbieranie zużytych baterii przenośnych

1. Producenci lub działające w ich imieniu organizacje odpowiedzialności producenta, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, zapewniają zbieranie wszystkich zużytych baterii przenośnych – niezależnie od ich charakteru, marki czy pochodzenia – na terytorium państwa członkowskiego, w którym udostępniają oni po raz pierwszy baterie na rynku. W tym celu:
- a) ustanawiają oni punkty zbierania zużytych baterii przenośnych;
  - b) proponują podmiotom, o których mowa w ust. 2 lit. a), bezpłatne zbieranie zużytych baterii przenośnych i zapewniają zbieranie zużytych baterii przenośnych od wszystkich podmiotów, które skorzystały z tej propozycji („powiązane punkty zbierania”);
  - c) zapewniają niezbędne rozwiązania praktyczne dotyczące zbierania i transportu, w tym bezpłatne dostarczanie do powiązanych punktów zbierania

odpowiednich pojemników do zbierania i transportu spełniających wymogi dyrektywy 2008/98/WE;

- d) zapewniają bezpłatne zbieranie zużytych baterii prądozładowych zebranych w powiązanych punktach zbierania z częstotliwością proporcjonalną do obszaru objętego zasięgiem oraz objętości i niebezpiecznego charakteru zużytych baterii prądozładowych, jakie zazwyczaj zbierane są za pośrednictwem tych punktów zbierania;
  - e) zapewniają następnie poddanie zużytych baterii prądozładowych zebranych z powiązanych punktów zbierania przetwarzaniu i recyklingowi przez podmiot gospodarujący odpadami w dopuszczonym zakładzie zgodnie z art. 56.
2. Producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, zapewniają, aby sieć powiązanych punktów zbierania:
- a) składała się z punktów zbierania obsługiwanych przez nich we współpracy z:
    - i) dystrybutorami, zgodnie z art. 50;
    - ii) zakładami przetwarzania i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji zgodnie z art. 52;
    - (iii) organami publicznymi lub osobami trzecimi gospodarującymi odpadami w ich imieniu zgodnie z art. 53.
    - iv) punktami dobrowolnego zbierania zgodnie z art. 54;
  - b) obejmowała całe terytorium państwa członkowskiego, uwzględniając liczbę ludności, oczekiwaną ilość zużytych baterii prądozładowych, dostępność i lokalizację w najbliższej okolicy użytkowników końcowych, nie ograniczając się do okolic, w których zbieranie, a następnie zarządzanie zużytymi bateriami prądozładowymi, jest zyskowne.
3. Od użytkowników końcowych nie będzie pobierana opłata przy pozbywaniu się zużytych baterii prądozładowych w punktach zbierania, o których mowa w ust. 2, ani nie będą oni zobowiązani do zakupu nowej baterii.
4. Producenci lub działające w ich imieniu organizacje odpowiedzialności producenta, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, osiągają i trwale utrzymują co najmniej następujące docelowe poziomy zbierania zużytych baterii prądozładowych, wyznaczone jako procent baterii prądozładowych, z wyłączeniem baterii z lekkich środków transportu, udostępnionych na rynku po raz pierwszy w państwie członkowskim przez danego producenta lub zbiorowo przez producentów należących do organizacji odpowiedzialności producenta:
- a) 45 % do dnia 31 grudnia 2023 r.;
  - b) 65 % do dnia 31 grudnia 2025 r.;
  - c) 70 % do dnia 31 grudnia 2030 r.

Producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, wyznaczają poziom zbierania, o którym mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z załącznikiem XI.

5. Punkty zbierania tworzone zgodnie z ust. 1 i ust. 2 lit. a) nie podlegają wymogom rejestracji lub uzyskania zezwolenia przewidzianym w dyrektywie 2008/98/WE.

6. Producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, zwracają się o udzielenie zezwolenia do właściwego organu, który sprawdza zgodność wprowadzonych ustaleń, aby zapewnić przestrzeganie wymagań określonych w niniejszym artykule. W przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producenta występuje z wnioskiem o zezwolenie, we wniosku wyraźnie wskazuje się reprezentowanych przez nią aktywnych producentów będących członkami tej organizacji.
7. Organizacja odpowiedzialności producenta zapewnia poufność danych będących w jej posiadaniu w odniesieniu do informacji zastrzeżonych lub informacji, które można bezpośrednio przypisać poszczególnym producentom. Właściwy organ może w swoim zezwoleniu określić warunki, jakie należy spełnić w tym celu.
8. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 6, może być udzielone wyłącznie w przypadku wykazania, poprzez przedstawienie dowodów w postaci dokumentów, że spełnione są wymogi określone w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu i że wprowadzone zostały wszystkie ustalenia, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie i trwałe utrzymanie co najmniej docelowego poziomu zbierania, o którym mowa w ust. 4. W przypadku gdy o zezwolenie występuje organizacja odpowiedzialności producenta, udziela się go w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 47 ust. 6.
9. Właściwy organ ustala szczegóły procedury udzielania zezwolenia zgodnie z ust. 6 w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w art. 56 ust. 1–4. Obejmuje to wymóg sporządzenia raportu przez niezależnego eksperta w celu weryfikacji *ex ante*, czy ustaleń w kwestii zbierania, poczynionych na podstawie niniejszego artykułu, dokonano w sposób zapewniający zgodność z wymogami w nim zawartymi. Obejmuje to również terminy weryfikacji odpowiednich etapów oraz termin podjęcia decyzji przez właściwy organ, który nie może przekroczyć sześciu tygodni od złożenia kompletnej dokumentacji wniosku.
10. Właściwy organ dokonuje regularnych przeglądów, co najmniej raz na trzy lata, w celu ustalenia, czy nadal spełnione są warunki udzielenia zezwolenia określone w ust. 6. Zezwolenie może zostać odwołane w przypadku niespełnienia docelowego poziomu zbierania określonego w ust. 4 lub w przypadku istotnego naruszenia obowiązków określonych w ust. 1–3 przez organizację odpowiedzialności producenta.
11. Producent lub organizacja odpowiedzialności producenta działająca w jego imieniu, o ile została wyznaczona zgodnie z art. 47 ust. 2, powiadamia niezwłocznie właściwy organ o wszelkich zmianach w zakresie warunków objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia, o których mowa w ust. 7, lub o wszelkich zmianach dotyczących zasad udzielania zezwolenia, zgodnie z ust. 8, a także o trwałym zaprzestaniu działalności.
12. Raz na pięć lat państwa członkowskie przeprowadzają badanie, co najmniej na poziomie NUTS 2, dotyczące składu zbieranych zmieszanych odpadów komunalnych oraz strumieni zbieranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w celu określenia udziału zużytych baterii przenośnych. Pierwsze badanie zostanie przeprowadzone do dnia 31 grudnia 2023 r. Na podstawie uzyskanych informacji właściwe organy mogą, przy udzielaniu zezwolenia lub dokonywaniu przeglądu zezwolenia, zgodnie z ust. 6 i 10, wymagać podjęcia działań naprawczych przez producentów baterii przenośnych lub organizacje odpowiedzialności producenta na rzecz zwiększenia sieci powiązanych punktów zbierania oraz przeprowadzenia kampanii informacyjnych, zgodnie z art. 60 ust. 1, proporcjonalnie do udziału zużytych baterii przenośnych w zmieszanych odpadach

komunalnych oraz strumieni zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego wykrytych w badaniu.

Artykuł 49

Zbieranie zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych

1. Producenci akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych lub organizacje odpowiedzialności producenta, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, odbierają wszystkie zużyte akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych odpowiednich rodzajów, które udostępniłi oni po raz pierwszy na rynku na terytorium danego państwa członkowskiego, przy czym odbiór ten jest bezpłatny, nie zobowiązuje użytkownika końcowego do zakupu nowej baterii ani do tego, aby oddawana bateria była zakupiona od tych producentów. W tym celu zgadzają się odbierać zużyte akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych od użytkowników końcowych lub z punktów zbierania udostępnianych we współpracy z:
  - a) dystrybutorami akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych, zgodnie z art. 50 ust. 1;
  - b) zakładami przetwarzania i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji, o których mowa w art. 52 – jeżeli chodzi o zużyte akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych pochodzące z ich działalności;
  - c) organami publicznymi lub osobami trzecimi gospodarującymi odpadami w ich imieniu zgodnie z art. 53.

W przypadku gdy zużyte baterie przemysłowe wymagają uprzedniego demontażu w siedzibie prywatnych użytkowników niekomercyjnych, zobowiązanie producenta do odbioru tych baterii obejmuje pokrycie kosztu demontażu i zbierania zużytych baterii z siedzib tych użytkowników.

2. Ustalenia w zakresie odbioru działające zgodnie z ust. 1 obejmują całe terytorium państwa członkowskiego, uwzględniając liczbę ludności i gęstość zaludnienia, oczekiwaną ilość zużytych baterii samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych, dostępność i lokalizację w najbliższej okolicy użytkowników końcowych, nie ograniczając się do okolic, w których zbieranie, a następnie zarządzanie zużytymi bateriami samochodowymi, bateriami przemysłowymi i akumulatorami pojazdów elektrycznych, jest najbardziej zyskowe.
3. Producenci akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych lub organizacje odpowiedzialności producenta, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2:
  - a) zapewniają punkty zbierania, o których mowa w ust. 1, wyposażone w odpowiednią infrastrukturę do selektywnego zbierania zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych spełniającą obowiązujące wymogi bezpieczeństwa i pokrywają niezbędne koszty ponoszone przez te punkty zbierania w związku z działaniami dotyczącymi odbioru. Pojemniki do zbierania i tymczasowego

przechowywania takich baterii w punkcie zbierania są dostosowane do ilości i niebezpiecznego charakteru zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych, które będą prawdopodobnie zbierane za pośrednictwem tych punktów zbierania;

- b) zbierają zużyte akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych z punktów zbierania, o których mowa w ust. 1, z częstotliwością proporcjonalną do pojemności magazynowania infrastruktury selektywnego zbierania oraz ilości i niebezpiecznego charakteru zużytych baterii, jakie zazwyczaj zbierane są za pośrednictwem tych punktów zbierania;
  - c) zapewniają przekazywanie zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych zebranych od użytkowników końcowych i z punktów zbierania, o których mowa w ust. 1, do zakładów celem ich przetworzenia i recyklingu, zgodnie z art. 56.
4. Podmioty, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), mogą przekazywać zużyte akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych upoważnionym podmiotom gospodarującym odpadami celem ich przetworzenia i recyklingu, zgodnie z art. 56. W takich przypadkach obowiązek producentów wynikający z ust. 3 lit. c) uznaje się za spełniony.

Artykuł 50 *Obowiązki dystrybutorów*

1. Dystrybutorzy nieodpłatnie odbierają zużyte baterie od użytkownika końcowego, niezależnie od ich składu chemicznego lub pochodzenia, i nie wprowadzają obowiązku zakupu nowej baterii. Odbiór baterii przenośnych zapewniany jest w punkcie sprzedaży detalicznej dystrybutora lub w jego najbliższej okolicy. Odbiór zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych zapewniany jest w punkcie sprzedaży detalicznej dystrybutora lub w jego najbliższej okolicy. Obowiązek ten ogranicza się do rodzajów zużytych baterii, które dystrybutor oferował lub oferuje jako baterie nowe, oraz do baterii przenośnych w ilościach, których pozbywają się zazwyczaj użytkownicy końcowi niezawodowi.
2. Obowiązek odbioru ustanowiony w ust. 1 nie ma zastosowania do zużytych produktów zawierających baterie. Obowiązuje on oprócz obowiązku selektywnego zbierania zużytego sprzętu i pojazdów wycofanych z eksploatacji określonego w dyrektywach 2000/53/WE i 2012/19/UE.
3. Dystrybutorzy przekazują odebrane zużyte baterie producentom lub organizacjom odpowiedzialności producenta, które są odpowiedzialne za zbieranie tych baterii na mocy, odpowiednio, art. 48 i 49 lub podmiotowi gospodarującemu odpadami w celu ich przetwarzania lub recyklingu zgodnie z art. 56.
4. Obowiązki wynikające z niniejszego artykułu mają zastosowanie, odpowiednio, do operatorów dostarczających baterie użytkownikom końcowym na podstawie umów zawieranych na odległość. Wspomniani operatorzy zapewniają dostateczną liczbę punktów zbierania obejmującą całe terytorium państwa członkowskiego, uwzględniając liczbę ludności i gęstość zaludnienia, oczekiwaną objętość zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów

elektrycznych, dostępność i lokalizację w najbliższej okolicy użytkowników końcowych, umożliwiające użytkownikom zwrot baterii.

Artykuł 51

Obowiązki użytkowników końcowych

1. Użytkownicy końcowi pozbywają się zużytych baterii osobno od innych strumieni odpadów, w tym zmieszanych odpadów komunalnych.
2. Użytkownicy końcowi pozbywają się zużytych baterii w wyznaczonych punktach selektywnego zbierania ustanowionych przez producenta lub organizację odpowiedzialności producenta lub zgodnie z zawartymi z nimi szczegółowymi ustaleniami, zgodnie z art. 48 i 49.
3. Użytkownicy końcowi wyjmują zużyte baterie przenośne wmontowane do urządzeń, które mogą oni w łatwy sposób wyjąć bez używania specjalistycznych narzędzi i pozbywają się ich, zgodnie z ust. 1.
4. Użytkownicy końcowi pozbywają się zużytych baterii wmontowanych do pojazdów lub urządzeń, których nie można wyjąć w łatwy sposób, w stosownych przypadkach, zgodnie z dyrektywami 2000/53/WE i 2012/19/UE.

Artykuł 52

Obowiązki zakładów przetwarzania

Operatorzy zakładów przetwarzania odpadów podlegający dyrektywom 2000/53/WE i 2012/19/UE przekazują zużyte baterie pochodzące z przetwarzania pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego producentom odnośnych baterii lub organizacjom odpowiedzialności producenta działającym w ich imieniu, o ile zostały one wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, lub podmiotom gospodarującym odpadami celem ich przetwarzania lub recyklingu zgodnie z art. 56 niniejszego rozporządzenia. Operatorzy zakładów przetwarzania odpadów prowadzą ewidencję tych transakcji.

Artykuł 53

Uczestnictwo publicznych organów gospodarowania odpadami

1. Zużyte baterie pochodzące od użytkowników prywatnych, niehandlowych można usuwać w punktach selektywnego zbierania ustanowionych przez publiczne organy gospodarowania odpadami.
2. Publiczne organy gospodarowania odpadami przekazują zebrane zużyte baterie producentom lub organizacjom odpowiedzialności producenta działającym w ich imieniu, o ile zostały one wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, lub podmiotom gospodarującym odpadami celem przetwarzania lub recyklingu tych zużytych baterii zgodnie z wymogami art. 56 lub sami przeprowadzają przetwarzanie i recykling zgodnie z wymogami art. 56.

Artykuł 54

Uczestnictwo punktów dobrowolnego zbierania

Punkty dobrowolnego zbierania zużytych baterii przenośnych przekazują zużyte baterie przenośne producentom baterii przenośnych lub osobom trzecim działającym w ich imieniu,

w tym organizacjom odpowiedzialności producenta lub podmiotom gospodarującym odpadami celem ich przetwarzania i recyklingu zgodnie z wymogami art. 56.

Artykuł 55

Poziomy zbierania zużytych baterii pręnośnych

1. Państwa członkowskie muszą osiągnąć następujące minimalne docelowe poziomy zbierania zużytych baterii pręnośnych, z wyłączeniem zużytych baterii pochodzących z lekkich środków transportu:
  - a) 45 % do dnia 31 grudnia 2023 r.;
  - b) 65 % do dnia 31 grudnia 2025 r.;
  - c) 70 % do dnia 31 grudnia 2030 r.
2. Państwa członkowskie wyznaczają poziomy zbierania określone w ust. 1 zgodnie z metodyką wskazaną w załączniku XI.
3. Komisja dokona przeglądu poziomu docelowego określonego w ust. 1 lit c) do dnia 31 grudnia 2030 r. i w ramach tego przeglądu rozważy ustalenie poziomu docelowego dla baterii zasilających lekkie środki transportu, biorąc pod uwagę zmianę ich udziału w rynku, jako odrębny poziom docelowy lub w ramach przeglądu poziomu docelowego określonego w ust. 1 lit c) i w art. 48 ust. 4. W przeglądzie tym można rozważyć wprowadzenie metodyki obliczeń do wyznaczania poziomu zbierania w celu odzwierciedlenia ilości zużytych baterii, jaką można zebrać. W tym celu Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyniku przeglądu, któremu w razie potrzeby towarzyszy wniosek ustawodawczy.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 73 w celu zmiany metodyki wyznaczania poziomu zbierania zużytych baterii pręnośnych określonej w załączniku XI.

Artykuł 56

Przetwarzanie i recykling

1. Zebrane zużyte baterie nie są składowane ani spalane.
2. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2010/75/UE, dopuszczone zakłady zapewniają, aby wszystkie procesy przetwarzania i recyklingu zużytych baterii były zgodne co najmniej z załącznikiem XII część A oraz z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2010/75/UE.
3. Oprócz przepisów art. 51 ust. 3, w przypadku zbierania baterii nadal wmontowanych do zużytego urządzenia, należy usunąć je ze zbieranego zużytego urządzenia zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie 2012/19/UE.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 73, w celu zmiany wymogów dotyczących przetwarzania i recyklingu zużytych baterii określonych w załączniku XII części A, w świetle postępu naukowo-technicznego oraz nowopowstających technologii w zakresie gospodarowania odpadami.

Artykuł 57

Poziomy wydajności recyklingu i poziomy docelowe odzysku materiałów

1. Wszystkie zebrane zużyte baterie poddaje się procesowi recyklingu.

2. Podmioty zajmujące się recyklingiem zapewniają, aby każdy proces recyklingu osiągał minimalne poziomy wydajności recyklingu oraz poziomy odzysku materiałów określone, odpowiednio, w załączniku XII część B i C.
3. Poziomy wydajności recyklingu i odzysku materiałów określone w załączniku XII część B i C oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z ust. 4.
4. Komisja przyjmie do dnia 31 grudnia 2023 r. akt wykonawczy celem ustalenia szczegółowych zasad obliczania i weryfikacji poziomów wydajności recyklingu i odzysku materiałów. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 73, w celu zmiany minimalnych poziomów odzyskanych materiałów w odniesieniu do zużytych baterii określonych w załączniku XII część B i C w świetle postępu naukowo-technicznego oraz nowopowstających technologii w zakresie gospodarowania odpadami.

Artykuł 58

Przemieszczanie zużytych baterii

1. Przetwarzanie i recykling mogą być dokonywane poza terytorium danego państwa członkowskiego lub poza obszarem Unii, pod warunkiem że przesyłanie zużytych baterii odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 i rozporządzeniem (WE) nr 1418/2007.
2. Zużyte baterie wywożone poza obszar Unii, zgodnie z ust. 1, podlegają uwzględnieniu w kontekście wypełnienia zobowiązań, wydajności i poziomów docelowych określonych w art. 56 i art. 57 wyłącznie w przypadku, gdy podmiot zajmujący się recyklingiem lub inny posiadacz odpadów wywożący zużyte baterie w celu przetwarzania i recyklingu może udowodnić, że przetwarzanie przeprowadzono w warunkach równorzędnych z wymogami niniejszego rozporządzenia.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 73, aktu delegowanego ustanawiającego szczegółowe przepisy uzupełniające przepisy ust. 2 niniejszego artykułu, określając kryteria oceny warunków równorzędnych.

Artykuł 59

Wymogi związane z wykorzystaniem do innych celów i regeneracją baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych

1. Niezależnym operatorom udziela się dostępu do systemu zarządzania baterią w bateriach przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorach pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym o pojemności powyżej 2 kWh, na równych warunkach, w celu oceny i ustalenia stanu zdrowia i pozostałej żywotności, zgodnie z parametrami określonymi w załączniku VII.
2. Niezależnym operatorom prowadzącym operacje wykorzystania do innych celów lub regeneracji udziela się odpowiedniego dostępu na równych warunkach, do informacji istotnych z punktu widzenia postępowania z bateriami przemysłowymi wielokrotnego ładowania i akumulatorami pojazdów elektrycznych lub z urządzeniami i pojazdami, w których takie baterie są wbudowane, a także

z częściami składowymi takich baterii, urządzeń lub pojazdów, oraz z punktu widzenia ich badania, w tym w odniesieniu do aspektów bezpieczeństwa.

3. Operatorzy prowadzący operacje wykorzystania do innych celów lub regeneracji baterii zapewniają, aby badanie, testowanie wydajności, pakowanie i przemieszczanie baterii i ich części składowych były przeprowadzane zgodnie z odpowiednimi instrukcjami dotyczącymi kontroli jakości i bezpieczeństwa.
4. Operatorzy prowadzący operacje wykorzystania do innych celów lub regeneracji baterii zapewniają, aby bateria poddana operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji była zgodna z niniejszym rozporządzeniem, odpowiednimi wymogami dotyczącymi produktu, ochrony środowiska i ochrony zdrowia ludzkiego określonymi w innym prawodawstwie oraz z wymogami technicznymi odnoszącymi się do konkretnego celu użytkowania baterii w momencie jej wprowadzenia do obrotu.

Bateria poddana operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji nie podlega obowiązkom określonym w art. 7 ust. 1, 2 i 3, art. 8 ust. 1, 2 i 3, art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 39 ust. 1, jeżeli podmiot gospodarczy wprowadzający do obrotu baterię poddaną operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji jest w stanie wykazać, że przed baterią, przed poddaniem operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji, została wprowadzona do obrotu przed datami rozpoczęcia stosowania tych obowiązków zgodnie ze wspomnianymi artykułami.

5. Aby udokumentować, że zużyta bateria poddana operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji nie jest już odpadem, posiadacz baterii przedstawia, na wniosek właściwego organu, następujące dowody:
  - a) dowód oceny stanu zdrowia lub badań przeprowadzonych w państwie członkowskim w postaci kopii dokumentacji potwierdzającej zdolność baterii do działania zgodnego z jej przeznaczeniem po poddaniu jej operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji;
  - b) dowód dalszego wykorzystywania baterii poddanej operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji, udokumentowany fakturą lub umową sprzedaży lub umową przeniesienia prawa własności baterii;
  - c) dowód odpowiedniego zabezpieczenia przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i rozładunku, w tym poprzez wystarczające opakowanie i właściwe rozmieszczenie ładunku.
6. Informacje określone w ust. 4 i w ust. 5 lit. a) udostępnia się na równych warunkach użytkownikom końcowym i osobom trzecim działającym w ich imieniu jako część dokumentacji technicznej towarzyszącej baterii poddanej operacji wykorzystania do innych celów lub regeneracji w przypadku wprowadzania jej do obrotu lub oddania do użytku.
7. Podawanie informacji na mocy ust. 1, 2, 5 i 6 pozostaje bez uszczerbku dla zachowania poufności szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych określających szczegółowe wymogi techniczne, jakie baterie muszą spełnić, aby przestać być odpadem oraz wymogi w odniesieniu do danych i metodyki szacowania stanu zdrowia baterii. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

Artykuł 60
Informacje dotyczące wycofania z użytku

1. Producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, udostępniają użytkownikom końcowym i dystrybutorom następujące informacje dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów i zarządzania zużyтыми bateriami w odniesieniu do rodzajów baterii dostarczanych przez producentów w obrębie terytorium państwa członkowskiego:
  - a) wkład użytkowników końcowych w zapobieganie powstawaniu odpadów, w tym informacje o dobrych praktykach w zakresie użytkowania baterii mających na celu przedłużenie okresu ich użytkowania oraz o możliwościach przygotowania ich do ponownego użycia;
  - b) rola użytkowników końcowych w przyczynianiu się do selektywnego zbierania zużytych baterii, zgodnie z ich obowiązkami określonymi w art. 51, umożliwiające przetwarzanie i recykling baterii;
  - c) systemy selektywnego zbierania, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu dostępne w odniesieniu do zużytych baterii;
  - d) niezbędne instrukcje bezpieczeństwa dotyczące postępowania ze zużyтыми bateriami, w tym w odniesieniu do ryzyka związanego z bateriami zawierającymi lit i postępowania z nimi;
  - e) znaczenie etykiet i symboli wydrukowanych na bateriach lub na ich opakowaniach;
  - f) wpływ substancji zawartych w bateriach na środowisko i na zdrowie ludzkie, w tym wpływ wynikający z niewłaściwego pozbywania się zużytych baterii takiego jak zaśmiecanie lub usuwanie ich jako nieposortowane odpady komunalne.Informacje te są udostępniane publicznie:
  - a) w regularnych odstępach czasu dla każdego modelu baterii od chwili jego udostępnienia na rynku po raz pierwszy w państwie członkowskim, co najmniej w punkcie sprzedaży, w widoczny sposób, oraz na internetowych platformach handlowych;
  - b) w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez dane państwo członkowskie.
2. Producent udostępnia dystrybutorom i operatorom, o których mowa w art. 50, 52 i 53, oraz innym podmiotom gospodarującym odpadami wykonującym działania w zakresie naprawy, regeneracji produktu, przygotowania do ponownego użycia, przetwarzania i recyklingu informacje dotyczące środków bezpieczeństwa i ochrony, w tym bezpieczeństwa pracy, mające zastosowanie do przechowywania i zbierania zużytych baterii.
3. Od momentu dostarczenia danego modelu baterii w obrębie terytorium państwa członkowskiego producenci udostępniają podmiotom gospodarującym odpadami prowadzącym działania w zakresie naprawy, regeneracji produktu, przygotowania do ponownego użycia, przetwarzania i recyklingu, drogą elektroniczną, na wniosek, w zakresie koniecznym do prowadzenia tych działań przez te podmioty, następujące

szczegółowe informacje dotyczące danego modelu baterii w odniesieniu do właściwego i racjonalnego ekologicznie przetwarzania zużytych baterii:

- a) procesy zapewniające demontaż pojazdów i urządzeń w sposób umożliwiający usunięcie wmontowanych baterii;
- b) środki bezpieczeństwa i ochrony, w tym dotyczące bezpieczeństwa pracy, mające zastosowanie do przechowywania, transportu, przetwarzania i procesów recyklingu zużytych baterii.

Informacje takie określają części i materiały oraz umiejscowienie wszystkich niebezpiecznych substancji w baterii, w stopniu potrzebnym podmiotom prowadzącym działania w zakresie naprawy, regeneracji produktu, przygotowania do ponownego użycia, przetwarzania i recyklingu, aby mogły postępować zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Informacje te udostępnia się w języku łatwo zrozumiałym dla podmiotów, o których mowa w pierwszym akapicie, określonym przez dane państwo członkowskie.

4. Dystrybutorzy dostarczający baterie użytkownikom końcowym udostępniają w widoczny sposób w swoich punktach sprzedaży detalicznej oraz na swoich internetowych platformach handlowych informacje wymienione w ust. 1 i 2 oraz informacje dotyczące sposobu bezpłatnego zwrotu przez użytkowników końcowych zużytych baterii do odpowiednich punktów zbierania ustanowionych w punktach sprzedaży detalicznej lub w imieniu platformy handlowej. Obowiązek ten ogranicza się do rodzajów baterii, które dystrybutor lub sprzedawca detaliczny oferował lub oferuje jako baterie nowe.
5. Koszty ponoszone przez producenta na mocy art. 47 ust. 1 lit. e) pokazywane są osobno użytkownikowi końcowemu w punkcie sprzedaży nowej baterii. Wspomniane koszty nie mogą przekraczać jak najdokładniej oszacowanych faktycznie poniesionych kosztów.
6. W przypadkach publicznego podawania informacji użytkownikom końcowym na mocy niniejszego artykułu należy zachować poufność szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi.

Artykuł 61

Zgłaszanie danych właściwym organom

1. Producenci baterii przenośnych lub organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, zgłaszają właściwemu organowi następujące informacje za każdy rok kalendarzowy, w podziale według składu chemicznego baterii, wyszczególniając ilości baterii zasilających lekkie środki transportu:
  - a) ilość baterii przenośnych po raz pierwszy udostępnionych na rynku w państwie członkowskim, z wyłączeniem baterii przenośnych, które opuściły terytorium takiego państwa członkowskiego w danym roku, zanim sprzedano je użytkownikom końcowym;
  - b) ilość zużytych baterii przenośnych zebranych zgodnie z art. 48 obliczoną na podstawie metodyki określonej w załączniku XI;
  - c) docelowy poziom zbierania osiągnięty przez producenta lub organizację odpowiedzialności producenta działającą w imieniu swoich członków;

- d) ilość zebranych zużytych baterii przenośnych dostarczonych do dopuszczonych zakładów celem ich przetworzenia i recyklingu.

W przypadku gdy zużyte baterie przenośne są zbierane od dystrybutorów lub z innych punktów zbierania zużytych baterii przenośnych przez podmioty gospodarujące odpadami niebędące producentami ani organizacjami odpowiedzialności producenta działającymi w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, podmioty te zgłaszają właściwemu organowi za każdy rok kalendarzowy ilość zebranych zużytych baterii przenośnych w podziale według składu chemicznego baterii, wyszczególniając ilości baterii zasilających lekkie środki transportu.

Podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, zgłaszają te dane w terminie czterech miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy pierwszego pełnego roku kalendarzowego po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych Komisji zgodnie z art. 62 ust. 6.

Właściwe organy ustanawiają systemy elektroniczne, za pośrednictwem których należy przekazywać im dane, oraz określają formaty i procedury, które należy wykorzystywać.

2. Producenci akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych lub organizacje odpowiedzialności producenta działające w ich imieniu, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 47 ust. 2, zgłaszają właściwemu organowi następujące informacje za każdy rok kalendarzowy, w podziale według składu chemicznego i rodzaju baterii:
- a) ilość akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych po raz pierwszy udostępnionych na rynku w państwie członkowskim, z wyłączeniem baterii, które opuściły terytorium takiego państwa członkowskiego w danym roku, zanim sprzedano je użytkownikom końcowym;
  - b) ilość zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych zebranych i dostarczonych do dopuszczonych zakładów celem ich przetworzenia i recyklingu.
3. W przypadku gdy podmioty gospodarujące odpadami zbierają zużyte baterie od dystrybutorów lub z innych punktów zbierania zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych lub od użytkowników końcowych, zgłaszają one właściwym organom następujące informacje w odniesieniu do każdego roku kalendarzowego zgodnie z rodzajami baterii i ich składami chemicznymi:
- a) liczbę zebranych zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych;
  - b) liczbę zużytych akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych dostarczonych do dopuszczonych zakładów celem ich przetworzenia i recyklingu.

Podmioty, o których mowa w niniejszym ustępie, zgłaszają te dane w terminie czterech miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy pierwszego pełnego roku

kalendrzowego po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych Komisji zgodnie z art. 62 ust. 5.

Właściwe organy ustanawiają systemy elektroniczne, za pośrednictwem których należy przekazywać im dane, oraz określają formaty, które należy wykorzystywać. Systemy elektroniczne służące zgłaszaniu informacji ustanowione przez właściwe organy są kompatybilne i interoperacyjne z wymogami systemów wymiany informacji ustanowionymi na podstawie art. 64.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), obejmują baterie wmontowane w pojazdy i urządzenia oraz zużyte baterie usunięte z nich zgodnie z art. 52.
5. Podmioty gospodarujące odpadami zajmujące się przetwarzaniem oraz podmioty zajmujące się recyklingiem zgłaszają właściwym organom następujące informacje w odniesieniu do każdego roku kalendarzowego:
  - a) liczbę zużytych baterii otrzymanych celem ich przetworzenia i recyklingu;
  - b) liczbę zużytych baterii, w przypadku których rozpoczęto procesy recyklingu;
  - c) informacje dotyczące poziomów wydajności recyklingu oraz poziomów odzyskanych materiałów w odniesieniu do zużytych baterii.

Sprawozdania w zakresie wydajności recyklingu oraz poziomów odzyskanych materiałów obejmują wszystkie poszczególne etapy recyklingu oraz wszystkie odpowiadające im frakcje wyjściowe. Jeżeli proces recyklingu jest prowadzony w kilku zakładach, do zgromadzenia informacji i przedłożenia ich właściwym organom zobowiązany jest pierwszy podmiot zajmujący się recyklingiem.

Podmioty zajmujące się recyklingiem zgłaszają te dane w terminie czterech miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy pierwszego pełnego roku kalendarzowego po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych Komisji zgodnie z art. 62 ust. 6.

6. W przypadku gdy posiadacze odpadów inni niż ci, o których mowa w ust. 4, wywożą baterie w celu ich przetworzenia lub recyklingu, zgłaszają oni dane dotyczące ilości odrębnie zebranych zużytych baterii wywiezionych w celu ich przetworzenia i recyklingu oraz dane, o których mowa w ust. 4 lit. b) i c), właściwym organom w terminie czterech miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zgromadzone dane.

Artykuł 62

Składanie sprawozdań Komisji

1. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej w zagregowanym formacie w odniesieniu do każdego roku kalendarzowego następujące dane dotyczące baterii przenośnych, akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych zgodnie z rodzajami baterii i ich składami chemicznymi oraz, jeżeli chodzi o baterie przenośne, dane pozwalające na odrębną identyfikację baterii zasilających lekkie środki transportu:
  - a) ilość baterii po raz pierwszy udostępnionych na rynku w państwie członkowskim, z wyłączeniem baterii, które opuściły terytorium takiego państwa członkowskiego w danym roku, zanim sprzedano je użytkownikom końcowym;

- b) ilość zużytych baterii zebranych zgodnie z art. 48 i 49 obliczoną na podstawie metodyki określonej w załączniku XI;
- c) wartości osiągniętych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w załączniku XII część B, oraz wartości osiągniętego odzysku materiałów, o których mowa w części C załącznika XII.

Państwa członkowskie udostępniają te dane w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Podają te informacje do publicznej wiadomości drogą elektroniczną w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 6, korzystając z łatwo dostępnych usług danych, które są interoperacyjne z systemem ustanowionym na podstawie art. 64. Dane nadają się do odczytu maszynowego, sortowania i przeszukiwania przy przestrzeganiu standardów otwartych do użytku przez osoby trzecie. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o udostępnieniu danych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy pierwszego pełnego roku kalendarzowego po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 6.

W uzupełnieniu obowiązków na podstawie dyrektyw 2000/53/WE i 2012/19/UE dane, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), obejmują baterie wmontowane w pojazdy i urządzenia oraz zużyte baterie usunięte z nich zgodnie z art. 52.

- 2. Sprawozdania w zakresie wydajności recyklingu oraz poziomów odzyskanych materiałów, o których mowa w ust. 1, obejmują wszystkie poszczególne etapy recyklingu oraz wszystkie odpowiadające im frakcje wyjściowe.
- 3. Do danych udostępnianych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. Informacje te przedstawia się w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 6.
- 4. Komisja gromadzi i informacje udostępnione zgodnie z niniejszym artykułem i dokonuje ich przeglądu. Komisja publikuje sprawozdanie, w którym ocenia organizację gromadzenia danych, źródła danych i metodykę stosowaną przez państwa członkowskie, jak również kompletność, rzetelność, aktualność oraz spójność tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to sporządza się po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata.
- 5. Do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji Komisji, a także metody weryfikacji i warunki operacyjne do celów ust. 1 i 4. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

Artykuł 63

Zastosowanie rozdziału VII

Rozdział VII stosuje się od dnia 1 lipca 2023 r.

Rozdział VIII

Elektroniczna wymiana informacji

Artykuł 64

Elektroniczny system wymiany informacji

1. Do dnia 1 stycznia 2026 r. Komisja ustanawia elektroniczny system wymiany informacji dotyczących baterii („system”).
2. System ten zawiera informacje i dane na temat baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania i akumulatorów pojazdów elektrycznych z magazynem wewnętrznym o pojemności powyżej 2 kWh, jak określono w załączniku XIII. Wspomniane informacje i dane można sortować i wyszukiwać, przestrzegając standardów otwartych do użytku przez osoby trzecie.
3. Podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu baterię przemysłową wielokrotnego ładowania lub akumulator pojazdu elektrycznego z magazynem wewnętrznym podają do publicznej wiadomości drogą elektroniczną informacje, o których mowa w ust. 2, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, wykorzystując interoperacyjne i łatwo dostępne usługi danych w formacie określonym w ust. 5.
4. Po przeprowadzeniu przeglądu zgodnej z art. 62 ust. 5 Komisja publikuje za pośrednictwem systemu informacje, o których mowa w art. 62 ust. 1, oraz ocenę, o której mowa w art. 62 ust. 5.
5. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia:
  - a) architektury systemu;
  - b) formatu, w którym należy udostępniać dane i informacje, o których mowa w ust. 2;
  - c) zasad dostępu do informacji i danych umieszczonych w systemie, ich udostępniania, zarządzania nimi oraz ich przeglądania, publikowania i ponownego wykorzystywania.

Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

Artykuł 65

Paszport baterii

1. Do dnia 1 stycznia 2026 r. każda bateria przemysłowa i każdy akumulator pojazdu elektrycznego wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, których pojemność przekracza 2 kWh, będzie posiadać elektroniczny wpis („paszport baterii”).
2. Paszport baterii jest niepowtarzalny dla każdej pojedynczej baterii, o której mowa w ust. 1, i możliwy do zidentyfikowania za pomocą niepowtarzalnego identyfikatora, który podmiot gospodarczy wprowadzający baterię do obrotu przypisuje tej baterii i który się na niej nadrukowuje lub wytłacza.
3. Paszport baterii jest powiązany z informacjami o podstawowych właściwościach każdego rodzaju i modelu baterii przechowywanymi w źródłach danych systemu ustanowionego na podstawie art. 64. Podmiot gospodarczy wprowadzający do obrotu

baterię przemysłową lub akumulator pojazdu elektrycznego zapewnia, aby dane zawarte w paszporcie baterii były poprawne, kompletne i aktualne.

4. Paszport baterii jest dostępny online za pośrednictwem systemów elektronicznych interoperacyjnych z systemem ustanowionym na podstawie art. 64.
5. Paszport baterii umożliwia dostęp do informacji dotyczących wartości parametrów wydajności i trwałości, o których mowa w art. 10 ust. 1, gdy baterię wprowadzono do obrotu i gdy jej status uległ zmianie.
6. Gdy zmiana statusu wynika z działań naprawczych lub związanych z wykorzystaniem do innych celów, odpowiedzialność za wpis dotyczący baterii w paszporcie baterii przenosi się na podmiot gospodarczy, który uznaje się za podmiot wprowadzający baterię przemysłową lub akumulator pojazdu elektrycznego do obrotu lub który oddaje ją lub go do użytku.
7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych celem ustanowienia zasad dostępu do informacji i danych dostępnych za pośrednictwem paszportu baterii, ich udostępniania, zarządzania nimi oraz ich przeglądania, publikowania i ponownego wykorzystywania.

Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

Rozdział IX

Nadzór rynku Unii, kontrola baterii wprowadzanych do obrotu w Unii i unijne procedury ochronne

Artykuł 66

Procedura postępowania na poziomie krajowym w przypadku baterii stwarzających zagrożenie

1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają wystarczające powody, by sądzić, że dana bateria objęta niniejszym rozporządzeniem stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska, dokonują one oceny tej baterii pod kątem spełnienia wszystkich odpowiednich wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Jeśli w toku oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, organy nadzoru rynku stwierdzą, że bateria nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, niezwłocznie wzywają zainteresowany podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich odpowiednich działań naprawczych, aby doprowadzić do zgodności baterii z tymi wymogami, do wycofania jej z obrotu lub odzyskania jej w rozsądnym terminie, który jest współmierny do charakteru zagrożenia, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Organy nadzoru rynku informują o tym odpowiednią jednostkę notyfikowaną.

2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność z wymogami nie ogranicza się do ich terytorium krajowego, informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz o działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.

3. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich odpowiednich działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych baterii, które podmiot gospodarczy udostępnił na rynku w Unii.
4. Jeżeli zainteresowany podmiot gospodarczy nie podejmie odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie odpowiednie środki tymczasowe, aby zakazać lub ograniczyć udostępnianie danych baterii na rynku krajowym, wycofać je z obrotu lub odzyskać je.
Organ nadzoru rynku niezwłocznie informują o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
5. Informacje, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane konieczne do identyfikacji baterii niezgodnej z wymaganiami, informacje na temat pochodzenia tej baterii, charakteru domniemanej niezgodności i związanego z nią zagrożenia, rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez zainteresowany podmiot gospodarczy. W szczególności organy nadzoru rynku wskazują, czy brak zgodności z wymogami wynika z którejkolwiek z następujących przyczyn:
  - a) niespełnienia przez baterię wymogów określonych w rozdziale II lub III niniejszego rozporządzenia;
  - b) braków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 15;
  - c) wad wspólnych specyfikacji, o których mowa w art. 16.
6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę na podstawie niniejszego artykułu, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszystkich wprowadzonych środkach i przekazują im wszelkie dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danej baterii, którymi dysponują, i przedstawiają swoje zastrzeżenia, jeśli nie zgadzają się z przyjętym środkiem krajowym.
7. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosi sprzeciwu wobec środka tymczasowego wprowadzonego przez dane państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.
8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne podjęcie odpowiednich środków ograniczających w odniesieniu do danej baterii, takich jak wycofanie baterii z obrotu.

Artykuł 67

Unijna procedura ochronna

1. W przypadku gdy po zakończeniu procedury określonej w art. 66 ust. 3 i 4 zgłaszane są sprzeciwy wobec środka zastosowanego przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja uzna, że środek krajowy jest sprzeczny z prawodawstwem Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja postanawia w drodze aktu wykonawczego, czy środek krajowy jest uzasadniony.

Akt ten przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

2. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej państwa członkowskie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.

W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia wycofania z ich rynku baterii niezgodnej z wymaganiami oraz informują o tych środkach Komisję.

Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie go wycofuje.

3. W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność baterii z wymogami wynika z braków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 15 niniejszego rozporządzenia, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

Artykuł 68

Baterie spełniające wymagania, lecz stwarzające zagrożenie

1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu oceny na podstawie art. 67 ust. 1 państwo członkowskie stwierdzi, że bateria, pomimo zgodności z wymaganiami określonymi w rozdziałach II i III, stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa osób, dla ochrony mienia lub dla środowiska, wzywa ono dany podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich stosownych środków w celu zapewnienia, aby taka bateria, w chwili wprowadzenia do obrotu, nie stwarzała już tego zagrożenia, w celu wycofania jej z rynku lub jej odzyskania w rozsądnym terminie, który jest współmierny do charakteru takiego zagrożenia.
2. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych baterii, które podmiot gospodarczy udostępnił na rynku w Unii.
3. Państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim. Informacje obejmują wszelkie dostępne szczegóły, w szczególności dane konieczne do identyfikacji danych baterii, informacje na temat ich pochodzenia i łańcucha dostaw, charakteru występującego zagrożenia oraz rodzaju i okresu obowiązywania podjętych środków krajowych.
4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i danym podmiotem gospodarczym (danymi podmiotami gospodarczymi) oraz dokonuje oceny wprowadzonych środków krajowych. Na podstawie wyników tej oceny Komisja przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji rozstrzygający, czy dany środek krajowy jest zasadny, i, w stosownych przypadkach, nakazujący podjęcie odpowiednich środków.
5. Wspomniany akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.
6. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z ochroną zdrowia ludzkiego i bezpieczeństwa osób oraz z ochroną mienia lub środowiska Komisja przyjmuje akt wykonawczy mający natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

7. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej państwa członkowskie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.

Artykuł 69

Inne przypadki niezgodności

1. Nie naruszając art. 66, w przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że bateria nieobjęta zakresem art. 68 jest niezgodna z niniejszym rozporządzeniem lub podmiot gospodarczy uchybił obowiązkowi określonemu w niniejszym rozporządzeniu, zobowiązuje ono dany podmiot gospodarczy do usunięcia odnośnych niezgodności. Takie niezgodności obejmują następujące sytuacje:
- a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub art. 20 niniejszego rozporządzenia;
  - b) oznakowanie CE nie zostało umieszczone;
  - c) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej uczestniczącej w kontroli produkcji został umieszczony z naruszeniem art. 20 lub nie został umieszczony;
  - d) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona lub nie została sporządzona w prawidłowy sposób;
  - e) deklaracja zgodności UE nie jest dostępna za pośrednictwem kodu QR na baterii;
  - f) dokumentacja techniczna jest niedostępna, niekompletna lub zawiera błędy;
  - g) brakuje informacji, o których mowa w art. 38 ust. 7, 9 i 10 lub art. 41 ust. 3 i 4, są one nieprawdziwe lub niekompletne, lub, w przypadku instrukcji obsługi, nieprzetłumaczone na język akceptowany przez państwa członkowskie, w których wprowadza się do obrotu lub udostępnia baterię;
  - h) nie spełniono innych wymogów administracyjnych, o których mowa w art. 38 lub art. 40;
  - i) nie przestrzegano wymogów dotyczących bezpiecznego funkcjonowania i użytkowania stacjonarnych systemów magazynowania energii określonych w art. 12;
  - j) nie spełniono wymogów w zakresie zrównoważonego charakteru i bezpieczeństwa określonych w rozdziale II art. 6–12 ani wymogów w zakresie etykietowania i wymogów informacyjnych określonych w rozdziale III art. 13 i 14;
  - k) nie spełniono wymogów związanych ze strategią w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw określonych w art. 39.
2. W przypadku gdy podmiot nie usunie niezgodności, o której mowa w ust. 1 lit. k), wydaje się wezwanie do przeprowadzenia działań naprawczych.
3. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1, odpowiednie państwo członkowskie podejmuje wszelkie stosowne środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania danej baterii na rynku, lub zapewnienia jej odzyskania lub wycofania z obrotu. W przypadku niezgodności, o której mowa w ust. 1 lit. k), niniejszy ustęp ma zastosowanie w ostateczności, jeżeli niezgodność jest poważna

i utrzymuje się po wydaniu wezwania do przeprowadzenia działań naprawczych, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział X

Zielone zamówienia publiczne, procedura zmiany ograniczeń w odniesieniu do substancji niebezpiecznych oraz uznawanie przez Komisję systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw

Artykuł 70

Zielone zamówienia publiczne

1. Instytucje zamawiające, które zdefiniowano w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE lub w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE, oraz podmioty zamawiające, które zdefiniowano w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE, dokonując zamówień na baterie lub produkty zawierające baterie w sytuacjach wchodzących w zakres wspomnianych dyrektyw, uwzględniają ich wpływ na środowisko w całym cyklu życia w celu zapewnienia, by taki wpływ nabytych baterii był ograniczony do minimum.
2. Obowiązek określony w ust. 1 ma zastosowanie do wszelkich zamówień udzielanych przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające na zakup baterii lub produktów zawierających baterie i oznacza, że te instytucje zamawiające i podmioty zamawiające są zobowiązane do uwzględnienia specyfikacji technicznych i kryteriów udzielenia zamówienia na podstawie art. 7–10 w celu zapewnienia, aby produkt był wybierany spośród produktów o znacznie mniejszym wpływie na środowisko w trakcie ich cyklu życia.
3. Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 73 uzupełniające niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie minimalnych obowiązkowych kryteriów lub poziomów docelowych zielonych zamówień publicznych na podstawie wymogów określonych w art. 7–10.

Artykuł 71

Procedura zmiany ograniczeń w odniesieniu do substancji niebezpiecznych

1. Jeżeli Komisja jest zdania, że wykorzystanie substancji przy produkcji baterii lub obecność substancji w bateriach, gdy są one wprowadzane do obrotu lub na dalszych etapach ich cyklu życia, w tym na etapie zużycia, stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, które to zagrożenie nie jest odpowiednio kontrolowane i które musi być wyeliminowane w całej Unii, Komisja wzywa Europejską Agencję Chemikaliów („Agencję”) do przygotowania dokumentacji zgodnej z wymogami części II pkt 3 załącznika XV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 („dokumentacja w sprawie ograniczeń”). Dokumentacja w sprawie ograniczeń zawiera ocenę społeczno-ekonomiczną, w tym analizę rozwiązań alternatywnych.
2. Agencja niezwłocznie publikuje zamiar rozpoczęcia przez Komisję takiej procedury dotyczącej ograniczeń w odniesieniu do danej substancji i informuje o tym odpowiednie zainteresowane strony.
3. W terminie 12 miesięcy od otrzymania od Komisji żądania, o którym mowa w ust. 1, oraz jeżeli dokumentacja w sprawie ograniczeń przygotowana przez Agencję zgodnie z tym ustępem wykazuje, że konieczne są działania w całej Unii, Agencja

proponuje wprowadzenie ograniczeń celem rozpoczęcia procedury dotyczącej ograniczeń opisanej w ust. 4–14.

4. Agencja na swojej stronie internetowej niezwłocznie podaje do wiadomości publicznej dokumentację w sprawie ograniczeń, w tym ograniczenia zaproponowane na podstawie ust. 3, wyraźnie wskazując datę publikacji. Agencja zaprasza wszystkie zainteresowane strony do indywidualnego lub wspólnego zgłaszania uwag dotyczących dokumentacji w sprawie ograniczeń w terminie czterech miesięcy od daty publikacji.
5. W terminie 12 miesięcy od daty publikacji, o której mowa w ust. 4, Komitet ds. Oceny Ryzyka ustanowiony na podstawie art. 76 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 przyjmuje opinię, w której stwierdza, czy proponowane ograniczenia są odpowiednie w celu ograniczenia zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, w oparciu o przeprowadzoną przez siebie ocenę odnośnych części dokumentacji w sprawie ograniczeń. W opinii tej uwzględnia się dokumentację w sprawie ograniczeń przygotowaną przez Agencję na żądanie Komisji oraz stanowiska zainteresowanych stron, o których mowa w ust. 4.
6. W terminie 15 miesięcy od daty publikacji, o której mowa w ust. 4, Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych ustanowiony na podstawie art. 76 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 przyjmuje opinię dotyczącą proponowanych ograniczeń w oparciu o przeprowadzoną przez siebie ocenę odnośnych części dokumentacji oraz wpływu na warunki społeczno-ekonomiczne. Przed przyjęciem opinii Komitet sporządza projekt opinii dotyczącej proponowanych ograniczeń oraz ich wpływu na warunki społeczno-ekonomiczne, uwzględniając analizy lub informacje, o których mowa w ust. 4, jeżeli takie istnieją.
7. Agencja niezwłocznie publikuje projekt opinii Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych na swojej stronie internetowej i zaprasza zainteresowane strony do zgłaszania uwag dotyczących projektu opinii w terminie nieprzekraczającym 60 dni od publikacji tego projektu opinii.
8. Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych niezwłocznie przyjmuje opinię, w stosownych przypadkach uwzględniając dalsze uwagi otrzymane przed upływem terminu ustalonego w ust. 7. W opinii tej uwzględnia się uwagi zainteresowanych stron przedłożone zgodnie z ust. 4 i 7.
9. Jeżeli opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka różni się znacznie od propozycji w zakresie ograniczeń, Agencja przedłuża termin przyjęcia opinii przez Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych maksymalnie o 90 dni.
10. Agencja niezwłocznie przedkłada Komisji opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych dotyczące propozycji w zakresie ograniczeń zgodnie z wnioskiem złożonym przez Komisję na mocy ust. 1. Jeżeli opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych znacznie odbiegają od ograniczeń proponowanych zgodnie z ust. 3, Agencja przedkłada Komisji notę wyjaśniającą, zawierającą szczegółowe wyjaśnienie przyczyn takich rozbieżności. Jeżeli jeden lub oba komitety nie przyjmą opinii w terminie określonym w ust. 5 i 6 Agencja informuje o tym Komisję, podając jednocześnie uzasadnienie takiego stanu rzeczy.
11. Agencja niezwłocznie publikuje opinie obu komitetów na swojej stronie internetowej.

12. Na wniosek Komisji Agencja dostarcza wszelkie przedłożone lub rozpatrywane przez nią dokumenty i dowody.
13. Jeżeli Komisja uzna, że spełniono warunki określone w art. 6 ust. 2, Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 6 ust. 2. Akt ten przyjmuje się bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu opinii Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych, o którym mowa w ust. 8, lub po upływie terminu określonego odpowiednio w ust. 6 i 9, w przypadku gdy wspomniany Komitet nie przyjmie opinii.
14. W przypadku gdy Komitet ds. Oceny Ryzyka i Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych wydają opinię zgodnie z ust. 5 i 6, wykorzystują one do tego celu sprawozdawców określonych w art. 87 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Zainteresowani sprawozdawcy lub współsprawozdawcy, lub ich pracodawca otrzymują wynagrodzenie od Agencji zgodnie ze skalą opłat, która zostanie włączona do ustaleń finansowych związanych z ograniczeniami ustalonymi przez Zarząd, ustanowiony na mocy art. 76 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Jeżeli dane osoby nie wypełniają swoich obowiązków, Dyrektor Wykonawczy Agencji ma prawo rozwiązać lub zawiesić umowę lub też wstrzymać wypłatę wynagrodzenia.

Artykuł 72

Systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw

1. Rządy, organizacje branżowe oraz grupy zainteresowanych organizacji, które opracowały i nadzorują systemy należytej staranności („właściciele systemów”), mogą przedłożyć Komisji wniosek o uznanie systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych ustanawiających wymogi informacyjne, które zawiera wniosek skierowany do Komisji. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.
2. Jeżeli, na podstawie dowodów i informacji dostarczonych zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy, Komisja stwierdzi, że wdrożenie systemu należytej staranności w łańcuchu dostaw, o którym mowa w ust. 1, umożliwia podmiotom spełnienie wymogów określonych w art. 39 niniejszego rozporządzenia, Komisja przyjmuje akt wykonawczy w sprawie uznania danego systemu za równoważny z wymogami niniejszego rozporządzenia. Przed przyjęciem takich aktów wykonawczych Komisja w stosownych przypadkach zasięga opinii Sekretariatu OECD. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.

Podejmując decyzję o uznaniu systemu należytej staranności, Komisja uwzględnia poszczególne objęte tym systemem praktyki branżowe oraz przyjęte w nim oparte na analizie ryzyka podejście i metodę identyfikowania obszarów ryzyka.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających kryteria i metodykę, zgodnie z którymi Komisja określa, zgodnie z ust. 2, czy w ramach systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw zapewniono spełnianie przez podmioty gospodarcze wymogów określonych w art. 39 niniejszego rozporządzenia. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3. W stosownych przypadkach Komisja sprawdza również okresowo, czy uznane systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw nadal spełniają kryteria, na podstawie których przyjęto decyzję o uznaniu równoważności zgodnie z ust. 2.

4. Właściciel systemu należytej staranności w łańcuchu dostaw uznanego za równoważny zgodnie z ust. 2 bezzwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach lub aktualizacjach tego systemu.
5. Jeżeli istnieją dowody na powtarzające się lub poważne przypadki niespełniania wymogów określonych w art. 39 niniejszego rozporządzenia przez podmioty gospodarcze wdrażające system uznany zgodnie z ust. 2, Komisja bada, po zasięgnięciu opinii właściciela uznanego systemu, czy przypadki te wskazują na niedoskonałości w systemie.
6. Jeżeli Komisja stwierdzi niespełnianie wymogów określonych w art. 39 niniejszego rozporządzenia lub niedoskonałości w uznanym systemie należytej staranności w łańcuchu dostaw, może wyznaczyć właścicielowi systemu odpowiedni termin na podjęcie działań naprawczych.
7. Jeżeli właściciel systemu nie podejmie niezbędnych działań naprawczych lub odmówi ich podjęcia, a Komisja ustaliła, że niespełnianie wymogów lub niedoskonałości, o których mowa w ust. 6, zagrażają zdolności podmiotu gospodarczego wdrażającego system, o którym mowa w art. 39 ust. 1, do spełnienia wymogów określonych w art. 39 niniejszego rozporządzenia, lub jeżeli powtarzające się lub poważne przypadki niespełniania wymogów przez podmioty gospodarcze wdrażające system spowodowane są niedoskonałościami systemu, Komisja przyjmuje akt wykonawczy wycofujący uznanie równoważności systemu. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 3.
8. Komisja tworzy i na bieżąco aktualizuje rejestr uznanych systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw. Rejestr ten jest udostępniany publicznie w internecie.

Rozdział XI

Przekazane uprawnienia i procedura komitetowa

Artykuł 73

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, 2 i 3, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 39 ust. 8, art. 55 ust. 4, art. 56 ust. 4, art. 57 ust. 6, art. 58 ust. 3 i art. 70 ust. 2 powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, 2 i 3, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 39 ust. 8, art. 55 ust. 4, art. 56 ust. 4, art. 57 ust. 6, art. 58 ust. 3 i art. 70 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu

w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, 2 i 3, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 39 ust. 8, art. 55 ust. 4, art. 56 ust. 4, art. 57 ust. 6, art. 58 ust. 3 i art. 70 ust. 2 wchodzi w życie wyłącznie wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 74

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Rozdział XII

Zmiany

Artykuł 75

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1020

W rozporządzeniu (UE) 2019/1020 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 5 słowa „(UE) 2016/425(35) i (UE) 2016/426(36)” otrzymują brzmienie:
„(UE) 2016/425 (*), (UE) 2016/426 (**) i [(UE) 2020/...(***)];

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylenia dyrektywy Rady 89/686/EWG (Dz.U. L 81 z 31.3.2016, s. 51).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE (Dz.U. L 81 z 31.3.2016, s. 99).

*** [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylające dyrektywę 2006/66/WE (Urząd Publikacji uzupełnia dane dotyczące publikacji w Dz.U.)]”;

- 2) w załączniku I do wykazu unijnych przepisów w sprawie harmonizacji dodaje się pkt 71 w brzmieniu:

„71. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylające dyrektywę 2006/66/WE (Urząd Publikacji uzupełnia dane dotyczące publikacji w Dz.U.);

Rozdział XIII

Przepisy końcowe

Artykuł 76

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Artykuł 77

Przeгляд

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia oraz jego wpływu na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
2. Biorąc pod uwagę postęp techniczny i praktyczne doświadczenia zdobyte w państwach członkowskich, Komisja włącza do swojego sprawozdania ocenę następujących aspektów niniejszego rozporządzenia:
  - a) wymogów w zakresie zrównoważonego charakteru i bezpieczeństwa określonych w rozdziale II;
  - b) wymogów w zakresie etykietowania i wymogów informacyjnych określonych w rozdziale III;
  - c) wymogów dotyczących należytej staranności w łańcuchu dostaw określonych w art. 39 i 72;
  - d) środków w zakresie gospodarowania zużytymi bateriami określonych w rozdziale VII.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 78
Uchylenie i przepisy przejściowe

Dyrektywa 2006/66/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 lipca 2023 r.; jednak:

- a) jej art. 10 ust. 3, art. 12 ust. 4 i art. 12 ust. 5 pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2023 r., z wyjątkiem przepisu dotyczącego przekazywania danych do Komisji, który pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2025 r.;
- b) jej art. 21 ust. 2 pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2026 r.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy interpretować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 79
Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
  - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
  - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
  - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
  - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
  - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającego dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Dziedzina polityki: 09 Środowisko

Działanie: 09.02.02 – Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia

09.10.01 – Europejska Agencja Chemikaliów – Działania w dziedzinie objętej przepisami dotyczącymi wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów i w związku z gospodarką o obiegu zamkniętym

03.02.01.01 – Funkcjonowanie i rozwój rynku wewnętrznego towarów i usług

1.3. Wniosek dotyczy

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹

przedłużenia bieżącego działania

połączenia co najmniej jednego działania w inne lub nowe działanie

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cele ogólne

Wzmocnienie zrównoważonego charakteru baterii w całym cyklu życia poprzez zapewnienie minimalnych wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do baterii wprowadzanych na rynek wewnętrzny UE.

Zwiększenie odporności łańcucha dostaw baterii w UE poprzez zamknięcie obiegu materiałów.

Zmniejszenie wpływu na środowisko i społeczeństwo na wszystkich etapach cyklu życia baterii.

1.4.2. Cele szczegółowe

Wzmocnienie zrównoważenia

- Wspieranie produkcji i wprowadzania na rynek UE wydajnych baterii wysokiej jakości.
- Rozwój i wykorzystanie potencjału UE w zakresie surowców do produkcji baterii, zarówno pierwotnych, jak i wtórnych, zapewniając ich wydajną i zrównoważoną produkcję.

¹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- Zapewnienie funkcjonowania rynków surowców wtórnych i związanych z nimi procesów przemysłowych.
- Promowanie innowacji oraz rozwój i wdrażanie technologicznej wiedzy fachowej UE.

Zwiększanie odporności i zamykanie obiegu materiałów

- Zmniejszenie zależności UE od przywozu materiałów o znaczeniu strategicznym.
- Zapewnienie właściwego zbierania i recyklingu wszystkich zużytych baterii.

Zmniejszenie wpływu na środowisko i społeczeństwo

- Przyczynianie się do odpowiedzialnego pozyskiwania.
- Efektywne wykorzystanie surowców i materiałów pochodzących z recyklingu.
- Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia baterii.
- Zmniejszenie ryzyka dla zdrowia ludzkiego i jakości środowiska oraz poprawa warunków socjalnych społeczności lokalnych.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Proponowane rozporządzenie zapewni lepsze dostosowanie do obecnych podejść UE w zakresie zrównoważonego zarządzania materiałami i odpadami, ukierunkowanych na optymalizację produktów i procesów produkcji. Jego celem jest opracowanie unijnych ram obejmujących cały cykl życia baterii, zawierających zharmonizowane i ambitniejsze przepisy dotyczące baterii, części, zużytych baterii i recyklatów w celu ustanowienia wspólnego zbioru przepisów gwarantujących sprawne funkcjonowanie unijnego rynku wewnętrznego baterii oraz materiałów pierwotnych i wtórnych niezbędnych do ich produkcji, przy jednoczesnym promowaniu wyższego poziomu zrównoważoności na rynku UE.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźniki postępu i osiągnięcia celów będą następujące:

- lepsza jakość wprowadzanych do obrotu baterii;
- wyższe poziomy wydajności recyklingu i lepszy odzysk materiałów w przypadku Ni, Co, Li i Cu;
- wyższy stopień materiałów pochodzących z recyklingu w bateriach;
- więcej baterii będzie zbieranych i poddawanych recyklingowi;
- baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych będą liczone, śledzone i zgłaszane;
- wszystkie zebrane baterie zostaną poddane recyklingowi; procesy recyklingu będą przebiegać przy zmniejszonym ryzyku związanym z bezpieczeństwem i higieną pracy;
- użytkownicy końcowi będą mieli lepszy i łatwiejszy dostęp do informacji na temat kupowanych przez nich baterii pod względem zawartych w nich

materiałów, oczekiwanej trwałości oraz tego, jak ich produkcja spełnia normy środowiskowe i społeczne;

- wszystkie baterie przemysłowe i akumulatory pojazdów elektrycznych mają obliczony ślad węglowy;
- wytwórcy baterii przemysłowych i akumulatorów pojazdów elektrycznych będą również udzielać informacji na temat tego, w jaki sposób pozyskiwanie przez nich materiałów spełnia kryteria odpowiedzialności społecznej;
- wytwórcy baterii będą dysponować jasnymi i przewidywalnymi ramami prawnymi UE, które pomogą im wprowadzać innowacje i być konkurencyjnymi na rozwijającym się rynku.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

W perspektywie 3–8 lat musiałyby zostać przyjęte szczegółowe wymogi w drodze aktów wykonawczych/delegowanych.

Z niniejszego proponowanego rozporządzenia wynikać będzie szereg działań w zakresie mandatów, decyzji delegowanych lub wykonawczych oraz sprawozdań z oceny skutków.

Obejmą one weryfikację zgodności z wymogami w zakresie zrównoważoności, system kontroli zgodności, wymogi w zakresie zrównoważoności, jak również informacje i etykietowanie. Szczegółowy wykaz tych przewidzianych działań znajduje się poniżej:

- przeprowadzenie działań związanych ze standaryzacją w CEN/CENELEC;
- opracowanie wspólnych specyfikacji dotyczących wydajności i trwałości baterii przenośnych ogólnego stosowania;
- opracowanie wspólnych specyfikacji dotyczących wydajności i trwałości baterii wielokrotnego ładowania (przemysłowych/akumulatorów pojazdów elektrycznych);
- opracowanie wspólnych specyfikacji dotyczących bezpieczeństwa systemów magazynowania energii wykorzystujących baterie stacjonarne;
- opracowanie zharmonizowanych zasad obliczania dla selektywnego zbierania baterii przenośnych;
- opracowanie zharmonizowanych zasad sporządzania deklaracji dotyczącej śladu węglowego (w tym zmiana zasad dotyczących kategorii śladu środowiskowego baterii), obliczania klas efektywności intensywności emisji dwutlenku węgla w odniesieniu do baterii, obliczania zawartości materiałów z recyklingu w bateriach oraz obliczania poziomów wydajności recyklingu (z uwzględnieniem litu i ołowiu) i odzyskiwania materiałów;
- wskazówki dotyczące możliwości usuwania i wymiany baterii przenośnych;
- ustanowienie otwartej przestrzeni danych do przekazywania informacji dotyczących baterii;
- opracowanie kryteriów zielonych zamówień publicznych dotyczących baterii;

- akt delegowany w sprawie śladu węglowego – minimalne progi;
- zmiana wykazu odpadów;
- ocena ryzyka/zarządzanie substancjami stosowanymi w bateriach;
- zmiana obowiązków sprawozdawczych.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*):

Ogólnounijne prawodawstwo jest niezbędne w celu zapewnienia, aby wytwórcy, importerzy i podmioty gospodarcze w szerszym zakresie podlegali wspólnym wymogom przy wprowadzaniu baterii do obrotu w Unii oraz udostępnianiu informacji.

Ponadto ocena dyrektywy w sprawie baterii wskazuje na potrzebę modernizacji ram legislacyjnych w celu dalszego promowania gospodarki o obiegu zamkniętym i polityki niskoemisyjnej, a także dostosowania do rozwoju technologicznego i gospodarczego na rynku baterii.

Łańcuch wartości baterii jest kapitałochłonny, a zatem wymaga korzyści skali. Osiągnięcie tego celu wymaga zharmonizowanych wymogów dotyczących pełnego cyklu życia i dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego UE.

1.5.3. *Wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości*

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Komisja Europejska proponuje szeroko zakrojony plan odbudowy oparty na wzmocnionym budżecie długoterminowym na kolejne wieloletnie ramy finansowe oraz nowe narzędzie służące odbudowie gospodarki, Next Generation EU.

Europejski Zielony Ład będzie podstawą unijnej strategii odbudowy. Obejmuje to cel czystszej transportu i logistyki, w tym elektromobilności, będących głównymi czynnikami napędzającymi wzrost wykładniczy popytu na baterie. Obecne tendencje wskazują na to, że w społeczeństwie po pandemii COVID-19 znaczenie elektromobilności będzie wzrastać i utrzymywać się.

Wsparcie i zaangażowanie Komisji Europejskiej w badania w dziedzinie baterii wyraża się liczbą projektów finansowanych w ramach programu „Horyzont 2020” (ponad 100 projektów) oraz wkładem finansowym w ich realizację (w okolicach 500 mln EUR). Projekty te obejmują cały łańcuch wartości różnych typów baterii i położono w nich nacisk na radzenie sobie z obecnymi i przyszłymi wyzwaniami: rozwojem i doskonaleniem materiałów (oraz z ich wpływem na środowisko), recyklingiem baterii (służącym promowaniu efektywności odzysku materiałów w Europie), nowymi systemami baterii, a nawet alternatywami dla baterii konwencjonalnych. Rezultaty tych projektów pozwolą na wspieranie i promowanie innowacji dla przemysłu baterii w Europie. Przewiduje się nowe i ulepszone

materiały i systemy baterii, lepsze właściwości w zakresie pojemności magazynowania, żywotności, bezpieczeństwa, zrównoważoności i opłacalności. Aspekty te uwzględniono i są istotne w niniejszym rozporządzeniu.

Będą miały one zasadnicze znaczenie dla zapewnienia zrównoważonej konkurencyjności Europy w tej dziedzinie, jak również dla pobudzenia jej gospodarki, wzrostu i dobrobytu.

Oczekuje się, że w następnych WRF UE będzie nadal wspierać badania w tej dziedzinie i w dziedzinach pokrewnych.

W nowym rozporządzeniu zostanie wyraźnie zaznaczone, że w przyszłości przyjmowanie środków ograniczających w odniesieniu do substancji w bateriach będzie następstwem ocen przeprowadzonych przez ECHA, a nie jako część poszczególnych działań w ramach programu prac DG ENV. Chociaż ECHA ma w dużej mierze doświadczenie potrzebne do realizacji tego zadania, oceny te stanowią dla tej Agencji dodatkowy obszar prac.

1.5.5. *Ocena poszczególnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Wiedza fachowa ECHA (ocena ryzyka związanego z substancjami) oraz JRC (opracowanie metodyk i procedur) jest najbardziej odpowiednia dla zapewnienia szybkiego wdrożenia proponowanego podejścia.

Szacowane zapotrzebowanie na personel i zasoby zgłoszone przez ECHA w ramach zadania dotyczącego wykazu odpadów odzwierciedlają fakt, że ECHA musi rozwijać wiedzę na temat tego zadania. W związku z tym DG ENV zbadała alternatywne możliwości. Według szacunków JRC wymaganych jest mniej zasobów (0,9 mln EUR w porównaniu z 2,2 w przypadku szacunków ECHA). W związku z tym proponuje się dodanie tego do zadań JRC.

Jeżeli chodzi o opracowanie otwartej przestrzeni danych dotyczących baterii, potrzeby w zakresie personelu i zasobów zgłoszone przez ECHA odzwierciedlają ambicje polityczne, a przy tym uwzględniają one struktury i procesy już istniejące w ECHA. ECHA szacuje te zasoby na około 10 mln EUR na opracowanie przestrzeni danych oraz niecałe 10 mln EUR na koszty związane z personelem. Służby Komisji skontaktowały się również z agencjami wykonawczymi, ale te nie mają prawnej możliwości przejęcia od Komisji zadania utworzenia przestrzeni danych.

W związku z tym Komisja proponuje przeprowadzenie studium wykonalności, aby szczegółowo ocenić poszczególne dostępne opcje w odniesieniu do poszczególnych funkcji, w tym tego, kto jest najlepiej przygotowany do opracowania tego systemu. Opracowaniem otwartej przestrzeni danych zajmuje się głównie DG ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP (DG GROW), we współpracy z DG ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii (DG CNECT), w ramach ich inicjatywy na rzecz europejskiej przestrzeni danych.

Innym alternatywnym rozwiązaniem jest opracowanie przestrzeni danych wewnątrznie. DG ENV i DG GROW pozostają w kontakcie z DG ds. Podatków i Unii Celnej (DG TAXUD) (która podejmowała podobne działania w zakresie podatku VAT) oraz z DG CNECT w celu zbadania potencjalnych synergii. Personel odpowiedzialny za realizację tych zadań w DG TAXUD pracuje w 3 różnych jednostkach. Jednostka informatyczna DG GROW przeprowadziła pierwsze szacunki dotyczące działań, jakie należy podjąć w celu opracowania rozwiązania w zakresie

otwartych danych dotyczących paszportu baterii, oraz budżetu niezbędnego na jego wdrożenie. Otwartą przestrzeń danych opartą na scentralizowanej architekturze baz danych szacuje się na około 10,5 mln EUR. Obejmuje to potrzeby związane z infrastrukturą informatyczną oraz personelem do celów opracowania rozwiązania informatycznego. Koszty te są zaplanowane zgodnie z linią budżetową DG GROW „Funkcjonowanie i rozwój rynku wewnętrznego towarów i usług”. Dokładne sposoby realizacji prac przez poszczególne służby będą musiały być ustalone w miarę realizacji studium wykonalności.

1.6. Okres trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2023 r. do 2028 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję przez

- agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zastosowanie będą miały standardowe przepisy monitorowania i sprawozdawczości w zakresie dotacji UE dla tradycyjnych agencji.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Zastosowanie będą miały standardowe przepisy monitorowania i sprawozdawczości w zakresie dotacji UE dla tradycyjnych agencji.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

nd.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

nd.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Zastosowanie będą miały standardowe zasady w zakresie dotacji UE dla tradycyjnych agencji.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe – Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
			Liczba	Zróżn. / niezróżn. ¹	państw EFTA ²	krajów kandydujących ³
3	09.10.01 – Europejska Agencja Chemikaliów	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	09.02.02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
1	03.02.01.01 Funkcjonowanie i rozwój rynku wewnętrznego towarów i usług	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20.01.02.01 – Wynagrodzenia i dodatki	Niezm.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20.02.01.01 – Personel kontraktowy	Niezm.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20.02.01.03 – Krajowi urzędnicy służby cywilnej czasowo oddelegowani do instytucji	Niezm.	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

nd.

¹ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko
---	---	-------------------------------

Europejska Agencja Chemikaliów	09.10.01		Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Ogółem
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki zobowiązania	na (1)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
	Środki płatności	na (2)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
Tytuł 2: Infrastruktura	Środki zobowiązania	na (1a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
	Środki płatności	na (2a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki zobowiązania	na (3a)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
	Środki płatności	na (3b)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
OGÓŁEM środki dla Europejskiej Agencji Chemikaliów	Środki zobowiązania	na =1+1a +3a	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498
	Środki płatności	na =2+2a +3b	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498

Niezbędne zwiększenie wkładu UE na rzecz ECHA zostanie zrekompensowane odpowiednim zmniejszeniem puli środków finansowych programu LIFE.

Zarządzanie substancjami zawartymi w bateriach: Aby zapewnić przeznaczenie wystarczających zasobów na działania związane z uregulowaniem niezbędnych substancji związanych z bateriami, jednocześnie nie stwarzając konkurencji dla priorytetów REACH, konieczne będzie zatrudnienie w ECHA łącznie dwóch nowych pracowników na czas określony w ekwiwalencie pełnego czasu pracy (AD 5–7) (średni koszt 144 000 EUR rocznie na okres 7 lat i dłuższy). Obejmuje to średnio jedno dodatkowe ograniczenie (lub inny środek zarządzania ryzykiem) rocznie. Ponadto niezbędne będzie zatrudnienie jednego pracownika kontraktowego w ekwiwalencie pełnego czasu pracy (CA FG III, średni koszt 69 000 EUR rocznie na okres 2 lat), aby zwiększyć bazę wiedzy, umożliwiając ustalanie priorytetów w oparciu o informacje i plan prac. W tym kontekście przeprowadzone zostanie badanie, którego celem jest zapewnienie ECHA podstawowej wiedzy w zakresie sposobu, w jaki przemysł bateryjny zarządza niebezpiecznymi chemikaliami w celu określenia istotnych substancji na potrzeby zarządzania ryzykiem regulacyjnym w przyszłości. Koszt badania związany ze zleceniem na zewnątrz części takich potrzeb związanych z badaniem naukowym szacuje się na 400 000 EUR (przez okres 2 lat). Badanie to wniesie również wkład w prace Komisji związane z aktualizacją wpisów dotyczących baterii w wykazie odpadów.

Potrzeba jest również 22 000 EUR na pokrycie kosztów sprawozdawców (ekspertów z państw członkowskich prowadzących dokumentację poprzez wydawanie opinii w ramach komitetów RAC i SEAC), a także 43 000 EUR na pokrycie proporcjonalnej części całkowitego kosztu organizowania spotkań komitetów RAC i SEAC (koszty podróży, zakwaterowania i diet dziennych: koszt obliczony w oparciu o średni czas/działania niezbędne na potrzeby opracowania dokumentacji w sprawie ograniczeń w obu komitetach).

Wspomniane powyżej zasoby zostały oszacowane za pomocą modelu obliczeniowego, w którym uwzględnia się stosowne doświadczenie zdobyte podczas realizacji zadań przez ECHA w ramach innych ram regulacyjnych (np. REACH, CLO, BPR) oraz – w stosownych przypadkach – wdrażania istniejących podejść krajowych. Określono zasoby, które ECHA będzie potrzebować w latach 2021–2029 w celu realizacji przewidzianych zadań.

Skutki finansowe tej inicjatywy nie spowodują zwiększenia zaplanowanych wydatków w ramach działu 1 i działu 3. Niezbędne zasoby zostaną odliczone z budżetu programu LIFE i instrumentu GROW według podziału zadań zgodnie z porozumieniem administracyjnym: koszty w wysokości około 4 mln po stronie DG ENV oraz koszty w wysokości 1,6 mln po stronie DG GROW. Ponadto instrument DG GROW obejmuje koszty otwartej przestrzeni danych, a oba instrumenty obejmują potrzeby służb Komisji związane z zakupem badań i danych w celu odpowiedniego przygotowania niektórych aktów wykonawczych i delegowanych.

Dział wieloletnich ram finansowych	1	XXX
---	----------	-----

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM 2021-2027
DG: GROW									
03.02.01.01 Funkcjonowanie i rozwój rynku wewnętrznego towarów i usług	Środki na zobowiązania	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723
	Środki na płatności	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723

Kwota wskazana powyżej w linii budżetowej 03.02.01.01 będzie niezbędna do sfinansowania części ustaleń administracyjnych między DG ENV/DG GROW a JRC oraz na potrzeby zakupu badań i danych związanych z postanowieniami po stronie DG GROW. Oczekuje się, że ustalenie administracyjne będzie stanowiło koszt około 2,669 mln EUR dla DG GROW. Zamówienie opiewa na kwotę 50 000 EUR w 2023 r. dla DG GROW na potrzeby zwrócenia się o opinię techniczną na temat prac normalizacyjnych w CEN/CENELEC.

Obejmuje ona również kwotę zapisaną w budżecie na potrzeby wsparcia wewnętrznego w przeprowadzeniu studium wykonalności w odniesieniu do otwartej przestrzeni danych. Po przeprowadzeniu tej wstępnej fazy rozwojowej niezbędne mogą być ewentualne dodatkowe zasoby.

DG GROW ma przedstawić koszty opracowania rozwiązania informatycznego do celów elektronicznej wymiany informacji dotyczących baterii.

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko
---	----------	-------------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM 2021-2027
DG: ENV									
09.02.02 Gospodarka zamkniętym i jakoś życia	o obiegu Środki na zobowiązania	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256
	Środki na płatności	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256

Kwota zgłoszona powyżej w 09.02.02 obejmuje niezbędną kompensację zwiększenia środków dla ECHA z budżetu LIFE. Kwota ta będzie niezbędna w celu zwiększenia dotacji dla ECHA oraz do sfinansowania ustaleń administracyjnych między DG ENV/DG GROW a JRC oraz na potrzeby zakupu badań i danych związanych z postanowieniami po stronie DG ENV.

Kluczową rolę we wspieraniu Komisji w niektórych niezbędnych pracach technicznych odegra JRC. JRC przekazało swoje najlepsze szacunki dotyczące potrzeb w zakresie zasobów na podstawie swojego obecnego stanu wiedzy i w oparciu o wykaz zadań przekazany przez DG ENV i DG GROW. W związku z tym szacunki te mogą zostać dopracowane np. podczas negocjacji dotyczących porozumienia administracyjnego. W szczególności w odniesieniu do wspólnej specyfikacji baterii przenośnych ogólnego stosowania rozszerzono zakres najnowszej wersji proponowanego rozporządzenia, w związku z czym konieczne będzie wprowadzenie odpowiednich zmian w zasobach. Oczekuje się, że ustalenie administracyjne będzie stanowiło koszt około 3,935 mln EUR dla DG ENV. JRC może wspierać Komisję w szeregu zadań:

- opracowanie wspólnych specyfikacji dotyczących wydajności i trwałości baterii ogólnego stosowania oraz baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania / akumulatorów pojazdów elektrycznych;
- określenie zharmonizowanych zasad obliczania w deklaracji dotyczącej śladu węglowego dla baterii przemysłowych wielokrotnego ładowania / akumulatorów pojazdów elektrycznych;
- określenie zharmonizowanych zasad obliczania zawartości materiałów z recyklingu w bateriach, wydajności recyklingu i materiałów odzyskanych;

- przeanalizowanie kryteriów dotyczących zielonych zamówień publicznych (w tym konsultacje z zainteresowanymi stronami zajmującymi się zamówieniami publicznymi oraz kontrola prawna proponowanych przepisów dotyczących zamówień publicznych);
- wspieranie opracowania wytycznych dotyczących możliwości usuwania i wymiany baterii przenośnych.

Zamówione działania obejmują zakup danych dotyczących baterii w 2021 r. w celu zmiany zasad dotyczących kategorii śladu środowiskowego produktu w odniesieniu do baterii, zlecenie podwykonawcom opracowania narzędzia internetowego na potrzeby zasad dotyczących kategorii śladu środowiskowego produktu w 2022 r., zamówienie opinii technicznej na temat standaryzacji prac w CEN/CENELEC w 2023 r. oraz badanie rynku dotyczące dostępności materiałów wtórnych w 2027 r. Wydatki te wynoszą 300 000 EUR w 2021 r., 80 000 EUR w 2022 r. i 100 000 EUR w 2027 r.

Dział wieloletnich ram finansowych	7	Europejska administracja publiczna
---	----------	------------------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM 2021-2027
DG: ENV, DG GROW i EUROSTAT								
• Zasoby ludzkie	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
• Pozostałe wydatki administracyjne								
OGÓŁEM DG ENV oraz DG GROW i EUROSTAT	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach DG, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej DG w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

<i>Rok</i> <i>2021</i>	<i>Rok</i> <i>2022</i>	<i>Rok</i> <i>2023</i>	<i>Rok</i> <i>2024</i>	<i>Rok</i> <i>2025</i>	<i>Rok</i> <i>2026</i>	<i>Rok</i> <i>2027</i>	<i>Rok</i> <i>2028</i>	<i>Rok</i> <i>2029</i>	OGÓŁEM
---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------

											<i>2021-2029</i>
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953
	Środki na płatności	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne ECHA

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM		
	PRODUKTY																		
	Rodzaj ¹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ² ...																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																			

¹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
² Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”.

KOSZT OGÓLEM																
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Szacowany wpływ na zasoby ludzkie

3.2.3.1. Synteza

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:
- Wymogi dotyczące personelu w ECHA (w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku))

	Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	OGÓLEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	---------------

–

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AD)			0,289	0,294	0,300	0,306	0,312	0,319	0,325	2,145
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AST)										
Personel kontraktowy			0,069	0,070	0,072					0,211
Oddelegowani eksperci krajowi										

–

OGÓLEM			0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
---------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

–

Wymogi dotyczące personelu w ECHA (w EPC):

	Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	0	0	2	2	2	2	2	2	2
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)									
Personel kontraktowy	0	0	1	1	1				
Oddelegowani eksperci krajowi									

OGÓLEM	0	0	3	3	3	2	2	2	2
---------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie w DG ENV, DG GROW i Eurostacie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20.01.01.01 (w centrali i w biurach przedstawicielst w Komisji)	1	1	1	1	1	1	1
XX 01.01.02 (w delegaturach)							
XX 01.05.01 (pośrednie badania naukowe)							
10.01.05.01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: FTE)¹							
20.02.02.01/03 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	4,0	4,5	4,5	5,0	5,0	1,0	1,0
XX 01.02.02							

¹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

(CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)							
	w centrali ³						
	w delegaturach						
XX 01.05.02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10.01.05.02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓLEM		5,0	5,5	5,5	6,0	6,0	2,0

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach DG, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej DG w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Stanowiska AD są niezbędne do negocjacji i ogólnego wdrożenia rozporządzenia oraz poszczególnych prac przygotowawczych i związanych z przygotowaniem wniosku dotyczącego prawa wtórnego zgodnie z terminami zaproponowanymi w rozporządzeniu w sprawie baterii.
Personel zewnętrzny	Stanowiska END i CA są niezbędne do przeprowadzenia technicznych prac, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • przeprowadzenia działań związanych ze standaryzacją w CEN/CENELEC, • stałego przeglądu dostępności materiałów w celu zapewnienia,

² W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

³ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

	<p>aby cele dotyczące zawartości materiałów z recyklingu odzwierciedlały sytuację na rynku,</p> <ul style="list-style-type: none"> • przygotowania aktów delegowanych w sprawie wymogów dotyczących wydajności i trwałości baterii wielokrotnego ładowania i baterii nieładownych, w sprawie równoważnych warunków przetwarzania poza UE (w tym w następstwie prac przygotowawczych JRC), • przygotowania aktów wykonawczych w sprawie formularzy rejestracji producentów i w sprawie parametrów stanu baterii, • wprowadzenia aktów wykonawczych ustanawiających formaty sprawozdań przedkładanych właściwym organom i Komisji, • opracowania systemów służących do otrzymywania zgłaszanych danych i przeprowadzania analizy poprawności i kompletności oraz zatrudnienie personelu ds. komunikacji i systemów informatycznych odpowiedzialnego za przekazywanie tych danych (Eurostat), • ustalenia oprogramowania i formatów do przedkładania informacji związanych z otwartą przestrzenią danych, • zmiany zasad dotyczących kategorii śladu środowiskowego baterii (w tym w następstwie prac przygotowawczych JRC), • opracowania wytycznych dotyczących możliwości usuwania i wymiany baterii przenośnych, • ewentualnej zmiany rozporządzenia, aby ustanowić cele w zakresie selektywnego zbierania.
--	--

Opis metody obliczania kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku V pkt 3.

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- x Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Dodatkowe zadania, jakie Komisja ma wykonać, wiążą się z dodatkowym zapotrzebowaniem na zasoby, jeśli chodzi o kwotę wkładu Unii oraz stanowiska wskazane w planie zatrudnienia Europejskiej Agencji Chemikaliów.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁴.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

[...]

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

---

⁴ Zob. art. 11 i 17 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody inne
  - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł									

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[...]

3.4. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody inne
  - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł									

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

⁵ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[...]